

243

சுருதிதனை.

திருவேங்கமான்மியசங்கிரகம்.

சு. அப்பாசுவாமி சுவாமிநாதர்
பேருதவியினால் வட்டமொழி தென்னிந்தி
புலங்களை நன்காநாந்தி

சுவாமிநாததாஸி
செய்யப்பட்டது.

திருவேங்கமான்மியசங்கிரகம் பஞ்சாயத்தா
கேண்டிரோட்டப்பா
சுவாமிமணியில் கவது கெளரவம்

P.C. சுப்பிரமணியம்
கும்பகோட்டம்

வி.வே.ப. கிருஷ்ணசுப்பிரமணியம்
“லார்ட் ரிப்பன் பிரைட் ஆபிசில்”
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வினோதி-இ. அன்பிசர்.
[Registered Copy-right.]

211971
MFA

243 (911)
— 4. 1889

114 102

முதலாம்

[illegible]

அவைகளில் தீர்த்திருத்தமெனவே உதா-
 சில் அத்தியாயம் ௪௭ வாதுகாணத்திருக்கிறீர். விட்டி-
 வீட்டுப் பதினாறு சூத்திரங்களைத் தாது கவிசையா-
 ளிய தீர்த்துராண்டொன்று உண்டாம். ஆற்றோற்றமென
 யப்பட்டுமிருக்கிறது.

இவைகளைத் தவிர, இன்னுமித்தகையவைகளைய விரக

டனாகக் கூடாது மிருபத்துமூன்று அறுபத்துநான்கு அந்
தியாயங்களடங்கிய கிரந்தங்களிருக்கிறதென்று சிலர்
கூறுகிறவார்த்தையை நம்பித் தஞ்சாவூர் சாஸ்வதிமால்
முதலிய பற்பல விடங்களில் விநித்திலம் வெளிப்ப
படவில்லை. ஏக மகிமையை யுடையதெனலட்சங் கிரந்த
ங்களாலுஞ் சொல்லமுடியாதவரால், ஒருவேளையப்ப
டியான கிரந்தங்களிருக்கலாமென்று நம்பக்கூடிய
ருந்தபோதிலும், அவைகாணப்போது கிடைப்
துவில்லாமையானும் ஒருபாளைச் சோற்றுக்கெ
து பதம் பார்ப்பதென்ற "ஸ்தாலிபுலாக" நிய
ஏக கதலமூர்த்தி விசேடத்திற் கிப்போதிய பி
டச அனுபவமே உதமானதாயிருப்பினும் அதே
பூர்வ சரித்திரம் விளங்கும் படியான பதினாற் றத்தியா
ங்களே யமையுமென் றுக்குறித்த அநேக புண்ணி
வாண்களின் அலிப்பிராயப்படி மொழிபெயராக பார்க்க
யிருந்த அத்தியாயங்களையும் சுவாமியலை சுவாமிநாத
சிவாசாரியார் குமாரர் அப்பாசுவாமி சிவாசாரியார் ஆன்
மாக்களிடத்தில் வைத்த கருணையால் மொழிபெயர்த்து
த் தந்தனர்.

சுவாமிநாதர் இருபையால் தமிழ் மூலத்தையும்,
நாதன மொழிபெயர்ப்பையுஞ் சேர்த்து விரிவுவசனமா
கச் செய்யப்பட்டிருப்பதைச் சிலர் பிரியப்படி முற்று

ம் கவியுமுறையுமாகச்செய்ய முயன்ற கொன் டிருப்பி
னும் அவ்விதசங்கற்பம் நிறைவேற அதிககாலஞ்செல்
லாமென்றதோடு அதனையச்சிடவேண்டுமானால் அதிகப்
பொருள் செல்லுமானதாய் மிருக்கிறது.

ஏகமகிமையை யுடையதெனத் தெரிந்துகொள்வதில்
அநேக ஜனங்களுக்கு அபேகையிருப்பதினாலும் பின்
ந்த விரிவுதலை யெம்முயற்சியாலும் வெளிப்படுத்த
வேண்டுமென்ற பொருளுடையோருக்குப் பிரியமுண்
டாகும் நிமித்தமுமா யிப்போதித்தச் சங்கடமடைந்து
செய்யப்பட்டது. இதில் விசேட கண்ணாக்கியம்
ஸ்தோத்திரங்களையும் சங்கடவித்ததேயன்றி புணர்ந்தலை
முடிய சங்கடிகளில் ஒன்றாயிற்று விடவேண்டியது.

அந்தவாக்களிற் மந்தவர்களுள் சளிதாவவர்களுக்கு
மும் பொருட்டு இலங்கைச் சந்திரசேகரபுத்தூரை பிரித்த
கூர் செங்கடைபாகடுவ பெருநிலிருக்கிறதி னுடைய
லிதன் கண்ணுள்ள கொத்துநம்பாதினைப் பெரியோர்
கள் பொறுத்து இரண்டாமொரு துறையிற் அங்கீகரித்த
இதைப்போலவே இரண்டிலிருந்தும் வெளிப்பிடு மிகுந்த
தில் வேண்டுமாய் செ யெடுப்பதோடு இக்கைசரிநிரப்பி
ல் உள்ளன்போடு மூழ்ப்பெடுத்த அன்பனைவர்க்கும் ஆ
ம் முகக்கடவுளது கிருபையுடையவையெனவே குறி
வதித்தல் கடமையாய்மிருக்கிறது.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	௭	கேண்மிண்	கேண்மின்
ய	௧௭	கிரமாய்	கிரமமாய்
௧௪	௮௭	கேஜுவல்லி	கேஜுவல்லி
௮௭	௧௪	சாடலனசுத்	சரூபனசுத்
௧௧௧	௧௪	கீவனமாய்க்	கீவனமாய்க்
௧௨௭	௧௪	கொங்கயற்	கொங்கயற்

புத்தக விலாபம்

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள், தனில் திருமேனிகாவல் முத்துசுவாமிபுஷ்பை ஆர்ஜிவுளிக்கட்டி அச்சுமையினுதலின்பு சிதம்பரம் ஆறுமுகப் பாலிவரவர்கள் சைவப் பதியாசாலை மாணேஜர்வர்கள் கும்பகோணம் ஜவுளி ப. அன்னாமலைசெட்டிபுஷ்பை ஆர்ஜிவுளிக்கட்டி ரு. பொன்னுசாமிபவ தஞ்சை ஆர், கருத்தட்டாவருகு க. வீரபத்திரபிண்டி திருவையாறு, எ. முத்துசாமிமுப்பனார் சவுளிக யில் தலம் இவர்களிடமிருந்து பெறப்படும். அடியு யிவர்களிடத்திற் பெறப்படக்கொள்ளலாம். தஞ்சை ஆர் மகாராஜா வேங்குகோட்டி சர்க உபகாரார்த்தம், சங்கரபாஷிந்தித்த யணசரித்துத் தழில் முகநிருகால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தும், ரிதியோடு பாராயணஞ்செய்யுபவர்களுக்குப் பதமஞா ம் பரவிக்கவல்லதுமான பகவந்தேவனைப் புத்தகமுடி மேற்குறித்தவர்களிடத்திற் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

	ரூ.	அ.	பை.
திருவேதமான்மியசங்கிரகம்	௩	௪	௦
தபாற்சார்ச	௦	௪	௦
பகவந்தேவனை	௪	௪	௦
தபாற்சார்ச	௦	௪	௦
பத்துப்புத்தகம் சேர்த்து வாங்குபவர்களுக்கு ஒன்ற			
அதிகம் கொடுக்கப்படும்.			

சுருக்கங்களின் பெயர்.

பக்கம்.

நைமிசாரண்யச்	சருக்கம்	ந
திருவேரகச்சிதப்புறுத்தசருக்கம்		ரு
வைலாசச்	சருக்கம்	ரு
உபதேசச்	சருக்கம்	யரு
தேவேந்திரன் பூணுச்	சருக்கம்	உச
மஹாபாதகவிமேசனச்	சருக்கம்	சுரு
மூகன்வாழ்குப்பெற்ற	சருக்கம்	சுரு
பித்ரிமோட்சச்	சருக்கம்	சுரு
கூபதீர்த்தமகிமைச்	சருக்கம்	சுரு
நெல்லிவிருகாதுவலாறுணத்தசு		சுரு
நெல்லிவிருகாதுமகிமைச்	சருக்கம்	சுரு
குமாரதாஸிச்	சருக்கம்	யரு
சுவாமிபுஷ்கரணிமகிமைச்	சருக்கம்	யரு
பிரமதீர்த்தமகிமைச்	சருக்கம்	யரு
சரவணதீர்த்தமகிமைச்	சருக்கம்	யரு
தெரிசுறையிலணுணத்த	சருக்கம்	யரு
யிருட்டிசுந்தரோசர்வரலாறு		யரு
கண்டகொடுத்தவிநாயகர்வரலாறு		யரு
தேர்திரத்திரட்டு		யரு

ஸ்ரீ சப்பிரமணிய சங்கமம்:
திருவேகமான்மிய சங்கிரகம்.
புறநாடு.

விநாயகர்துதி.

எண்கொடுத்த மண்ணை ஞ்சக பெண்ணிய
 வண்கொடுத்த வரம்பெறு வாய்வையாற்
 கண்கொடுத்த கண்பதிதாண்டமாள்
 பண்ணுகொடுத்த மொழியிற் பகருவாம். (க)

சுவாமிநாதர்துதி.

புறத்து புணர்மரலும் போற்றிய மூலிநீ நெல்புனி
 கண்டிதப்—வோமாதி மந்திரத்தி னுண்மையெலா மு
 ணர்ந்த மூறை யுணாத்துக்காட்டி—யுமாதி யந்தமியா
 னைதொழிலும் கடவியப்பா சரியாநிற்குண்—கோ
 னோ யேரகத்தி னுறைசுவாமிக்கயகைக் குறித்த கீ
 வாம்.

காந்திமுகமலர்போற்றி கம்பதரு வெணங்குருங்
 குருண்போற்றி—வாய்ந்தனைப் புலம்போற்றி வாம
 சூரிடைசெய்த மாண்புபோற்றி—சேர்ந்தனைகரம்
 ிபாற்றி கோவணக் கொழிப்போற்றி சித்தாந்தத்திம்—

επισημ.,

உய சீவானக்கம்.

முந்தாது காரண சார்புங்கடந்த சிவமாரி மூர்த்தி
யாகிப்—பந்தாநு முலைவி லை யிடம்பொருந்தி யலக
மெலாம் படைத்து நீக்க—மயார மலர்மலை நில வெழி
ப்பக் கங்கைநதி வழிந்துபாயும்—சொந்தாருஞ் சடை
த்திருவே ரகமுடையா னடிபணிந்து குழைந்து வாழ்
வாம்.

வினாயகசூகம்.

அருமையாக் குழந்தைவாழ்க்கையை யொருங்கு
தும் பெற்றோர்—பெருமையாய் மகிழ்த்து பேசும் பெ
ற்றோர் பேசுகின்றது—விதிவதா மேற்கூறிய மே
ன்மையைச் சீர்திருத்திச் சொல்லு—முடிவிலிந்து விடு
வொப்பிடல் கருணைமன்றே.

இத்திற மொழிந்த தீசனின்னாள் பெறுவதற்கே புத்தியின் விருப்பமன்றிப் புலியிலோர் புகழுக்கெனச் சந்திர மிதனினுண்மை சச்சிதநகந்தமாகி முத்தியின் வித்துமான முருகனே யறிவனம்மா, சீச

பாயிரம் முற்றிற்று.

பாமசூருவே துணை.

சிவமயம்.

வேலாம்பி ஓர் துறை.

திருவோகத்தின்மீய் சங்கிரகம்.

முதலாவது

நெமிசாரணியச்சுருக்கம்.

அக்கேவலித லக்ஷணவிஷயமாத்மனே தருநிற்
 சிற மகாமாயா மேர்கமானது, ஞானமென்ற தினலேயே
 நிகத்தக்கது. அந்தஞானமோ, தயோயலத்தாவை
 தேக்கத்தாகலி அநினியித்தம், அநிந்திதேசத்த
 யாரின்று நிஷிதணங்கெனவகாநுந்
 யத்திஸ், ஒருவர்க்கொருவர்க் குகையி
 பதாவினர். யாமனாவருக் பவையி ருத்தி
 மியத்தாவதைப்பயர்க்கிவக, திரிவித்தி
 யிருந்து தவருந் பதல் கலமிதாந். அத்திருத்த
 ஸ்தானம் சம்மால் நிதாநித்தயாநுமாயாமையிருக்க
 மது.

ஆனையாற் சர்க்கரை இருந்ததாயிற்று, பின்னே

திருவோகமான்மியச் சங்கிரகம்.

மந், சிறுதுகொன்வதே யுகிதமென்றெண்ணியபேரவ
குமொருமுதலாக் கமலாஸ்திற் களிப்புடன் கொ
வீற்றிருந்த நான்முகன் சங்கிரகையடைந்து, சாங்கி
ங்க மங்கலாருகெய்து வணங்குகின்ற நிறுந்ஸ்வரங்களை
ப்ரிமதேவரும் அருட்கண்ணுந்நோக்கி யாசீர்வ, சித்த
வ, தபோகிரேஷ்டர்தளே, ஏககண்மையில் னவருங்குடி
ய்குருவருவத்தாளை காரணம் யாபென் னவ நிறுநின்
வணங்கிக்குவதாயினர்.

ஏ, தேவ தேவா, தேவார்த்திருபையான் யாருகரு கு
றைபுபொருள்நிக் காலகேசுபஞ்செய்து வருந் துமோ
ய்னுந் தவிர்த்திக்கு உத்தமங்கலானதைத் தேவார்த்த
மெரிந்துகொள்வதென்பொருட்டு வந்தோமெனற வாரி
கியத்தைவே டிய பிரமாவஞ் சந்தேசம் மூடையகர
நிஷிக்ஷணபர்களை நீங்கள் கருதியதி, உவ
னாக்கும் உமரும் உபகரவிஷயமாகவின் அவ்வா
றேசெய்து உமரும் தருப்பெய்யணைச் சக்கரம்
பொருட்புலி மந்திரோச்சாரணமும் தருந் செய்து,
நிஷிக்ஷண சக்கரத்தைவிரிவின்றான். இது பெந்த
யிடத்திற்றங்குமோ அதுவே தபசுக்கு சித்தம். மென்
ஆஞ்ஞாபிந்துச் சக்கரத்தையும் விரித்தனர். இன்னங்
களும் தோத்திரஞ்செய்து விடைபெற்றுப் பின்மொருவர்
ந்தனர். சக்கரமானது அதிவேகமாய்ச் சிவலோகம்

ஹரிசாரணிச் சங்கிரகம்.

கலையுட்கடந்து, அதிமனோகமான மகாமேத
பாகத்தில்வந்து தங்கின வித்திரத்திற் அந்
த்தில் ஜெலவினறத்த தடாகங்களும், ரதிநீரும், கிரிசுந்
ம், சோலைகளும், நந்தனவனங்களும், ஆகாத்திறஞ்
மான கர்ச்சமுலபலாதிகளும் எண்ணிறந்த நிஷிக்ஷண
ங்கள் வசிக்கத் தகுந்த தளிர்த்தளிப் பாணகசாலைகளும்
பூர்த்தியாய்விட்டன. இவ்வற்புத்தத்தைக்கண்ட நிஷிக்
ஷணவரும் ஆகந்தமுற்று அந்தவனம் ஹரிசமபந்தத்த
லுண்டாநாதலின் ஹரிசாரணியமென்ற பேரிட்டு
வாளாவாளுத்தயீஷ்டமான. யிஷ்டகளிவமர்து சித்திய
ரியமாறுவதானந்தவருது, தவருசெய்த பருந்தாவதி
திற்றிதபுராணிகாவ்விடத்திற்கு வந்தனர்.

புலனாக்கண்டவுடன் எதிர்கொண்டபுலனாக்க
வந்து தக்க ஆசனத்திலிருக்கச்செய்து தவருங்களை
கி வின்றுதானில்விடம் புனிதமாவிறு வனங்குக்கிரு
தார்த்தனானோமென்று வணங்கி நித்தனர். குதம
நிஷியானுள்ளோர்களை யாதிர்வதித்த தவருக்கவிவிருந்
ம்படி கட்டினையிழுந்தனர். அந்தபுலனாக்கந்தவி
கன் அவ ஸுப்பார்த்துச் சதரிஷியின் புனிதமும் புராணி
கருமான ஹரிசார வாக்விதற் புனிதமென்கொண்ட
புராணபுருகாவைகொப் பாக்கிவிடும் தவரின்களை

* ஹரிசமபந்தம்

திருவேரகமான்மியச்சுந்திரகம்.

சுவாமிகிரியான்மியத்தை யும்முடைய திரு
வாகீர்த்தேட்ட அபேட்சையுடையவர்களுயிருக்கிறோம்
கிறுபைசெய்யவேண்டுமெனச் சூதருங்கனிப்படைத்த
பழமசுவத்தையுந்தவ குருவாகிய வியாசபகவானையும்,
ஸ்தோத்திரபூர்வமாய் வணங்கிக்கொண்டு சொல்வதா
யினர்.

ஏ, புண்டரிய சிரஷ்டரகளை நீவிர் வினவுவர்
சுவாமியைமான்மியத்தை முற்றிவஞ்சொல்லு, பாடலா
ள்து குருமுதலிய மற்றியாவருஞ்சமர்த்தாஸன்மேனும்
அந்நமான்மியத்தை யன்போடு கேட்ட அந்நமான்மியத்தை
பரவத்தையுங் கொடுத்துச், சன்னமரண துன்பத்தை
தடுத்தி, சாட்சாத்காரஞானத்தைக்கொடுத்தி, மேலு
விட்டிற்றொண்டு விடுத்தற்குரியதாயிருத்தலின், அந்ந
கேள்வரால் அதன்மையுக்குச்சொல்லிய இக்காலமே
யெனக்குந்தொருந அளவு சொல்லுகிறேன். நீங்கள்
சுவரான சித்ததோடு கேளுங்கள்.

க-வா நமையசாரணியச்சுருக்கம்

சம்பூரணம்.

திருவேரகமான்மியத்தை.

சூரகந்தையகம்:

இரண்டாவது

திருவேரகச்சிறப்புணத்தகம்.

அகவல்.

ஆரணமுணர்ந்த அரு தவமுனிவர்
ஏரகச்சிறப்பையா விடும்பதேனயினர்.

புறணவல்லபரண சூதமகாரிஷ்டர் சொல்லா
கார—சூதமகாரிஷ்டர் சூதத்திராணனுக்கொருபுறமிருந்த
கர்த்தவீர்த்திரக்கவர், தேவேந்திரவிஷ்ணுக்கொருபுறமிருந்த
கந்தனார்த்தத்தைச் செழிப்பாக்கவர், சன்னமரணத்திரவா
களின் மலங்களை நீக்கவஞ்சைக்கப்பலவந்திருந்து
முற்பத்தியான மாலேயிரதியானது அந்நமான்மியத்தை
கேட்டுவிட்டு யிருக்காளினும் பொற்றொருக்காலமுத
துக்கினையும் ஒதுக்கித் தேவபகிர்த்தம்பெய்து கொண்டு
த்தியாயப்பெருகிக் கிழக்கு முகமாகப் பிச்சுந பற்பல
நதிகளாகவும் ஓடைகளாகவும், கால்வாய்களாகவும், யித்
ந்து அரிகளாகவும், மதுகளாகவும், சூதமகாரிஷ்டர்
கங்களிடும் நிறைத்துக் கழனிகளில் பாய்ந்து முப்போ
கம் விளைபுற்று செய்விதகம், பொன்னினளமபெண்
ய புல்குரணம்மெழுப்படியான சூதமகான்மியமானது
சூரியப்பிரகாசம் பூமிவிற்குக்கிடைக்கத்தக்க சொலை
கும், மந்தாரா, பிச்சி, யிருவாட்டி, முல்லை, பாரிசாந்,

[illegible]

ஆதிகாவத்திக்கு அகல் தியமகாரிவியாசுவர் மங்கல
காமரணை கைலாய பங்கவத்திக்கு விழுதி சகல துஷணத்தாறு
தராயப் பஞ்சுபூமிநா நிக்நிராகருசெய்த ஆரியநம்பு
ச்செய்துகொண்டிருந்தனர். அச்சுதராயத்திக்கு மாயசி
வபந்த ரெடுங்கடரும், பஞ்சுபூமிநாடு நிக்நிராகருமான், ச
ங்கடுகங்குமரணவார், ஸ்ரீ கயிரமணபரி மாணியிந்தை
பயருகின்ற தெரிவிக்கவேண்டுகெய்து அம்பியோபந்தை
தென்ற வந்திறங்கெய்தவை அகல் திய மொருங்கிருந்த
புதித்த மணங்கிச் சந்தைகள் சாந்திநில அழிந்தினை
வளங்கொண்ட, ஏ, கோபநே, காமரண கதமான்,
ஸ்ரீ கங்கமான்மியத்தினை மயிலுடைய வளங்கொண்ட
ஆகையுடையவரு கிருந்திடுதல்.

அ திருவேரகமான்மியசங்கிரகம்.

பண்டாத்திரத்தாற் சித்தி முத்தி கிடைக்கத்தக்
கதம் புராத ன்களான கைலாசமுதல் ஸகந்த ஸ்தானங்
கன் அநேகயிருபு அவகளுன், கைலாசகிரி, க. ஸகந்தம
லை, உ. இமயமலை, ம. மேருமலை, ச. திருப்பதி, இ. செ
ங்குருமலை, சு. அக்ஷமலை, ஏ. சுவாமியலை, அ. தி
ருப்பரங்குன்றம், க. ரிஷபமலை, கௌ. திரிகுட்டம்வதம்
கக. திதம்பரம், கஉ. திருச்செந்தூர், கக. திருவாவின்
ன்குடி, கக. திருச்சோலைமலை, கக. ஆடுப இளைகள்
நேத்திர ஸ்தானம், இளைகளை யடைந்தவர் படிப்
பினியும் படிப்பினே போக்கத்தக்கனாகையு
ள்ள இளைகளுட் நிறத்தனஞ் சுந்தரமானதும் படிப்பினே
சித்திமுத்தியைக்கொடுக்கவல்ல ஸூகவாமிகிரியின்மிகத்
துவத்தைச் சிவதாமாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்ற
அகருடைய அபிபட்ச மேலீட்டை நஞ்சுநந்திகே
க்வார், சிவபெருமான் தனது புத்திரரான சூர் ககந்த
முத்தியைக் குறையடைந்து உபதேசம்பெற்றது மு
தலான விசேடந்தையும், மேலும் அந்தத் தல நீர்த்த
முத்தி விருகை, பிசேடங்களையும் விரிவாய்ச்சொல்ல
தாயினர்.

உவது திருவேரகச்சிறப்புணர்த்த சுருத்தும்

சம்பூரணம். சூர் சிவக்குறியே பிதேசிகளே துணை.

புத்தேவசேனாபதியேவம்
முன்றவது
கைலாசச்சுருகம்.

000

அகவல்.

உள்ளிருவொழிக்கு முயர்ச்சுபுறணிவிர்
வெள்ளியங்கிரியில் கிளைந்துகைக்கென்மின்.

சூரபுராணிகர் மீட்டும் ரிஷபமலைகொடுத்திசை
வார்; சந்திரனார்முன்னகரண சந்திரேமலர், பம்பாத்த
அ. ஏ. பரமசிவமிகத்திசேட்டபேராவேன தகது
டைய புத்திரமுத்திசேக்கப்பட்டவன் சந்திரமலர்
தையரன் துச்சரியதமாயிருக்கிறார் அரவிபர
தனைச் சலிகதாமாய் முன்னகரணமலர்
மென்ற குமபமுனியைப்பாசதாசி சிவமலர் வந்த
தொடங்கினார்.

பரமசிவமலர், சேனாபதி கல துணைக்களஞ்
செய்யப்பட்ட புத்திர முத்திர்தன் கயனதுபேசிக
ஒங்கி ராசமிகுத்தம், தேவாராணஞ் சுந்த
ரான சர்வலோகத்தினையுள் சேவித்தநீர்தாயினர்
அனைக் அலங்காரமாக கொடுக்கனோடுக கயனது

கைலாசகன்னாடன் ஒரு சிகரத்தின்யே லமைக்கப்பட்ட
முகியமண்டபத்தின் மத்தியில் நவரத்தினகசிதமான
சிமமாசனத்தில் அடிமங்கள் மூர்த்தமாகியும், முத்
தொழில் நடாத்து மூவராகியும், அம்மூவருக்குமுதலவ
குடியுடைய எல்லாமாகியும் விளங்குகின்ற சிவபெருமா
ணுவர் அடியார் தெரிசித்துயதற்பொருட்டிச் சாத்திரத்
அருண்மேனியோடு பார்வதிகமேதராய்ச் சுவர்தவாரூரு
து, சிவகணங்களுக்குமுதல்கொலுவீற்றிருந்தனர். அச்
சமயத்திற் நேவாளனைவருமெழுத்து நமஸ்கரித்துச்
தோர் ருந்துசெய்து மகாபீதவனாகோகி விண்ணப்பஞ்
செய்வதுவார்.

சர்வலோகாட்சகா, சந்திரசூடா, கிருபாமூர்த்தே,
யெங்கனையிரடையும், உமது சாயுக்கொழுகத் தவிர,
வேறென்றையும் அபேகியாத யெங்களுக்குச் சஞ்சி
தாதி கண்மக்களோத்துச், சர்வாட்சுதந்தையுதரவல்ல
உமது பஞ்சாட்சரமந்திரமும், அநனைக்கிரமாய்ச் செய்
க்கு முடிவமையுந் தேவரீர் திருவெனல் அனுகிரகம்
பண்ணுமபடியான திருமைசெய்ய வேணுமென்ற பிரா
ர்த்தித்தனர். அவ்வர்க்கியதன்புகேட்ட பரமசிவமும்
புண்ணைக கொண்டு, தேவாரி உய்வுளால்செய்யப்ப
ட்ட பிரார்த்தனையாந்து உத்தய விஷயமேனும் அந்த
மந்திரத்தை நாமிய்போதுசொல்லது சம்பிரதாயமன்று.

வெனில், ஒரு நாளத்தால் நமது பத்தனை பிரதி
ரிஷியிட்ட சாயுத்தை நாமங்கேரித்திருக்கிறோம்
சிவபெருமான் திருவாய் மலையச் தேவாளனைவருக்கி
ளைத்து நின்றனொன்று சொல்லிய கந்திகேதவாரணப
ரார்த்தது ஐயா இந்த விஷயம் யார்க்கும் சிவபெருமான்
யார்சொல்லாது, பிரகுரிஷியானவர் சிவபெருமான்
க்குத் தபங்கொடுக்கத் துணிந்த வேதனைவச் சீக்கிர
மாயுளவேண்டுமென கந்திகேதவார் சொல்லுகார்.

ஐயுறுமுனே, கேளும்; ஒருகாண் திருவாயுத்திர
ரும், பிறவிதவையறுத்தவருமான் உய்யியானவர்
தான் ஐயம் முத்தானும இத்தவடவோடிருப்பதரு
வருப்பாடலாக் அதனை யருள்வதற்குத்தப்பொரு
ட்டு உயிர் பதைச் செய்வான் குறுக்கி யிதற்குமு
னேகாண்களிகளும் பிரதிபந்தம் ரேரிபுடையமில்
கையிலும் காலலவோர் கந்திரிசேவரிதென்தபரு
செத்திரியற்குவிடயந்தவிற்பெய்வெருட்டாது மட
க்கி, துதாரதிசேவரின்கிரமேனுகொடுக்கி, மனதை
யு சகலிஷையியு தாருத்தருணத்தில் என்னுடைய
தபசக்கு விக்கினது யிதவான் யாரானும் அவர்கு
க்குச்செருபஞ்சுட்டி உய்யாய், பிரணவத்தோடு யரு
தாட்சரமறந்திருக்கக்கடவதென்ற சாயிட்டி, நவ
த்துவாரங்கொளும் பந்தித அரிவதபுதச வெருளவ்

வெ

திருவோகமான்மியசங்கிரகம்.

கைலாயச்சுருகம்.

வெ

செய்த வருகையிற் கேளும் முனிர் திரா, தவர்க்கினியா
 னா மேலேக்கி லொலித்து மேலோக வாசிகளான
 தேவானைவனாயும் பிடிக்கத்தலைப்படவே தேவாள்
 வந்து தடுத்தும் அடங்காமைமால் விஷ்ணுவாதிதேவா
 னைவரு அழிபெருமானிடம் வந்துமுறைமீட்டினர்.
 வலைபவரானிடமிருந்து, உடனே ரிஷி தவஞ்செய்
 யும் ஸ்தானத்திற்கெழுந்தருளித் தமது திருக்காதைப்
 பிருகுரிஷியின் ஓசில்வைத்தமாத்நிரத்தில், அக்கினிக
 ட்டிப்பட்டு ரிஷிக்குப்பிரத்தனஞ்ஞயன்டாய்க் காண்பி
 த்து என்ன நின்ற கட்டுவளைக்கண்டு பரவசமடைந்து
 கைகூப்பியே சிவபெருமானும் மகிழ்வுற்று, ஏ மகானு
 பரவோ பெருந்திரும், உம்முடைய அரியதடவைமெச்சி
 லும், உமக்கு சிவபரீட்சைமுமுண்டாருக பெண்ணுச்சிவ
 திக்கவும் ரிஷியொழுந்து பவதாம் அழைக்கித்த
 தோத்திரஞ்செய்து எ கிருபானோ மெய்க்கொளிக்
 மாத்திரத்தில் அடையவேண்டியதனைத் துண்டித்தவனா
 னேன். ஆயினுமடியேன் அறியாமையுடையத குற்ற
 மொன்றுது; அல்லி பாரதெனில், தபாக்குட்காரும்
 போது என்பபாக்கு விக்கினு டெய்யாருக்குப் பிர
 னவத்தோடு பஞ்சாட்சரமு மறித்துப் போக்கடவதென
 ச்சாபங்கொடுத்தேன். அதனை நினைத்தருள வேண்
 டெமென்று வனங்கிய பிருகுரிஷி பரோக்கித் தேவதே
 வனும் புண்ணையோடு புகழ்வார்.

ஏ ரிஷிளொஷ்டிரா, பழப்பாடையுந் கம்முடை
 ய வாக்கியத்திற்குப் பழுதுவருவது. சமையத்தாக வ
 க்கியத்திற்குப் பழுதுவருவது. சூதலாதுவது. சூத
 த்தை காஞ்சத்தோஷமாய் நிகழித்தனமெனத் திருவ
 மலர்த்தனர். ரிஷியாக் புகழ்க்கென்கு மீட்டெய்வ
 ணப்பஞ்செய்வார். ஏ, புகழ் உருவார் திருவி
 னையாட்டைச்சிறியன தெரியக் கூடுதல். ஆயினும் அ
 டியேன் விண்ணப்பமொன்றுது. அதுவது, சூதலா
 வே புத்திரனென்னும் ஞானமிருத்தலாக, தேவரீதத
 புத்திராகிய ஸ்கந்தனாத்தியகருவாயை. இது யு
 ஞாய்ந்தாதியை யுபதேசித்தபெற்ற உய்யுதப்பா
 னும் பண்ணவேண்டுகின்ற பிருகுரிஷியைப்பிரதிப
 பத்தனே சாமவண்ணமே தேவகிளிருமென்ற
 ரித்து ரிஷிக்குவிடைகொடுத்த சிவபெருமானை
 யையடைந்த ஓரென்று சொன்ன சத்திதெய்வானையா
 ர்த்தன், ஏ, மகானுபாவரே இது திரிவண்ணமானது சரி
 யே, கைலாயத்திற் கட்டிவைத்திருந்த நிகைத்தகின்ற
 தேவாளுக்கென்னவந்திரத்தொழிவார் கொடுத்தபு
 னர். அதனைத்தெரியுமாபுதிதெனென்று சொன்ன
 அகன்மியனாய். இது தென்கைவர் சொல்லுகிருர்.
 சூப்பமுனியே, தேவரீ.

சிவபெருமானே தேவனாகோக்கி, ஏ, தேவானே
 பத்தாள் வாக்கியம் ரிஷியுடையதின் பொருட்டி, பிருகு

யசு திருவிவரமாயிவசங்கிரகம்.

ரிஷி சாபத்தையங்கேரித்தோமாயினும் அந்தரிவியினு
லேயே நமதுபுத்திரனான குகனைக்குருவாயடைந்து கே
ட்டுக்கொள்ளும்படி சொன்ன பரிசாரத்தையங்கிருப
யால் அங்கேரித்தோமாதலால் சீக்கிரத்தில் நமதுபுத்திர
னால் அங்குமந்திரத்தையுபதே பூர்வமாகக்கேட்டு நீங்க
ன்கருதிய பூதங்களைக் கால்கு நாங்கிருபையெய்வோ
மென்றாக்கிரித்தபூதம் தேவானளைவருத்தினைப்பு நீங்
கிச்சந்தோஷத்திராய மகாதேவகாப்பலதரம் வணங்கி
விடைபெற்றுத் தந்தம்பதிகளுக்கும்சென்றனர், சிவ
பெருமானார்நமதுபுத்திரனாக்குருவாயடையத்தக்கதா
னமுகம்மாழிமெதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்ததை இந்
தப்பிரகாரம் கந்திகேஸ்வரர் சொல்லியதை நானுங்களு
க்குச் சொல்லவதாயினன்.

சுபை கைலாசச்சுருக்கம்

சம்பூரணம்.

ஸ்ரீகேஜவல்லிமனோகரனேதுனை.

ஸ்ரீகேஜவல்லிமனோகரனேதுனை.

நான்சாவது

உபதேசச்சுருக்கம்.

அகவல்

அரண்நிருவேரக மனடந்தருட்குன்பாற்
பிரணவமாதி பெற்றவதந்தேனமின்.

முக்குறும்பொழிந்த முனிவர்களை, காலதேயத்தை
யெதிர்பார்த்திருந்த கடவுளானவா, அப்பொழுது திடு
வானளைவருஞ்ஞாபகம் நாரதரிஷி அவர்வாங்கித்
தரும், சிவகணங்கள் பற்பல ஊதியங்களோடு உதி
சும், ரிஷபவாகனத்தில் அமர்ந்தவராய்விருப்பினித்
துக் கைலையைவிட்டிப்பறப்புயப்பிப்ப பற்பல, லோகங்க
ளிலுஞ் சஞ்சாரஞ்செய்துகொண்டிருந்திருக்கோக்கி
வருகையிற் பூமிதேவிசொந்தமுண்டிய முகிர்த்தினானே
அல்லவா மனிதர்வாழ் பூலோகமே மொகதமடைவதற்
குமுக்கியஸ்தானமென்பதைத்தெளித்தற்காகவோ வா
னளாவிய சோலைகுழந்த சேநுமண்டலத்தின்கண் கா
வேரிளினிருபக்கத்திலிருந்து தீய்விவசேதத்திரங்களை
யெய்வாந்திருக்கண்ணால் மொக்கிக்கொண்டுவரவும், அ
திமனோக்கியமான திருவாஞ்சுழியில் தின்று வகப்பால்

கோக்கவும் ஸ்ரீவைகலாயமே தன்னிலிட்டு நீங்கியகடவு
ளைத் தேடிவந்து காவேரியின் வடபாலமார்திருப்பது
போற் றோற்றவும், இதிலே நமது குமாணஞ்சுப்பிரியசா
யுடைய ஸ்தானமாகத்தக்கதென்றெண்ணி வருகிலிருந்த
பரகசுரிகஞ்சுசொல்லிச் சகலதேவாளுடனுங் திருவே
லத்தின் வடபாலமார்தனொன்றும் அகல்திரும்பப் பர
வசமடைந்து அப்பால் நடந்ததையுந் தயவுபண்ணிச்
சொல்லவேண்டிமன நந்திகேஸவரர் சொல்லுகிறார்.

கேளும் கும்பசம்பவரே, இவபெருமானிந்த ஸ்த
லத்தைப் பார்த்துப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்து தேவித்
குந்தேவானுக்குக் குறிப்பாற்காட்டியருகில் நீன்றவிவ
கணத்தைநோக்கி யதிசெக்கிரத்தில் நமது குமான் வசிக்க
க்கூட்தாய்க்கைகளின் கொடுமுடியில் யோக்கியமான
வெள்ளையன் கொண்டு வருவாயாக வென்றாக்கிராபித்த
னார். அந்தவுத்திரவைச் சரமேந்திகொண்டு வாயுவிறு
மதிவேகமாய்ச்சென்று அழகான கொடுமுடியொன்றை
யொருபக்கமும் அபிஷேக ஆஸ்காரத்திற்குரிய சரமக்
கிரிமையின் பொருபக்கமுத்தொங்கும்படி காவடியாகக்
கட்டி யதிவேகமாய்ச்சிவபெருமான் முன்னர் கொண்டு
வந்துவைத்து வணங்கினின்றது.

எம்பெருமானும் அக்கிரியின்மேலழகிய பூஜாமண்
டபங்களை யமைப்பித்து, அதன் மத்திவிற்றமது புத்திச

வாகிய, முருகபிரானைச் சிறந்த சிவமாசனத்தில் வீற்றி
ருக்கச்செய்து, குருவைவழிபடுமுறைவீதென்று யாவ
ருக்குந் தெரிவித்தற்பொருட்டி, தமது குலத்தினுஞ்
சுருக்குந் தெரிவித்தற்பொருட்டி, தமது குலத்தினுந்
திப் பூமியிலிருந்து முண்டான குலத்தீர்த்தமென்ற உப
ஜெலத்தினாலும், காவேரி, கங்கையாதிபுண்ணிர், திரை
தங்களாலும், மற்றுமளவில்லாத அபிஷேக, ரவியங்க
ளாலும், திருமஞ்சனமாட்டுவித்து, அலங்காரதாபிப
னைவேத்தியமு முறைப்படி குறையாது செய்துவணை
கிறதெனவும், கருணைக்கடலாகிய ஸ்கந்தமூர்த்தியும் பிதா
வையருகிலுமுத்த, பிரணவத்தொடு பஞ்சாட்சரமாக
மங்கிரத்தை விதிப்படி யுபதேசித்தருளினார். எத்தனையா
கிய முக்கண்ணனும் முகமலர்ச்சியுடையாய்த் தமக்கு
ஆத்மரூபியாயும், பிள்ளையாயுமிருக்கப்பட்ட குணை
நோக்கி, நீர்தானெனக்குச் சகாயினைக் கவையிவி, வி
டைபெற்று உரோமரிவி தபொன்றானாகிய மத்திரா
ரச்சுன வதலத்தையடைத்து, தேவனாகியவருக்கு மிம்
மகாமந்திரத்தை யுபதேசித்தருளினார். அதுமுதல் கைரத
மூர்த்திக்குச், சகாயிநாதர், குருகுந்தியாதி காமதேய
யகனும், திருவேரகத்திற்கு, கணபிமலை, குருகிரி, சிவ
கிரி, இவுகிரி யாதிபேர்த்துயி, வறங்கிவருகின்றன. குக
மூர்த்தியும், பிதாவின் பிரிவைச்செய்கனாவாய், அந்த
ரூபகத்தின்பொருட்டுத் தமகிடப்பாகத்தில், தாரகயா
மகிவரர் வடிவைப் பிரதிட்டித்துச், சகல உபசாரமு

மேலிடத்திற்கே முந்தி நடத்தும்படி ஆக்ஷர்பித்ததுடன் இம்மாதிரன் பழனிமலைமயக்கொணர்க்கதுபோன்றுக்குப் பிரியமான குருகிரியைக் கொண்டுமந்த கொணர்ந்த கட்டாட்டித்து, ஏ, யித்தனே, நீ விதுமுதற்சனையினுக்குத் தலைவனாய் தமது சமீபத்திலேயே யிருக்கக்கூடவை உன்போ ளன்பெரே நம்மை யுத்தேசித்து யர்வாரிலும் எவ்வித தீர்ப்பும்கூடவேனாவது, காலடியாகக் கட்டிக்கொண்டு வருவார்களென்றாலும், அவாள்மனோ உத்தேசித்தே யவையிங் கிருகப்பெயரொமென்று உத்திரவுகொடுத்து, ஆகந்தத்தோடு அடியார்களுக்கும் தெரிசனதுகொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறொன்ற நத்திகேண்வாரணப் பார்த்து, ஏ, மகானாயவா, ஸ்ரீ சுவாமினாதராலே யுத்தமமாயிருக்கிற பஞ்சாட்சரமும், ஸாணங்களுடைய சிரமமும் ஜெயத்திருநாட்டையு பவனும், எப்படிச்சொல்லப்பட்டதோ, அப்படியே, மறுபடியும் மிருகத்திறெனென்று அகத்தியக்கூறலும், நத்திகேண்குச்சென்னதை வைமீசாரணய வாகிகளே நானுக்களுக்குக் கருகமாய்ச் சொல்லுகிறேன், கவனமாகக் கேளுங்கள்.

நத்திகேசுவரர் கொல்லுகிறதாவது, சாதாரண
வோடே டிஸ்தர்ப்பும், தாவக்கச்சமயவிய காரமும், பர
வுக்கந்தமாயிடி மகரமும், காவவுக்கந்தமாயிடி மேற்கழி

[illegible]

கோளும் அகம்பியுடன் இயங்கி வருவதற்கு
 கோட்டு வெளிப்பாட்டாக உருவாகிறது. இது
 கிரகங்களும் இவ்வகை உருவங்களாக உருவாகி
 நகரம் மண்டபம் இவ்வகை உருவங்களாக உருவாகி
 செஷ்டமாவியுள்ளது. இவ்வகை உருவங்கள்
 சேவியுக்கு உருவாகி வருவதற்கு உருவாகி
 வியம் உருவியப்படுவதற்கு உருவாகி வருவதற்கு
 செஷ்டம் உருவியப்படுவதற்கு உருவாகி வருவதற்கு
 உருவியப்படுவதற்கு உருவியப்படுவதற்கு
 உருவியப்படுவதற்கு உருவியப்படுவதற்கு

ரகசியமான விதை, ஏ, அகத்தியனோ, இன்னெத்தினாலும்
கூப்பிப்போது சொன்னேன்; ஆகையாலும்முடைய மக
தை, வகாக்கிரப்படுத்தி இதனிடத்திலேயே நிலைப்படுத்தி
துமென்றனர். அவ்வாறே அகத்தியரும் அன்றுமுதல்,
அம்மந்திர ஜெபமே யனுஷ்டித்து வந்தனர். ஆகையால்
கைமிகாரணயவாகிகளே நீங்களும் என்னுற்சொல்லப்
பட்ட இந்த ரகசியத்தை யிகழாது கைக்கொள்வீர்களாக
வென்று, சுதபுத்திரர் சொல்லவும் ரிஷிகளனைவரும்
பாவசமுற்று அநீயபதேசமாய் நிஷ்டை கூடிச்
சுத்திரசிபம்போ லைக்கொழிந்தனர்.

ச-வது உபதேசச்சுருக்கம்

சம்பூணம்.

ஸ்ரீ ஷடத்துவாதிதமூர்த்தியே நம:.

ஸ்ரீ சிவசுப்பிரியாய நம:
இந்தாவது
தேவோத்திரன் பூணுச்சுருக்கம்.

அகவர்த.

இங்கினேசக மொழியைப்போத்திர
மந்திரமதனாலு, வழிபடு முறைகளையும்
முருகபிரானசம் மோகன அனந்திரம
அருளியபரிசும அறையக்கொள்க.

ஏகமகிமையை யின்றுகொட்டிவருவதை
சையானது இழுக்கவும் நிஷ்டை. இதனிடது விதிந்த
ஆகந்தபாஷ்பந் சொரிந்த கொண்டிருந்த நிஷ்டைப்
பார்த்து, ஏ, ரிஷிகளே யிதனும் அகத்தியரை பிராக்கி
கந்திகேவரர் வினம்பினைத்தேசுருக்கன்.

ஏ, ரும்பமுனின்வாரோ, அந்தப்பஞ்சாட்சா மகி
மையை யாவளவும் அனவிட்டுணைத்தந்தித. இந்த
மந்திரத்தை விதிப்பது குருகுமக ஸ்ரீ சுவாமியை

தைலத்தில் உத்தம ஆசாரியராய்வுபடுக்கப்பெற்ற
விபூதி ருத்திராட்சதாரிகளாய் ஜெயிப்பவர்கள் யாரோ
அவர்தான் மானிடதேகமெடுத்ததற்குரியபிரயோஜன
த்தை யடைந்தவர்கள். மேலும் குருவிரியின் கண்ணு
ள் குமாரதானாயாதி யெந்தத்தீர்த்தத்திலாவது சந்ந
னம் பண்ணி யந்திரிய நிக்கிரகத்துடன் பஞ்சாட்சர
ஜெபமுஞ் செய்துகொண்டு, குருகிரியை வலம்வருபவ
ர்களுக்கு ஒரு அடிக்கொரு ஆஸ்வமேசயாக பலன் சித்
திற்கும். இத்தலத்தில், ஒருரு ஜெபித்தால் ஆயிரவுருச்
செய்த பலனுண்டு. இன்னமும் ஸ்ரீ சுவாமிகாதர், சந்தி
தானத்திலாவது, தென்பாலுள்ள நெல்லிவிருந்தத்தடி
யிலாவது உருத்திராக்கட்டுகாடு கப்புகாதி மணிகளால்
ஜெபித்தவாளுக்கு ஞாண்டாகும் பலனும், ஆறுமாதம் தின
ம் ஆயிரவுருவுக்குக்குறையாகு செய்பவர்களுக்குச் சித்
திற்கும் பலனும் என்றசொல்லிமுடியாது. சிவச்
சின்னங்களோடு இங் க்திரத்தை ஜெயிப்பவர்களைச்சிவ
மென்றே பாவித்து வணங்கவேண்டும். எழுதடற்பரு
திய, வீடகஸ்தியபோ, யிதாமாத்திரமல்ல, இன்னமு
ம் உப்புகிதை பூர்வபட்சஞ் சந்தியில் விதிப்படி விரத
மாரம்பித்த ஆறுவருடம்வனாமாதத்தோறும் வருகிற
சந்தியில் விரதமாயிருந்து, ஸ்ரீ சுவாமிகாதருக்குயன்ற
அளவு அபிஷேக அலங்காராதியுஞ் செய்கித்தத், தே
வேந்திரனாற் செய்யப்பட்ட பூஜையில் அன்போடு செ

யெந்ததோ, இர சதநாம அச்சமியுஞ் செய்கித்த
வணங்கினவர்கள், தருதியனைத்துவகை உடமென்ற
சொன்னமாதிரத்தில், கத்திகெண்டியோ, தேவேந்
திரனாவன் யாதிகாரணத்தினால் எந்தவகையோ
திக்க நேர்ந்தது. அந்தோச்சலிந்தாமாய்த் தயவு பண்
ன வேண்டுமென்ற அகவதியைப்பார்த்து கந்திதேவர்
சொல்வதாயினர்.

ஏ, அகஸ்தியசே, பொன்னகையாலும், பூராதா
னவன், முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களுக்கும் காமாததே
ன்னையிடம் ரிஷிஸ்வர்களுக்கு குழலம், தேவகன்னிகை
கள் திவ்விய நடனங்களைச் செய்யவும், கிதபல அக்க
வாத்தியங்கள் முழங்கவும், உயர்த்தவந்தித் தவத்தி
னாற் செய்யப்பட்ட வேரீ விசாலமான மண்டபத்தின்
மத்தியில், கவரத்தினகரிதான பூர்த்திநாற்கு
சர்வாபரண பூரிசனாய்க் கொடுத்திருந்தான்.

அச்சமயத்தில், கதா காவல குருகு குருகவந்த
வணங்கினின்று, ஏ, தேவாதிதேவர், நிறியேன் வின்
ணப்பத்தைக்கேட்டருளும். தேவாரங்களைக் கெவக
ளவும் பயமில்லாமல் அபிஷேகமென்ற கொல்கைப்ப
தாராவன் அனேக சேனைகளைவிடத்து நமத பட்ட
ணத்தை விரைந்துகொண்டு பலவித அன்புகளைச்செய
வின்றன்ன. அப்பாநகரையோட்தெற்கான் வந்திரவை

யுடனே பாலித்தருளவேண்டுமென்று நினைத்திற்று. இத்தினனுக்கு மகா கோபமுண்டாய்க் கண்கள் சிவக்க, மீசை துடிக்கப் பற்களைக்கடித்து அருகில் நின்று திக்குப் பாலகாணியுஞ் சேனைத்தலைவர்களையும் நோக்கி, நீங்கள் எனைவரும் யுத்த சன்னதாவா யுதிசிக்கிரமாகச் சென்று யுத்தஞ்செய்யுங்களுென்றனுப்பித் தானும் யுத்த சன்னதனாய்ப் பதினெண் வாத்தியங்களு முழங்க ஐராவதத்தின் பேரிலேறி யுத்த களத்திற்கு வந்த, கடல்போன்ற சேனையுந் தானும், அளவில்லாத அஸ்திர சஸ்திரங்களைக் கோடைமழையோடு பொழிந்தும், இவைகளைக் கொடியபாதகரான அசுரரெவ்வளவுஞ் சுட்டிடச் செய்யாது இந்தத்தேவானுக் கிவ்வளவு துணிவுவந்ததாமென்று அடிகோபங்கொண்டு தன்னுடைய படைத்தலைவர்களைவனையும் நோக்கி லாங்காங்கு நின்றபடியே கொடியுத்தத்தைச் செய்யுமாறு கூறிக்கொண்டு ஆக்ஞாபித்தான். அவ்வண்ணம் கொநேசித்தமுடைய அப்பாநகர்க்கு விரிப்பட்ட தேவர்களை யெல்லாம் கைகளாற் குத்தியுந், தடிகளா லடித்துந், கத்திகளால் வீசியும் பாணங்களைப்பிரயோகித்தும் இப்படியளவிலவாத துன்பங்களைச் செய்யவே தேவந்திரவேந்தேவாளனைவரும் பயந்து புறங்காட்டிச் சின்னாபின்னமாயோடிப்போகி சமயத்தில் ஆகாயத்திற்கெய்வீகமாகவோர்சப்தகம்பிற்கு, து. அதாவது தேவேந்திரா, அஞ்சந்த; பூலோகத்தின்

பூமிதேவியுந் தேந்திரம்பொல்லிவங்காவின்ற சோதேதயத்தின் மத்தியிற் காவேரிக்குவடபாற் சைலையோன்றனம் ஸ்கந்தமூர்த்திக்குப் பிரியஸ்தானமுமாகிய, திருவேரகஸ்தலத்தை நீயுதிசிக்கிரமாயடைந்து அடியார்களுடைய துன்பத்தை யவசியமொழித்தற்பொருட்டே யாது முகங்களைத்தரித்திருக்கிற குகளுனவனா விதிப்பட்ட பூமிக்கு அர்ச்சனையுஞ் செய்வாயாகில் உணக்கபீஷ்டமான வரங்களைப்பெற்றுத்தேவர்களை விரட்டிக்கலாமென்ற வசனத்தைக்காது குளிக்கேட்டுச் சரீரம் பூரித்துப் பயந்திரந்து உடனே சிவசயினியங்களோடும், வளப்பம்பொருத்தியசோழதேயத்தையடைந்து, மழைசெயுந், ஆங்காங்குள்ள சிவஸ்தலங்களையுங்கண்டு தனக்கித், காவேரிக்கு வடபாலுள்ள சுவாமிமலைக்கு வந்துசேர்ந்து கிரியினழகையும், பட்டணத்தின் அலங்காரத்தையும், அந்தணர்ஆசாரங்களையும் பார்த்துப்புகுந்ததமழைக்கிவடைந்து குமாரதாயாபிற்றிர்த்தமாடிக் கோயிலுக்குச் சென்று கூபதீர்த்த ஸ்நானஞ்செய்து பிரதட்சணம் வந்து கிரிமேற்சென்று பூஜைக்கெல்லவளைக் கண்குளிரக்கண்டு கவையொழிந்தவனாய், அடியபற் மரம்போல் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து, ஓ, அசுரகுலாந்தகா அடைக்கலம் அடைக்கலமெனத் தோத்திரஞ் செய்து கொண்டு மகாமண்டபத்திற்கென்று பூஜைக்கு ஆமர்ப்பிக்கான்.

எ, அகஸ்தியசே பூஜாவிதியை யென்னுரைத்தித்

சொல்ல முடியாதேனுங், கூடியவனா நிதின மொழிநி
றேன் கேளும்: மண்டபங்களை உவமித்தற்கரிய நிதமா
யலங்காரஞ்செய்து பூஜாவேதினைகளுமலைத்து கம்ப
ளம் வைத்து, விதிப்படி கர்ப்பியாச அங்கநித்யாச பூர்
வமாகப் பஞ்ச சுத்திசெய்து பூரி கூடியாகாதரது நிதி
வுருவை மனதிறியானித்தகக்கொண்டு முகவில் அந்தரி
யாகபூஜைமுடித்துப்பின்பு அபிஷேகத்திற்காரம்பித்து:

க-வது, சாத்நெண்ணை க-வது, எலுயிச்சம்பழம்
உ-வது, பஞ்சகவ்வியம் க-வது, நாரத்தம்பழம்
க-வது, அரிசி மரவு க-வது, கொள்குஞ்சிப்பழம்
க-வது, நெல்லிமுள்ளி க-வது, பம்பிவிமாம்பழம்
ரு-வது, உளுந்துமரவு உ-வது, மாதுளம்பழம்
க-வது, பயறுமாவு உ-வது, விளாம்பழம்
உ-வது, கடலைமாவ உ-வது, தமர்த்தம்பழம்
அ-வது, கோதுமைமாவு உ-வது, மலாப்பழம்
க-வது, கந்துரிமஞ்சள் உ-வது, மாம்பழம்
உ-வது, பசுவின்பால் உ-வது, கருப்பஞ்சாறு
க-வது, நயிர் உ-வது, இளநீர்
உ-வது, தேன் உ-வது, அன்னாபிஷேகம்
க-வது, நெய் உ-வது, சந்தனம்
க-வது, சர்க்கரை உ-வது, பன்னீர்
ச-வது, பஞ்சாயிர்தம் உ-வது, தாராபாத்திரம்

க-வது, பத்திரஜலம் க-வது, கருப்பைபலகம்
க-வது, சிருங்காவம் க-வது, சங்கஜலம்
க-வது, ரத்தினஜலம் க-வது, கைபணம்
ஆகிய இவ்வண்ணம் திட்டத்துக்குக் குறைவுபட்டது
அபிஷேகஞ் செய்து முடித்தி, திருவொத்தாண்டயாந்
திருமேனிகோனாது சுத்திசெய்து தில்லியபரிமாணங்கள்
கலந்த விபூதிசாத்திரக் காஷாயமூந்தரித்துக் கண்குளிர்
த் தெரிசித்தவனாவு, மேலுமெம்பெருமானது ராஜகோல
த்தையுந் தெரிசித்த அபேட்சை யுண்டாய்த், தில்லிய
யுதாம்பரஞ்சாத்தி சுத்தனைகாபகனையரிமாணித்து புஷ
பாலங்காரஞ்செய்து தேவலோகத்திலிருந்து தூவஞ்செ
ண்டுவந்த கவசமுதவான தில்லியாவணத்தினின்று கல
மத்தின கிரீடத்தையுஞ் சாத்தி, தந்தைய அடிமெழுந
வியத்திரான்னையனைப் பரிபாஷைப்பெய்துகைவேதி
ந்துச் சோடசோபகாரமுஞ்செய்த உபாசை அபாஞ்சித்
தங்கத்தினாற்செய்த இத்தகலோக கூடிய தில்லியனைக்
காற் செய்த அர்த்தனைபவது:

தவ்யோத்திரசந்தானம் பந்தகன்.

நம் ஸ்கந்தாய நம: நம் கண்ணமகாய நம:
நம் குகாய நம: நம் பாஷநேத்திரசந்தாயநம:

ஓம் பிரபுவே	நம:	ஓம் மாராய	நம:
ஓம் பங்கனாய	நம:	ஓம் காளஞ்சதாரி	நம:
ஓம் கிர்த்திகாருணவே	நம:	ஓம் ஸேனே	நம:
ஓம் கிவிவாகனாய	நம:	ஓம் சேனானிகே	நம:
ஓம் துவிஷடபுஜாய	நம:	ஓம் அக்ஷினிகென்மநே	நம:
ஓம் துவிஷணநேத்தி	நம:	ஓம் விசாகாய	நம:
ஓம் சக்திசுதாய	நம:	ஓம் சங்கராத்தமஜாய	நம:
ஓம் பிசிடாபிபரபஞ்ச	நம:	ஓம் கிவசுவாமிகே	நம:
ஓம் ஸாய	நம:	ஓம் கணசுவாமிகே	நம:
ஓம் காரகாகரசம்மாரி	நம:	ஓம் சர்வசுவாமிகே	நம:
ஓம் ஸேனே	நம:	ஓம் சந்தாதாய	நம:
ஓம் ரட்சோபலவிமர்	நம:	ஓம் அநந்தசக்தபே	நம:
ஓம் தந்தாய	நம:	ஓம் அக்ஷோபபியாய	நம:
ஓம் மந்தாய	நம:	ஓம் பார்வதிப்பிரிய	நம:
ஓம் பிரமந்தாய	நம:	ஓம் கந்தாய	நம:
ஓம் உண்மந்தாய	நம:	ஓம் கெங்காகராய	நம:
ஓம் சுரதந்தவரியதகதி	நம:	ஓம் சந்தோதபுஜாய	நம:
ஓம் தாய	நம:	ஓம் பாலகாத்மஜாய	நம:
ஓம் தேவசேனாபதே	நம:	ஓம் ஆத்மபுவே	நம:
ஓம் பிரகந்தாய	நம:	ஓம் அக்ஷினிகெற்பாய	நம:
ஓம் கிருபாருவே	நம:	ஓம் சமீகெற்பாய	நம:
ஓம் பக்தசகலாய	நம:	ஓம் விஸ்வரோதஸே	நம:
ஓம் உமாசுதாய	நம:	ஓம் சுராரிதாய	நம:
ஓம் சக்திதாய	நம:	ஓம் ஹரிண்யவர்ணாய	நம:
		ஓம் சுபகிமதே	நம:

ஓம் வசுமதே	நம:	ஓம் அனாமயாய	நம:
ஓம் வடுவேஷதிரவே	நம:	ஓம் பரமேஷ்டினே	நம:
ஓம் ஹிசம்பாய	நம:	ஓம் குரவே	நம:
ஓம் பிரஜாம்பாய	நம:	ஓம் பிந்மணே	நம:
ஓம் உஜ்ஜயம்பாய	நம:	ஓம் வேசுதெற்பாய	நம:
ஓம் கமலாசனசன்னு	நம:	ஓம் விராட்வணவே	நம:
ஓம் தாய	நம:	ஓம் புனித்தகன்னியா	நம:
ஓம் கைவரணாய	நம:	ஓம் பர்த்துரே	நம:
ஓம் திவிவர்ணாய	நம:	ஓம் மகாசுராகதப்பிர	நம:
ஓம் திரிவர்ணாய	நம:	ஓம் புவே	நம:
ஓம் சரதாவர்ணாய	நம:	ஓம் ஆகிர்தாநிதாத	நம:
ஓம் சஞ்சுவர்ணாய	நம:	ஓம் திரே	நம:
ஓம் பிரஜாபதே	நம:	ஓம் சோகந்தாய	நம:
ஓம் ரதாபாய	நம:	ஓம் ரோககராய	நம:
ஓம் பூஷணே	நம:	ஓம் அநந்தமந்த	நம:
ஓம் கபஸ்திகே	நம:	ஓம் திரே	நம:
ஓம் கெஹனாய	நம:	ஓம் ஆகந்தாய	நம:
ஓம் சந்திரவர்ணாய	நம:	ஓம் கிசந்தகிதகேத	நம:
ஓம் களாதராய	நம:	ஓம் கைய	நம:
ஓம் மாயாதராய	நம:	ஓம் டம்பாய	நம:
ஓம் மஹாமாயினே	நம:	ஓம் பரமடம்பாய	நம:
ஓம் அகவல்லியாய	நம:	ஓம் ஹாடம்பாய	நம:
ஓம் கலாத்மஜாய	நம:	ஓம் விஷாகவயே	நம:
ஓம் விசுவயோனிகே	நம:	ஓம் காரணோபாதே	நம:
ஓம் அமேயாத்மநே	நம:	ஓம் காய	நம:
ஓம் தேஜோதிதே	நம:	ஓம் காரணாத விக்கி	நம:
		ஓம் ரகாய	நம:

திருவேலு அன்மியசங்கிரகம்.

தும் அகிலாய	நம:	தும் பிங்களாய	நம:
தும் அமிர்தாய	நம:	தும் பிருவரணாய	நம:
தும் பிரானாய	நம:	தும் கோபதயே	நம:
தும் பிரானுதாராய	நம:	தும் தாட்சிண்யாதய	நம:
தும் பராதபராய	நம:	தும் வரப்பிரதாய	நம:
தும் விருத்தாவ அந்த	நம:	தும் சர்வேசுராய	நம:
தும் வீரநாய	நம:	தும் லோக குரவே	நம:
தும் இரத்தாய	நம:	தும் அசுரானீச மர்த்த	நம:
தும் சிவமாய	நம:	தும் அனாய	நம:
	நம:		நம:

தும் சுலாமிநாதாய நம:

இவ்விதமாக அர்ச்சனை செய்து முடித்து நமஸ்கரித்து அஞ்சலியைத் தருப நின்றனொன்று ஸ்தோத்திரஞ்செய்யவாயுமன். ஸ்தோத்திரத்தைய நின்ற அறுமுக அபத்பந்தே, அடியேனுடையும்; ஸ, அசுரகுலநாசகர், அரணுக்குத்தேவத அண்ணலே, அடியேனுக்கிப்போது அடிவளையான லேரிட்ட ஆபத்தை நீக்கித் தேவர்தாட்சிணத்தருள வேண்டுமென்று பல்லித ஸ்தோத்திரங்களை அருகினைச் செய்யவும், எம்பெருமானுமிங்கி பத்திரானுக்குச் சொக்டொருப்ப பத்திரியட்ச தெரிசன முக்தொகிசைத்து, தேவோத்தமனே, நீ செய்த புகழையும், கீதோத்தமனையும் பார்த்து நமஸ்கரிக்கிறுபதிலுண்டாயிற்று. நீ கருகியவாதே, அசுரசம்மாராய

தேவேந்திரபுர சாஸ்திரம்.

பொருட்டிந்தச் சம தாகுணத்திரத்தைத்தருவென்றனம்; இதனைக்கொடு செவ்வாயை அணுகித்தைக்கண்டாய் ந்திரத்திலுணர்ந்த மட பதி யகந்தையிவ்வரிசென்ற ஆக்ஞாபிக்கவும், திருநிலை மனமிழ்த்த அனதிரத வைக் கைக்கொண்டு கிளமுமாரின் கோக்ரிப பலதாம் கால்கரித்து, ஏ, கிருபாளே, தேவரீருக்கு அடியேனரிடத்தில் எப்போதும் ஞாபகயிருத்தப் பொருட்டு அடியேனும் சம்பப்பிக்கப்பட்ட கருவதவர்க்கமான வீத்த யானேக்குட்டியைத் தேவரீர் திருக்கண்ணுக்கத்திரச பூசிக்கத் தருணையென்று வேணுமென்று பிரார்த்தித்தும், அவ்வண்ணமே கங்கிதியில் திருத்தவாராகவென் றும், கட்டலாயிட்டி, ஏ, பூதா தேவதே, உன்னிடத்தில் எப்போதும் நமக்கு ஞாபகயிருப்பதென அருந்தெய்வப் பட்ட அஷ்டோத்திரத்தையும் கதோத்திரத்தையும், யாதாமொருவரிசையதாயும், அவர்களுக்குச் துறையிடுமும், தந்தருளவேமென்று ஆக்ஞாபிக்கவும் தேவேந்திரனும் விடைபெற்று கங்கிதலோசஞ்சென்று, சம மோகனுக்கிரத்தைக் கையிற் கொண்டு யுத்தகளத்திற்கு சென்றனன். செடிய பாதகளுள் அகிகெசனும் அவ ண்டைய சேனாமுத்திரிக்கவும், அதிகம்பிரமாய் அஸ்திரத்தைக் கையிற் பிடித்து கிழக்குத் தேவராஜன்க்கு கட்டமாத்திரத்தில், சொக்தி, மயங்கித், தியங்கி விழுந் திரத்தனன், ஏ, அகலதியோபாரும், எம்பெருமான் வந்

122 திருவேங்கடாபாயசங்கிரகம்.

வாயையை யாதென்று கூறுவேனோ. அவுணர்கள் தெதியிவ்வாறுகவுந், தெவேந்திரன் மிதிகளிப்புற்று வெற்றிச்சங்கமுழங்க அரண்மனைக்குச் சென்று மொலுவீற்றிருத்தனன்.

கேளும் அகஸ்தியனோ, இந்திரனாற் செய்யப்பட்ட அஷ்டோத்திர சதநாமங்களையும் தினந்தோறும் பத்திரத்தையோடு சந்திதானங்களில் கம்மிப்பவர்களுக்குச் சித்தியும் முத்தியும் வழிக்குஞ் சுத்தேகயிலலை. இந்தப் புத்திரணிய சரித்தத்தைக் கேட்டவர்களுக்குண்டாகும் லும் அளவிடற்கரிதாயிருக்கு மென்று கந்திரிகள் சொல்லிய பிரகாரம் னைமிசாரணியவாசிகளே காணுங்குஞ்சுச் சொல்வதுமினன்.

இவ்வு இத்திரன் பூணைச் சுருக்கம்

சம்பூரணம்.

ஸ்ரீ காங்கேயனேதுணை.

ஸ்ரீ வள்ளியாயமெனோஞ்சிதாயசம்.

ஆறாவது

மஹாபாதகவிஷமாசுஞ்ச சுருக்கம்.

அகவல்.

வேதியன் முனிவன் விதித்ததைச்செய்யாஹாபாதகம், நீந்திய பரிசினைக் கேண்மின்.

ஓ, னைமிசாரணிய வாசிகளே, நமதுகாணிக் கிணை வெப்படிப்பட்டபெருங்கிணை, ஆறாஹாபாதகிணை (க்ருவாயடைத்தனல் இவ்விணைத் தெய்வம்) ஆகத்தப்பேறைய மடைத்திருக்கிற தெய்வம் இவ்வணை நந்திசெய்வார் பார்த்து மட்டும் அசுருகுதிரிவின் வண்ணமடச்சு ஓர் அற்புதக் கூறுவதுமினன்.

ஓ, குழப்பசம்பவனோ, கேளும் பூங்கத்திற் கணை விரபண்டிராரயும், சந்திரியாதி குணக்கர் கிணைத்தலையும், நிவிதிகளுக்குஞ் சூது கொட்டாரயும், பிரகதஸை கொன்ற நாமத்தொடொருவரிருந்தார. அவரறியவேண்டிய தனைத்தும் அறிக்கிறுத்தயோதிலும், அப்பிரதிபந்த சாட்சாந்காரானஞ் சித்தித்தனாண்டாகும் ஆகந்த

ப் பேரண்டயாமையால் அதன்காரணஞ் சித்தவகாங்கிர
மின்னமையெனத்தெளிந்து, சித்தவகாங்கிரத் தீர்த்தயாத்
நிறையே முக்கியோபாயமெனத் துணிந்தவராய் அப்பு
ப்பட்டிக், நேதாரம், ஹரித்தாச்சிரஞ்சென்று பூரிகாயைய
யடைந்து விசுவேசனா வணங்கிப் பிரயாகை முதலிய
தெற்குள்ள பல்சேஷத்திரங்கனையும் வணங்கி, விருத்
தாசலம் வந்து தெரிசித்து, சிதம்பரம், சிகாழி, தென்கா
தேவி வந்து தீர்த்தமாடித் தீன் பாவ விமோசனஞ்செய்
து தொண்ட மாயூரமுதலிய சகல சேஷத்திரங்கனையும்
வணங்கிக்கொண்டு வருகையிற் புண்ணியமுதிர்க்கியாற்
கண்டமாத்நிரத்திற் கலியை யொழிக்கவல்ல பூரிகாய
மிமலைக்கு வந்தவுடன் ரிஷிக்குச் சரிதபுனகாங்கிரமுஞ்
சித்த தீர்மலீந்தவமு முண்டாகவும், இதவே காம கரு
தியதரிக்கவல்ல கருணையமூர்த்தி வசிகரும் சந்தான
மென நிரூபித்து, ஆனையத்துச்சென்று சண்டிகுட
தீர்த்த சந்தானஞ்செய்து, சித்திய சிவமமுடித்தாசு கிரி
மேற் சென்று அவை லோக நாயகனாகி, சந்தானமடை
ந்து வெளிவித்த மாநிரத்திற் சரித பரவசமுடைய சந்த
சித்தாரம், விருத்தி அகண்ட சிதர்காச ரூபாராய
அனைவற்றுடனும், ஆகந்த சந்தரத்தில் மூழ்கி அப்படியே
என்பாநாமாய் கெடுத்து வின்று விழித்து, ஆகந்த
பாஷ்பம் பெருக எண்ணையனே யப்பனெயென்று, அங்
வற்று க்தோத்திர பூரிகாய வணங்கி, பெய்தியமாத்

நிரத்தி வின்பம் சொல்க்க யானென்கணுவந்தீண்டநிலை
எவ்வுயிருந் சந்தகவல்ல விசனே இத்தலமடைந்து, சநி
ருறை தீர்த்தனானெனக் இத்தலபருமை யென்னுலோ
சொல்லிமுடியும். இத்தலத்தை யுபேட்சித்து அங்கு
மிக்குமாய்க்கிறவாளுடைய புத்தியை யானென்னெ
ன்று சொவ்கோன். ஆந்தோ! ஆந்தோ! ஆச்சரியம்.
புண்ணியவசத்தால் இவ்விடம் வந்து சேர்ந்த எனக்கு
இனிமேல் இத்த சேஷத்திரயே வாசத்தானென்று என்
சயித்தவராய், கெல்லவிருகைத்தின் வடபாற் பன்னிக்
சாலை சொன்றமைத்தது, அதிலமாதமும், புண்ணியநீ
ந்தீ திரிகால காலமும், மூர்த்தி தெய்வமொன்று சொ
து கொண்டு, பஞ்சாட்சுரெழு சித்தியமென்கி, வினை
முத்தராய் வசித்துக்கொண்டிருக்கலாக, காலம், பொ
ய், கண்ணுண்டலாதி மனப்பாதகங்களைச் செய்து
மஹா பாவியாய்த் திரிந்துவென்றுருத் பெருகியாம
னைன் வழியிற் பொருள் கொண்டுபோன மற்கொரு
பிராமண துவையோன் தமையால், அத்தப்பிராணத்தி யவ
னைத் திரட்டித்து, வயன்காசுப் பவன்கா ருபத்தோடு
பல வடத்தகலிதக திரித்து, கதோரேய ரீவ புண்ணி
யத்தாநி குவெகை வந்தவகையும், பிரசங்குப் பூரிக
ரூப சண்டாய் கெல்லமாத்நியில் வசிக்கும் பிரக
த்கை ரிஷியைக்கண்டி, சமஸ்கரித் தகைகட்டி வின்று
சந்தானைய விருதநிரத மனைக்கையு மதிவித்து, ஏ,

கக

திருவோசமாய்மியச்சங்கிரகம்.

மஹானுபாவரே, ஸைமயைத் தொடர்ந்த பிரமஹத்தி
நீங்கும்படியான நெறியைத் தேவரீருணர்த்தருளவேண்
டுமெனத் துதித்து நிற்கவும் சிவசிவாரும் மனமிறங்கி
ந, பிராமணு அஞ்சாதே; இத்தலத்தை யுடைந்தவர்கள்
ஊதக்கருதினும் எனிதும் சித்திக்கும்; இத்தலத்தின்
மகிமை யனைக்குத் தெரியும்பொருட்டு, நடந்த வொரு
விருத்தார்த்தஞ் சுருக்கமாய்ச்சொல்லுகிறேன்; பிராமணு
சுவனமாய்த் கேள்.

ஒரு பிராமணன் உண்ணப்பார்க்கினான் கொடியபா
வி, பாபமேலிட்டாலும், பருத்தியாதி திருடினான் பீ
னும், வெண்குட்ட முதலிய மஹாரோகங்கட்குப் பீடி
கப்பட்டுப் பலவீரங்களினால் விரிந்து, ஒருகாளிக் பட்
டணத்திற்கு வந்து பசி மிகுதியால் அர்த்தாத்திரியில்
ஒரு பிராமணனுடைய வீட்டில் துண்டித்து அன்னத்தி
ருகிலையில், அக்கிரகத்தார் விழித்தாக் கூ! கூ! திருட
னென்று கூடச்சுட்டவும், உலோர்த்துக்காரர் டட்டின வந்
துகுழந்து, இவனைப் பிடித்திவகக்கட்டி, இவ்விடியாயெ
ங்கெங்கே திரிந்துநடப்ப, சொல்வென்றடித்துந், பித்தியு
ம், பற்பல ஹிம ஸகசன் செய்தும், கிராமவதிகாரியுத்தி
ரவுப்படி ஜலத்தின்குத்துகிலொழிய, உண்மை பீட
லானென்று சுமீப்பொழிந்த சுவாமி கூபத்திற்கொணர்
கந்து அமிழ்த்தி கொள் யலிழுத்துப் போட்டனர், போ

மஹாபாத்தகமோசனச்சங்கிரகம்.

கக

து விடிந்தது; பிராமணன் து புண்ணிபுழை தலைகீட்ட
த்துணர்ந்தது. உடனே அருகில் நின்றுநான் அவனை
யுற்றுப்பார்க்கவும், முன் குறியும், கட்டுவாப்தமும்
கண்டு, கயோ! பிராமணனென்றறிவாது பெருந்தன்ப
ஞ் செய்தோமே யென்றிடுக்கமுற்றனர். இரத்திரித்தல
உபவாசமும், புண்ணியதீர்த்த கிராமமும் பெற்றநமையா
ல் அந்தக்ஷணமே பவனுக்குத் திவ்ய தேகமுண்டாய்
வந்தவிடத்தில் கிராமமொன்று வரவும் அதன்மேலே
நி யான் முதலிய சர்வத்திரானும் பார்த்துக்கொண்டு
ம்கச்சே ளானே, விமானத்தினம்பி மேற்சென்றது. ஆ
லைபால், ஏ, அதியாத பிராமணனே, நீயா அங்குமே
இந்தக்கூடத்தில் வகாணஞ்செய்து, பூதி வலாயிதாநலு
ந்தியைத் தெரிவித்தாயாகில் உன்னைத்தொடர்ந்த பிரம
ஹத்தியும் நீங்கிப் போகாதாமடைவாயென்று, சிவசி
வத்தியும் நீங்கிப் போகாதாமடைவாயென்று, உடனே
அறிய வார்த்தையைக் காது குளிர்த்தெட்டி, உடனே
கூபதீர்த்த ஸகாணஞ்செய்து, காரத்திலேயர் சங்கிதியிற்
சென்று மெளனிக்கவும், குளியணைக்கண்ட பனியோல்
அவனை தொடர்ந்த பிரமஹத்தியாதி சகல பாபமும்நீர்
ந்து, திவ்யதேகமும் பெற்றது, அக்கண்ணிற் தெய்வீகமா
யங்குவந்திறங்கிய விமானத்திலேறி, புகந்த லோக
மடை தன்ன. பாரும் அகஸ்தியரே, முன்னவனே
முன்னினரும் குடியாதது வாதுவது; அந்த அற்புதத்
தையும் பார்த்த பிரகதஸ்வரிகவியானவன் வெருகால மந்

௩. அ. திருவேரகமான்மியசங்கிரகம்.

த சேஷத்திரத்திலேயே வசித்து விதேகமுத்தி யடைந்
தனர். இன்னுமிந்த ஸ்தலத்தின்கண் தீர்த்தஸ்நானஞ்
செய்து, மூர்த்தியைத் தெரிசித்து, முத்தியடைந்தவா
ளில்வளவு பேர்தானென்று, என்னால் வளையறுத்துச்
சொல்ல சக்கியமாகாதென்று நத்திகேஸ்வரர் சொல்லி
ய பிரகாரம், நையிசாரண்ய வாசிகளே நானுங்களுக்கு
ச் சொல்லிய சுகிர்த்ததைப் பெற்றேன்.

இக்கதையைக் கேட்டவர்களும் படித்தவர்களும்
எம்பெருமானாகிய ஏரகச் செல்வனுடைய இருபைக்கு
ப் பாத்திர ராவர்கள், சித்தம்.

க-விது மஹாபாதக விமோசனச்சருக்கம்

சம்பூரணம்.

ஸ்ரீ பரசுவதிப்பிரிய நந்தனனே துணை.

சுதந்திரபரிசாயகம்:

சுதந்திர

முகன்வாக்குப்பெற்றசருக்கம்.

அகவல்.

நாக்குமுருகன் கருணையின்முகன்
வாக்குப்பெற்றவகையையுங்கேள்வின்.

தொழிவ்களனைத்தும் துன்பமென்றெண்ணித் தற
ந்த உடையோ, தூக்கத்திகேஸ்வரரானவர் அகஸ்தியருக்
குரைத்தமற்றொரு விருத்தாத்ததையுஞ்சொல்லுகிறேன்
சுவனமாய்க்கேளுங்கள்.

நந்திகேஸ்வரரானவர் அகஸ்தியருக்கே, ஏ,
வில்வவன் வாகவியின் விநையடக்கிய வித்தகரோ தே
னும்; முன்னொதுபுத்தின் ஆத்தரகற்பத்திலு, வித்தியப
ரகதங்களுக்கு நடப்பால், வேள்வியித்திரினைத் தருபி
ராமனொருஷயானவன், வடமொழி தன்மொழிகளி
தும் வில்வவனாய், பகபதிபாசவடசணங்கனையுஞ்சருதி
களால் நன்குணர்ந்து, இவ்வுத்திருக்கு இதயமடக்கி
ய இன்பவீடபை யவன் மென்ற எண்ணத் திடப்பட்டவ

சுடி

திருவேரகமான்யியசங்கிரகம்.

ராய், இல்லறத்திற்குரிய, ஸ்ரீ-அறங்களையும் வருவாது
செய்துகொண்டு மனசுக்குயைந்த அருத்திபோன்றம்
னைவியுடன் மோட்சார்த்தமான அரியதபுசெய்து வர்
ழந்திருக்கும்நாளின், ஏதோசிவதவக்குறையால் வெரு
காலம் புத்திரசந்தராம் உண்டாகாமையற்றி மனைவி
யுந்தானடி ருத்தமுற்ற மக்கட்பேழில்லாத வாழ்வில்
வரும் பிரயாணம் யாதொன்றயிலையே. பின் பின்
டோச விசையை செய்பவரிவ்வாழ்வின் பெருகலமும்
மயம்மவிட்டு நீங்காதேயென்று பலவாது சிந்தித்து, வ
ருத்தினால் வாராதொன்றானதே வெண்ணும் வாக்கியப
படி, அக்குறையைத்தீர்க்கவேண்டி அரியதபுசெய்து
வதே யுபாயமெனத்தெளிந்து, தபோசித்தி கெகிரமாய்
வபிக்கத்தக்கதும், கவமணிகளை யவைகளால் வீசிக்கொ
ண்டம் பெருகி மேற்றுகோக்கிச் செல்லாநின்ற கரும
தையாற்றவழைந்து தான் கணையில் அழகிய வாழ்வ
த்தோடு தோன்றிய பூரி கண்டலிங்கத்தைக் கண்டு தெரி
சித்து அங்ஙனத்தினால் மனைவியுடனானு வசித்தற்கான
பாண்டகாலம் நையு மோப்படுத்தித் துடித்தோறும் வைக
றையில் நித்திய சிவமாத் தவருதுமுடிந்த பூரி கண்ட
லிங்க மூர்த்திக்கும் இயன்ற அளவு உதனம், பரன், தயி
ர், முககனி, வாசனைத்திரவியங்களைப் பரிபேசுக் அளவு
காரமுஞ்செய்து, தபநிப ண்கவேத்தியுடன் குறையின்
றி நடத்தித் தோத்திரஞ்செய்து, மந்திரேந்திரத்திற் பர

முகன்வாக்குப்பெறத்தக்கது.

மகிவத்தியானபராயிருத்தொண்டு அரியதபுசெய்து
ருகாலஞ்செய்து வந்தனர். அவருடைய மனைவியும்
மனஞ்சுற்றித் சலிக்காத தன்னுவினர பணியினால்
களைச் சிரத்தையோடு செய்து தன் பித்தரையே தன்
க்குத் தெய்வமாகப்பூஜித்து வந்தான்.

கேளும், அதன்மீதுபோ, இப்படி யிருந்தனரும்
தந்து அருந்தபுசெய்து வருகாலஞ்செய்து வரவும், பரம
தயானுவான பெம்பெருமானுக்குத் திருப்பவரது, சி
னுவாதி, தேவான முதலான சிவகணத்தின முதலான
பூவுதந்தியி முழங்கவும், அப்பான் சிவம பித்யான
ஞாடராய் வேள்வியித்திரமென்னும் பிரமமனதானும்
உத்தமபான அவன்பவியிவங்கும் துண்டித்தமத்திற்
கவும், பிரமணன் கண்களில் ஆரத்த யாவும் மெஞ்சு
லிமுந்து மைக்கரித்த. திருக்களையும் சிரமேற் கப்பி
வ, கிருபாளோ, பத்தனச்சலா பாயிடுகி சம்பியுமென்
து பவதோத்திரங்களைக் கவிரி சரிப்பவசாயம் மனைவி
யுந்தானம் ஒய்க்க, சிபகை, பரமசெயன் கிருபாதிருந்து
வைத்து, ஏ, பிரமணு தீ விரும்பிற் வந்திசை கேட்பா
யென ஆத்ராக்கவும், பிரமணன் கிணையப்பஞ் செ
ய்ததாவது, ஏ, சிவகண்கள், சிவகண அடியேனுக்கு மக
ப்பேதண்டகக் கிருபாபகலிக் வேண்டமெனதும்,
எம்மிறைவதி யிக்கமுற்ற ஏ பிரமணு திச்சென்மத்தி

ॐ ॐ

திருவேரகமான்மியசங்கிரகம்.

குறிரக்கேட்டுக்கவலைநீங்கியவ்விடம்விட்டுப்பறப்பட்டு
மார்க்கத்திலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தம் மூர்த்திதெரிசனாதி
செய்துகொண்டு பூலோக சுவர்க்கமிதுவோவென வியக்
கந்தக்க சோழதேயத்தின் சிங்காரத்தைப் பார்த்துப்பா
ர்த்து மகிழ்ந்தவராய், வானளாவிய தெங்கு, கழுஞ்முத்
தியவிருகாட்கள்கிறறந்ததும் முக்கனிகளிலு மிருந்தொ
முகப்பட்டதென பெருகிய சோலைகுழந்த சுவாமிமலை
யைக் கண்ட வணங்கி எங்கு ஊழாய்ப்பின்னையை முந
ிற்றந்தது, என்னிப்பீடிப்பட்டதிவ்வியசேஷத்திரத்தி
ற்கொண்டுவந்தது, ஜெனனமரணத்தைகையொழித்தற்பொ
ருட்டன்றோவென்று அருளேவியந்து ஆலையத்துட்டு
ன்று ஆகாயவாக்குப்படி சுவதீர்த்தசுமென்ற சுவாமிநீப
தீர்த்தமாடி மலைமேற்சென்று மகாபாதகங்களைத் தீர்க்க
வல்லமுந்நவாகனனா மணற்குளிரத் தெரிசித்துக் கார்த்
திகை மாசஞ் சகீழ்முதல் விதிப்பம். விரதமாரம்பித்துத்
தின்றதோ மூர்த்திக்கு மண்பீடு அபிஷேக அலங்கா
ரணப்பிபைநேயத்தியமும் திறையாது செய்துகொண்
டு இவ்வண்ணம் பத்தாரும் விடியாந்தரபூஜைகளை
வருவாது செய்துவரலாய் எம்பெருமானும் இருபைசுடர்
து சகலதேவானும் பணநாதர்களுஞ் சூழத் தேவதாந்து
மிமுழங்க மயில்காசனாடாய், உபயுகாச்சியாரசி
தம் பிராமண சம்பதிகளுக்கும் பிரத்தியட்சதெரிசனன்
கொடுத்து நிற்கவும், இருவரும் நிலத்திலிழுந்து வண

முகன்வாசுப்பெற்றதனாகும்.

ங்கி இருகைகளையும் சுப்பி வேதங்களுள் காண்பரிய விமலாபோற்றி, சிவஞானங்களுள் செய்ததெனினோ போற்றி யென்றிதுமுதலான பவதோத்திரங்களைக்கூறி ஊமைப் பிள்ளையையுந் தேவாதிதேவனுடைய திருவியபாதம் புயங்கனளிற் போட்டனார், தீனதயாருளும் அப்பின்னை பாற்றிநுபாகோக்கஞ் செய்தமாத் திரத்திற், வக்கியதேஜ துஞ்ண்டாய் அலைகடல் புரண்டாப்போல ஓ. ஞமுதல மாய ஆரியமுத்தியிழும் அறிந்து பஞ்சவட்டணை ஊர் கவறையப் பாடத்தலைப்பட்டனன்.

பாரும், அகஸ்தியரே யென்ன அற்புதம்! அதிமா
சுத்திமும்பல்ல; அவன்புகவேரும் அதுமயம்மேயோனதெ
பெய்து அவன்செய்த தோத்திரத்தையேழுநீக்ககடமா
தாயிருப்பதைப்பாரும். அதாவது, இன்பமாய், வீம
லாமய், ஒன்றாய், மெய்யாய், இவையி, தோற்றத்ததெ
விரிவாய் விளங்குபவராயும் மாயையுடையதென்காரியிரு
க்கிறவருக்கு நமக்காரம்; சகலமும்பய் விதைத் சற்குரு
யேயுமக்குவத்தன் மென்றித்திதாதி யெடுத்தலோகம்
களால் ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்லித்ததித்தனன். மு
ருகபிரானுமுகமலர்க்கு அம்முலையாய் மாரீவதித்து
அருள்செய்து மறைத்தனார். அதற்கு அம்முலவருக்
கிருவேரகஸ்தவத்திலேயே வாசமாய் திரிகாலஸாரண
தெரிசனாஞ்செய்துகொண்டு சந்தஸ்டராய் வாழ்ந்திரு

சுருவேரகமான்மியசங்கிரகம்.

ந்து, அந்நியத்தில் ஐயனது பாதாவிந்தங்களில் அடைந்தனர். இவ்விதிகாசத்தை மன்பிடன் கேட்டவர்களுக்குச் சகவபாவமும் நீங்குமென்று நந்திகேஸ்வரர் சொல்லியபடி ரிஷிகளே நானுங்களுக்குச் சொன்னேன்.

எ-வது மூகன்வாக்குப்பெற்ற சருக்கம்

சம்பூரணம்.

ஸ்ரீலோக்குருவேதுணை.

ஸ்ரீசேனபதேயகம்:

எட்டாவது.

பிதுர்மோட்சச்சருக்கம்

அக வல்.

கரகஸ்சம் நண்ணியபிதுர்க்கள்
பசுரத்தார்ந்த பான்மையகதேனயின்.

ஏ, நைமிசாணி, வாசிகளே, எங்கள்வந்தையடை
தவர்களுக் கெய்திய இழைமம் துணிபயங்களை
காறுஞ் சொல்லிவந்தனம். இன்னுமத்தனிற் சிரார்
த்தாதிசன்மங்களைச் செய்யது நதி பிதுர்க்கட்கும் நர
விமோசனமாகுமென்று நந்திகேஸ்வரர் சொல்லிய தீர்
விருத்தாத்தத்தை ஏகமகிமையைக் கேட்ட யெவ்வள
அஞ்சவித்தாத உங்களுக்கு நான் சொல்லுகிறேன்.

நந்திகேஸ்வரர் அகஸ்தியணைப்பார்த்து, ஏ, முனி
சிரோஷ்டோ சுவாமியே, கேதத்திரத்திற் தீர்த்தனைபுத்
தேசித்து சிரார்த்தாதி யெவ்வித நன்மைகளைக்கொடுப்பி
ழும், பலனைவிட்டதட்டாததாயிருக்கும். அதனிலும்,

ச.அ. திருவேங்கமான்மியசங்கிரகம்.

தை, மாசி, பங்குனியாவிய மூன்று மாதங்களின் அமா
பட்சம், அஷ்டமியிலாவது, புரட்டாசிமாதம்மாசுபட்ச
த்திலாவது, பின்னுஞ் சித்திமாசாப்தப்பிறப்பிலுஞ் சபப
சிமாதப்பிறப்பிலும் உத்தராயண தெட்சுராயண புண்
ணியகாலங்களிலும் ஆக எட்டுத்தினைகடிலும் வாயி
மலை கதலத்தையடைந்து சிரார்த்தாதிநாட்கங்கள் செய
தாற் பிறர்களுடனே மோட்சமடைவார்கள். நிரய
ச்சொல்லி பெண்ண; காளி, பிரயாகை, கௌமரமுதலியநி
லையிய மோட்சதிரங்களிற் செய்யப்பட்ட கானங்களுக்
குண்டாகும் பண்ணப்பார்க்கிலும் இந் திருகிரியைய
யடைந்து செய்தவர்களுக்குண்டாகும் பன் துறத்த
னை யுகமே. இதுவிஷயத்திற் பூர்வ நடந்துள்ள
விருத்தாத்தொன்று சொல்லுகிடு கேட்பீராக.

மூன்றோதாயுத்திலே பிருகுக்கச்சமென்றும் நகர
த்தி அரிமித்திரனென்றோரு பிராமணனிருந்தான். அ
வனுடைய ஆசாரலெய்களை யிவ்வளவுதான் என்று கூறு
வதரிது. பரமசிவபக்தியிற் சிறந்தவன். சகலலெயல்
லுடன் சந்ததம பஞ்சாட்சர ஜெபமுடையவன். வீர
நாணுடையதான் மெலிந்த சீர்த்ததைகூட வெட்டித்
திருக்கப்பட்டவன். காது சங்கத்தைவிடாதவன். அக்
கினிஜோத்திரி தில்லற தாயங்கள் வருவது தன்
சம்பன்னைய காழ்த்துகொண்டுருக்கும் காளில் அத்

பிறமோட்சச்சுருக்கம்.

தேயத்திற் பன்னிரண்டு வருடமழையிலாது கூர்மறு
ண்டாயி அனேகவுயிர்கள் பந்துகைத்தாமையிலும் அரி
மித்திரனுடைய கஷ்டஞ் சகிக்கமுடியாமல், தாயத்தன்மையர்
முதலிய புகழ்க்களை யழைத்துக்கொண்டு அத்தேயம்
விடப்பிபுறிப்பட்டு அகவினிக்ருச் சமான்மான் வெப்பக்
தந்திய விநயிய பர்வதபாலைவனத்தில் ஊழ்வினைய்ய
தொன்றுதேரவும், தாகத்திலுளும், வெப்பத்தினுளும்,
சோர்ந்து அரிமித்திரனொருவன் தவிர மற் றோருமாய்
ந்தனர். இவனும் பசிபொறுக்காதவனும், சந்தமையவன்
திகளைப்புகித் துக்கொண்டு மெல்லமெல்லவதது அழி
ப்பொக்காகருட ன்கலந்தி செயவாதினையதுதனைதான்
ப்டங்கள் ன்மைந்துவின்க்கிப புகுளுகிய புகுளுகி நெர்
ந்தான். அகவினிக்ருடும் சீர்த்ததை, யுரால் விலக்
கக்கடும்! அரிமித்திரன் அவன் தந்தி கூர்மறுண்ட
விடாது, திரிகாலகால குஞ்சுத்தொண்டி கிரியிய
மானுஷ்டானபாலாயப் பிராமணன் இவனாகி மாது
கப்பிச்சைவாங்கிப் புதித்தகொண்டு சாஸ்திராப்பிரா
சம் விடாமல் அந்தத்தலத்திலேயே பன்னிரண்டுவருட
காலம் வசித்தான்.

இப்படியிருக்கும் காளில் மாதாபிதாக்கனினுடைய
தன்பத்தையும வளத்திற் போர்த்த மாணத்தையும நினை
த்துத் துக்காகிரிந்தாய் நித்திய சியமுகளைவிட்டு இ

திருவேரகமான்மியசங்கிரகம்.

நூந்தவிரும்புதலிடங்களிலெவ்வியழுதுகொண்டிருந்தான். இதன்காரணமின்னதென்று தெரியாதமற்றவுடன் செல்லிய பலவித சமாதானத்தினால் தெரியாமற் சித்தம் பிரமைபுகுடையவனாய்போற் றியிருந்தான். கல்வினை வந்து தலைகாட்டித்தானிந்தது. அதெவ்வாறெனில் பூப்பிரதட்ச னமாக அளவில்காணம் யாதிகொண்டிருந்த கொண்டு சமாதானம் விழுந்திருந்தது. அன்றைய நாள் மருதநாயியால் சம்பாந்தித்தவனாயின்கணினிற் பரமநாத சிவயோகிவாசு கண்ணகிவெனெனப்பட்டவன் அழுதுகொண்டிருந்த பின்புமருதநாயியைப்போய் இருபையாய்ப்பார்த்துச்சொல்வதாயினர்.

கனகசுந்தரி நாயகியின் புகழைப் பூர்வோத்திரங்களை
என்று புகழ்ந்துரைக்கின்றார். தாய்தந்தையர் வியோகத்தா
ம் சந்திப்பிப்படுகிறவனே; அருந்தினும் பயனென்ன;
அவ்வாறு செய்த கிரீவப்பயன் அகலவனனுபவித்
தே திரிவெனும்பிபா; இவ்விதத்தினப் முனச்செய்துதற்
மிருந்த பூரீசர்ம விருத்தாந்தத்தைவுஞ் சொல்லுகிறே
ன் கேள். நீ முக்தினை சென்மத்தில் ஒருதேயத்தா ராஜா
வாய்ச் சகலருண் சம்பன்னனு யெகச்சொகிப்பதினம்
பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் காலிந், பிறகு கோத்திரம்
ஈதச்சொந்த வொரு வைதிகப்பிராமணன் வேதத்தை
பிலவத தன்மனைவியையும் ஓரோ பாண்டிமுக்தையை

பிள்ளை மோட்சச்சூகம்.

[illegible]

இரு

திருவேரகமான்மியசங்கிரகம்.

ணங்கிக்கொண்டு, பலவளப்பங்கள் நிறைந்திருக்கிறீர்
 வெருணாத்திற் கண்டு விழுந்து வணங்கி, பிதாவுக்கு
 தேசந்த பிரணவசப்த மிதவெனக்காட்டுதல்போலும்
 தன்னைத்தெரித்தவாள் தீவினையகல்வது கித்தனும், சி.
 தமென்று சொல்லுதல்போலும் மிடைவிடாது முழங்கு
 கிற கண்டமணிகளினாலேயையும், தன்னை மெய்யன்
 போடு அமைந்தவர்களுக்குச் சாயுச்செயர் தந்தோம் தந்
 தோமென்று சொல்வதுபோலச் சப்திக்கிற மத்தளாதி
 வாத்திய மெல்லியயும் காதுகளில்கேட்டுப் பரவச
 முத்துக் குமாநாண திர்த்தமாடிப் பிதார்ப்னையுத்தே
 கித்துச் சாஸ்திரப்பிரகாரத் தெய்வை சமஸ்காரஞ்செ
 ய்து வபனாதிசேஷமணிகளையு முடித்துக்கொண்டு ஆகையத்
 துட்டென்று ஆங்கு வரித்த பிரகதஸ்வ முனிவரையுங்
 கண்டு வணங்கிக்கொண்டு சுவாமிகுப திர்த்தமாடிப்
 பிதார்ப்னை யுத்தேகித்துச் சார்த்தாதி பிண்டோதக
 கிரிபைகளை விதிவருவாது செய்து, இயன்ற அளவு தா
 னமும் கொடுத்த மகோபசேசென்று கோடி குரியப்பிர
 காசமாய் விஷங்காநின்ற குருகுந்தியாகிய குமாரசுட
 லுடையுங்கண்டு நமஸ்கரித்து ஆர்த்தபாஷ்பஞ் சொரியத்
 தோத்திரஞ்செய்து கின்றவன், உடனே அரிமீத்திர
 னாவருக்கும் கரதண்டனை விடுபட்டு விமானங்களிலே
 நிச் சுவர்க்க பதமடைந்தனர். அரிமீத்திரனுக்கும் ஐய

பிதாமோட்சச்சுருக்கம்

கரு

னது கிருபையால் துஞ்ஞானஞ்செய்து தீர்த்தமான
 முதபமாய் அத்தவத்திலேயே வாசமாயிருந்து அந்தியத்
 தில் மோட்சமடைந்தாருளான சந்திரேசுவரருளிய
 பிரகாரம் வானங்களுக்குச் சென்றனர். இச்செய்தைய
 ச் சித்தையோடு படித்தவாள் மெட்டவாளுடைய பிதா
 ர்களுக்குடல் கல்ல உதிரைடைவார்த்துச் சாந்தமில்ல
 கெதும்

மாவது பிதாமோட்சச்சுருக்கம்

சம்பூரணம்

ஸ்ரீ அகாரத்தகனே துமே

ஸ்ரீபாடி அருண்மாயா

தம்பகாது

கூபநிர்த்தமகிஷி நகரத்தினம்

இவ்வதி

கூபநிர்த்தம் குதகிஷி அத்தனாள்

சாபவிமோசனத் தகைசைமையங்கேசன்மீன்.

ச, கையிசாஸிபுதுகிஷி, இன்னமும்கத் சவா

கே

திருவேரகமான்மியசங்கிரகம்.

சுபதிர்ச்சுமகைச்சுருகம்.

கே

யிமலை கோத்திரத்தின்கண்ணுள்ள தீர்த்தமகிமையை
பென்னென்று சொல்வேன். அவைகளுள், ஸ்ரீ நீலக்
கண்ட மூர்த்தியானவர் தம்முடைய சூலத்தினு லுண்டு
பண்ணினதாற் சூலதீர்த்தமென்றுஞ் சுவாமிகூப்பமென்
றுஞ் சொல்லப்படுகிற தீர்த்தச்சிறப்பைச் சித்திக்கினுந்
தீவினையெல்லென்ற சூதபூர்ணிகளை வணங்கி, ஏ,
ஞானசிகரே கடரோ அத்தீர்த்த மகிமையையுமறிப்புகி,
யந்த பிரியகுடையவர்களா யிருக்கிறோமென்றுவணங்க
வுஞ் சூதர் சந்தோஷத்துடன் சொல்லத்தொடங்கினார்.

நங்கிகோவார் சொல்லுவது, ஏ, அகஸ்தியரோ
கோதாலிரி தீர்த்திற் சகல வளப்பங்களும் நிறைந்ததும்
மிகுதியும் பிராமணன் வாசமாயிருக்கப்பட்ட புஷ்பவன
மென்றுங் கிராமத்தில் தர்மசேனையும், வேதசாஸ்திர
விற்பன்னளையும் வசதிசென்ற பிராமண னெருவனிருந்
தான். அவன் மனசுந் துயரந்த உத்தமியான கார்த்திமதி
யென்னும் பாரியையமேவ இல்லறதர்மம்வழுவாது வா
ழ்ந்தகொண்டிருக்கும். எனின் புத்திரோற்பத்தி வெகு
காலமாகவெருந்ததுபற்றித் துக்கசாகரத்தில் மூழ்கின
வராய் ஸ்திரீயைப்பார்த்து, ஏ, பிராணநாயகி, மைந்த
னில்லாதவாழ்வில் வரும்பயன் யாதொன்றுமில்லை; ந
ரகமல்லோ நமக்குச்சம்பவிக்கும். இதலாலதனை நீங்
குதற்குரிய உபாயத்தைச் சக்தியுள்ளயிப்போதே முய

ல்வது தருதியெனத்தொல்வதும் அத்தவத்தயிய மந்தரு
டன்பட்டு இருவருந் தக்காலமான அதிசேனாய்ப் பர
ப்பட்டுப், பிஸ்கையங்கையுந் கடந்த செல்வராயில்,
ஒருநாளிருவருந் தனியாய்ப்போகும்போது, வக்கமாய்
நடக்கவேண்டியமாதத்தவத்தயி புவினாதுத கடிச
னாலுஞ் சூழப்பட்டிருக்கிறமகாபயங்கரம். அ சூரணிய
துககுட்செல்லவும் பிராமணனுக்கு அப்பாநான் அ
துதப்புமார்க்கமென்கண்டு மயந்தவராய்ப்பயினைகூற
நாயகியைப்பார்த்து, அடிபெண்ணே (அநியாஸ்யமாத்)
கொடியீகரிட்டில் வந்தனம்; இன்று நமிகுவுருக்குந்
காலன்சமீபித்துவிட்டதாய்க் கரணப்படுகிறது. சூரணிய
னிமேல் நாம் செய்யத்தக்கதொன்றினைவாழையரு
மே அதுவருகவென்ற அனிகொதியிலுந் மெல்லந்
டந்து காட்டுவழியே செல்லுமாயிற், கோமுகர்சாகமு
மேஸ்ட அச்சமவத்திற்பசடை யான துவிச்சோடுங்க
யுய மரங்க்கநிறைந்த ஒருடனாய் அத்தச்சோலைமத்தி
ந் செல்லவும் ஆயாசத்தீர்த்தவாய் அத்தச்சோலைமத்தி
யிற் றுமலா, செகசுருநாத், சூதபூரித்த ஒருதடா
கத்தைக்கண்டு ஆகத்தமுடையாய் ஸ்திரீயைக்கணயி
ல்திறுத்தித் தானந்தஜெலத்தருகிற்சென்று ஜெலத்தை
நதொட்டமாதிரித்திற் பிராமணனுடைம புருஷவடி
மாதித்தேவர்களுமோகிக்கும்படியானதிலியபெண்வடி
வம்வந்துவிட்டது. உயோபபிதாயமி ஒருயில்லாதகாட்

௧௮ திருவோகம்மான்மியத்திரகம்.

டிற் பர்த்தா விர்த்தக்கதியடைந்தாற் பாரியையெய்ய செய
வாள். ஆவென்றலவினாள், புண்டான், விசையெனநீர்
துவெண்டு வேறென்றுத்தொனுவனாள் மகத்தையும்
முயமுதுகொண்டு நின்றனள்.

கேனாள், சும்பசம்பவமோடும் சமயத்திற் நெய்வா
தினமாயாகாயமார்க்கஞ்சென்ற நாரதர்காரிவிக்குக் கு
யில்போன்ற இவளுடைய அழகுப் புகேட்டு இறங்குவந்
திவனெனநீர் நிற்கவும் பதிவிரதையான காந்திமதியம் அ
வர்காலில் வீழ்ந்து, ஏ, மகானுபாவா, ரட்சித் தருளவே
ண்டுமென்று தழுதழுத்தவாக்காற் சொல்லி வணங்கி ஏ,
பரமத்யானோ, தோகிற்றிற் ஸ்திரீவடிவமெனது பர்
த்தாவாகும். புத்திரவாஞ்சையாற் புண்ணியதீர்த்தமா
டப்புறப்பட்ட யெங்களுக்கு இக்கதியாயிற்றெனலும்,
ரிவியுமனநிரங்கி ஏ, பெண்ணே பயப்படாதே; நீங்க
ள் கருதியவண்ணங் கைகூடுமென் றுசீர்வநித்து அவ
னேநோக்கி, ஏ, உத்தமி புன்கணவனுக்கிப்பெண்வடிவ
ம் வந்தகாரணத்தைக் கேனென்று நாரதர் சொல்வாரா
யினர். ஏ, பதிவிரதாரோன்மணியே கேள்; இத்தடாக
மானது தேவானால் நிரமிக்கப்பட்டது. இதன் கண்
னொரு சமயத்தில் லட்சந்தேவகண்ணிகைகள் நெலுக்கி
ரிடைபண்ணி விளையாடிக்கொண் டிருந்தனர். அச்சம
யத்தில் ஆயிரம் சிவியவர்க்கங்கோடுகூடத் தருவா

உபநிதி, தமகிணமத்தருக்கம். ௧௮

சரிவியவர்க்குக் காரணத்த யில்விடம் வந்தபொருது
அவரைவிட்டு நிர வந்திரைகளைத் தரித்துக்கொண்
டோடின. இவர்க்கணிகைகள் மத்பாணமயத்தால்
வெட்கமிறவாமல் விளையாடிக்கொண்டிருந்த, தரு
வாசருக்குப் பேரமலிட்டு அவர்களைப்படுத்து மான
மற்று ஏன் குடிசின்றமையால் நிகள் மான்பெண்கள்
ய்ப்ப பன்னிரண்டு நட யிக்காட்டித் தருசரித்து அப்பா
ற்கவர்க்கும் போகக்கூ லீனென்-சபித்ததாமையி லித்தத்
தடாகநெலும் நீங்கள் திருகானமாய் விளையாடிக்கொ
லே அசத்தமாய்விட்ட படியாக இத்தொழுகத்தொட
டபுருடானுக்கும் பன்னிரண்டுவருடும் விதிவடிவ
டையக்கடவதெனச் சொல்லிப்போனார். அக்காரண
த்தினால் ஆசாரலேணை உண்பர்த்தாவி யிப்பெண்வடிவ
மடைந்தனள். உன்போலொத்த உத்தமிகள் ஒருகண
மேனாம் பர்த்தானவப்பிரித்திருக்கச்சித்தநாட்டார்களை
அப்படியிருக்க, கயோ! தரு * விளையாடிக்கொண்டமெப்படிச்
செத்திருக்கவல்லி; ஆதலால், ஏ, அஞ்ஞம்போன்றந
கையையுடையவனே இவ்வடிவமறவும் தருபீழ்விடம்
நிறைவேறவு மோருபாய்குஞ்சொல்துவிதேன், சவனமாய்
பாடபாயாக.

* விளையாடிக்கொண்டமெப்படிப்படிவருகும்.

தெட்சணத்திற் கமலம், நீலோதபவமுதலாய புக்
பம் சிறைந்த தடாகங்களுஞ் சோலைகளுஞ் சூழ்ந்ததும்,
சையபர்வதத்தி லுற்பத்தியானவளாய்ந் சுவலோக
பாவ சிவகுணியாய் மிருக்கிற காடேரிக்கு வடக்கையி
லுள்ளதும் பற்பல வீதிகளும், காணுவித் துறங்காரத்
தோடுகூடிய கோபுரசிகரங்களுயுமுடைய பதி சுவாரி
மீலையென்னும் தேவத்தீர் துமணநிருக்கிற இடம் அந்நிற்
பிரபுவாயும் பிரமநி தேவர்களாற் கொடுக்கப்பட்டவர
யு மிருக்கிற பூங்கந்தலுந்திபாலைபத்தாட் சுவாமிகுப
மென்றொரு தீர்த்த மிருக்கிறது. அந்தத்தீர்த்தமுகிமை
யால் அளவில்லாத பிரணைகள் பாபவிழுத்தாளர் யிருக்
கிறார்கள். ஆகையால் நீபுயங்கீர்கிரம் உண்பர்த்தாவை
யழைத்துக்கொண்டு அத்தலத்தை யடைந்து சுவாமிகுப
தீர்த்தமர்ப்புஞ் லித்தர்பெண்பயிவமாரிப் பழைய புரு
ஷவடிவமாய் விடுவன். அப்பா லெருவரும் பூர் பக்த
வச்சலரான சுவாமிநாதசுவாமியைப் பக்தியோடு கூழி
பட்டாற் கந்ததியுந் தடையன்னியிற் இருபை பாவிப்
பர். ஏ, கல்பரணி, இதுனி வெவ்வளவுஞ் சந்தேகப்ப
டாமற் சிக்கிரஞ் செல்வாராகவென் றுசீர்வதித்துச் சுரி
பான வழியையுங் காட்டிவிட்டு நாரதர் இச்சாப்பிரதாரஞ்
சென்றனர்.

கேளும் அகந்தியதோ, காந்திமதியும் ரிஷிவார்த்தை

வையச் சந்தியநாயக்கைக்கொண்டு மெல்ல மெல்ல நட
ந்து இரவோடுபெண்களு மிததாரோ ளையென்று சந்
தேகிக்குடியாய் அழகு பொருந்திய பூர் சுவாமிகு
வந்து தோந்து ஆலயத்தடைச்சென்று சுவாமிபு
னஞ் செத்தமாத்திரத்தில் வசவென்றொரு குப்பழைய
புருஷவடிவ மவரவம் காந்திமதி கண்டு ஆவிகளஞ்
செய்து மச்சு வேடைத்தடைத்ததை நினைத்து வருத்த
ப்பட வசவானவ் வுள்ள சமர்தானப்படுத்தினர். அப
பா லனவிலுந் மகிழ்ச்சியோடுபுருவஞ் மீலமெந் செந்
று கிருநிதிகர் புத்திரினை மிருகங்குளிக் கண்டு சமக்
கரித்து ஆனந்தமாய்ப்பு கொள்வ சந்தேகிக்கு செயல்
தாயினன். தேவத்தீர, மகாபதவர் வெந்நூலயித்தத்
தெய்வமாரினை யாலிகளத்தினுலே தீர்ப்பித்படிந்த செ
வ்விதான சந்தனத்தையடையாகோ, தாமரைப் புஷ்பத்
தாக்கு வாசனை போன்றவதோ யும்குருபுண்ணெருகிந்
தியாதி மெட்டிச் சுலோகபூதவரன யனலையைக்கு
டி, ஏ, தெகளுது சட்சியும்கூடத் தீர்த்த மனெம்மையா
லெனக்கு தேரிடைய பெண்தன்மை கீங்கி யும்கீதென்,
இக்காந்திமதியினது புத்திராபினைவையுங் பூர்த்தி
பண்ணினவத்து பேழைநினை யிடச்செய்வெனமெனப்
புலவாறு சுலோத்திரஞ்செய்த வணங்கி யந்தேவத்தி
ரத்திலேயே வசித்துக்கொண்டிருக்கவும், யெய்தனை
லது கிருவையாரற் காந்திமதியானவன் கெற்பமடைந்து

கஉ

திருவேங்கமான்மியங்கொகம்.

புண்ணமாண பத்தாவது மாதம் பாலஞரியனைப் போன்ற
மேல்யோடுகடிய வொருபுத்திரனைப் பெற்றான்.
அக்குழந்தைக்குச் சாதக கன்மம் விணாதானம் முதலிய
தும் விதிப்படி செய்து அளவில்லாத சந்தோஷமுடை
யராய் அந்த ஸ்தலத்திலேயே விகமொன் தம்படுத்
திக்கொண்ட இல்லறதன்மம் வருவது அந்திதிருந்
து அந்தியத்தின் மூலக் கந்தி மூர்த்தியினையுடைய பாதா
வந்த மடைத்தனர். கேளும் அகஸ்தியன், விது வெரு
டற்புதமான விதிகாசம். "இதனையுட்போடு வடித்தவர்க்
குள் கேட்டவர்க்கும் புத்திர சம்பந்தண்டாயிப் போக
போக்கியமும் அபிவித்தி யடையுமென்று கந்திகேள்
வார் அகஸ்தியருக்குச் சொல்லியவண்ணம் நானுக்க
ளுக்குச் சொன்னேன். ஏ, ரிஷிகளே, கேட்பதிற்பிரிய
மென்றேயு முங்களுக்குண்டாவதுபோல இத்தல மகி
மையையுத் தொல்வச்சொல்ல பெனக்கும் ககஜென்னி
யமாவதா வின்னு மத்தவு விருகாசதியின் மகத்துவத்
தையுரு சொல்லுகிறேன்."

கஉ-வது உபநித்த மகிமைச் சருக்கம்

சம்பூரணம்.

ஸ்ரீ சப்தகோடி மந்திர குரவேங்கம:

திருவேங்கமான்மியங்கொகம்.

பத்தாவது

நெல்லி விருகாசுவரலாறுரைத்தசருக்கம்.

அகஸ்தி.

தொல்லினை யகஸ்த தாயபூமாது
நெல்லி விருகாசுவரலாறுரைத்தசருக்கம்.

பத்தியில்லாக்கு முத்தியித்தியவண்ணம் பாம
ரகசியத்தை யுணர்ந்த பண்புடையது, பின்பு மந்த
கொகிரித் தலத்தின் சொல்லிவிருகாசுவரலாறுரைத்த
சொல்லுகிறேன்.

மீட்டும் கந்திகேள்வர முத்தியாராவார், அகஸ்தி
யமாய்பார்த்தி, ஏ, மகாபாஸ்கே, துதிக்கத்தின் மீ
கையாயத்தின்கண், சுவேனவாராயும், சந்திர குடா
யு மிருக்கிற ஸ்ரீ சுவனாராவார் அந்தியமந்தி பார்வதி
தேவியோடு, வோகாட்சியை மகாதவராய் துதிக்க
ருதி சம்போக கதத்தைச் சிவமூர்த்திதன் சொன்
புருந்தனர்.

அக்காலத்திற் பிரமாவையுபாசித்து அநேக வரங்க னேற்பெற்ற தாரகனென்றும் அசுரனுனவன் அந் பராக் கிரமசாலியாய்ச் சர்வ லோகங்களையும் பீடிக்கவுந் தே வர்களெல்லாரும் அவனுக்கெதிரிநிற்கப் பயந்து ஒருங் கு கூடி வெள்ளியங்கிரியை யடைந்து, அந்தப்புரத் தில் அம்பானோடு ஆரத்தத்தி லமிழந்தியிருக்கிற பிரபு வுக்குப் பிரியம் வரத்தக்கதாய் வெளியிலின்று, ஏ, பார்வதிமனனா, நாதாதீதா, பரமாத்மனே, பக்தவச்ச ளா வென்றிதுமுடவான் பல தோத்திரங்களைக்கூறி, ஏ, தேவதேவா, யெங்களை யனாதைகளாய்விட்டு, திவ்வண் ணம் அம்பாளுடன் சதா ஸமித்துக்கொண்டிருந்தால் நாங்க னெவ்வண்ண மய்யோம். சர்வலோகங்களையு ந் தாரகனென்னுந் தாரகன் அதம் பண்ணுகிறான். அவ னை நிறுவக்க யெங்களை லாகவேயாகாது. ஏ, ஜெக னாதா, தேவாரோ யவ்வசுரனைக்கொன்று யெங்களை யிரட் சிக்கவேனுமென் நெல்லோரு மேச்சத்தமாய் முறை யிட யெம்பெருமான் கிருபை கூர்ந்து அந்தப்புரத்தி லிருந்துகொண்டே யாக்குப்பிப்பதாயினர்.

ஏ, சமந்த தேவானே, கேளுங்கள்; அக்கினிக்குச் சமான்மான நம்முடைய ரோதசைப் பார்வதிதவிர மற்ற வாளார் நரிக்க முடியாதாகையின் காமிப்போது வெளி யேவருவது தருதியன்றி, ஆனாலுந் தாங்கும்படி

யான வேறியாரோனாகத் தருந்தவா ளிரும்பார்களெய்யா னாம் வருகிறோமென்ற அருள்வாகவெதனைக் கேட்டுத் தேவானைவரும் ஒதுங்கோடொருவர் போசித் துக்கொ ண்டு விண்ணப்பிப்பதாயினர். ஏ, சகலாயின், பூமிதேவி யானவன் அதனைத்தரிக்க யோக்கியமுடையவனா யிருக் கிறுனென்று தெரிவிக்கவு மறிக்கெய்து பரமதயாஸு வும் அந்தப்புரத்தைவிட்டு வெளியேவந்து ரோதசைப் பூமிதேவியிடம் விட்டனர். அனலுத்தீதவான் துக்கனா டுக்குப் பயந்து அங்குகரித்திக்கொண்டனர். இவையனை த்தையும் பூர்த்திசின்ற பார்வதிதேவியானவள் அதிபதா பங்கொண்டு தேவானைப்பாராட்டி, பாபிதே, சமந்த கிரீடைக்கு வித்தினம் யண்ணிய ருக்கொண்டவரும் பாரி யையேரோடுகூடும் புத்திராவினனுப்புப்போகவந்தாள். ஏ, பூமாதேவி, நீ யீசுவரனுந் வித்திரப்பவனாயிவதன் னரித்துக்கொண்டமைப்பிதான் உனதுதந்திரமொன்றே. உன் னிகளியாவும் ஷபலமாயுந் தீபரிமுடைய அனலுபோக துக்குரியவளாயும், பெருமான்மனக்குரிய பைஷங்க வுடையவளாயும் போதக்கடவதெனத் தந்திரவிட்டுத் தர தப்புரத்திற் சென்றான். பெருமான்மன வித்திரப்பவன் செய்யந்துணியிற் பிச்சைக னெனசெய்வவன். சம லானார் தங்கள் தலகன் பூரவியானை மனந்தொண்ட னர்.

பூமிதேவியானவள் அதிபதனைக் கொண்டவள்

சுஅ

திருவேரகத்தின்மீயசங்கிரகம்.

பொறே சகல நன்மையையுமடைந்து சந்தோஷ சித்
தமுடையவளாய் வண்ணமுக்கா விட்டுப்பிரிய மனம்
லாது ஆவருடைய சந்திரான பக்கத்தில், பார்த்தவாரு
க்கு நெல்லிவிருகை வடிவமாய் நின்றுகொண்டு குகையி
ல் சதாசேவித்து வந்தனன். ஆதலால் சகல தேவா
ளென்ன, நிவிரகனென்ன சமஸ்தரும் அவ்விருகைத்தடி
யிலிருந்து சகல வையாதி நருமங்களுக்கு செய்துகொண்
டு வந்தனர். பழனும் ஒன்றுக்கு ஆயிரமடங்கு அநி
மாய்ப் பிராப்தமாயிற்று.

இப்படி யிருக்குமன்ற பிருகு நிவிர யிட்ட சபத்
தை நிவிர்த்திக்கு விராசுட்டு ஸ்ரீ நீலகண்ட மூர்த்தி
குபதேசார்த்தம் பூசிக்கந்தமூர்த்தியானவர் சாவேரித்
து வடபாற் றெட்டசை அக்லாயமென்று சொல்லத்தக்
க திருவேரகத்துக்கெழுங்குளியாகும்போது பூமிதேவி
யுள் கூடவேவந்து சேர்ந்து அந்தக்ஷேத்திரத்திலும் அ
வ்வழி நெல்லிவிருட்ச வடிவமாய்ச் சவாமி சந்திதி
குத் தென்பாஸ் நின்று கொண்டு சின்மலமூர்த்தியை
நித்தியஞ் சேவித்து வருகிறான். ஆகையால் ஏ, அக்ஸ
தியரே, அவ்விருகைத்தடியிற் செய்யப்பட்ட தாளம்,
தபசு, முதலியவைகளுக் குண்டுகும் பலன் கம்மாற்
சொல்லமுடியாது. சிறித்தாதி மீய்தாலுடனே பித்
ரக்களுக்கடச் சவர்க்குமடைவார்க. இன்னுமிந்த

நெல்லிவிருகைவரலா ளுரைத்தசருக்கம்.

விருகை மகிமைமைய நினைக்குந்தோறும் மயிர்க்கு
லுண்டாகிறது. அதனையுஞ் சொல்லுகிறேன் கேட்பீ
ராக.

க0-வது நெல்லிவிருகை வரலா ளுரைத்தசருக்கம்

சமபூரணம்

ஸ்ரீ சக்திபாணியே துணை.

ஸ்ரீகுக்குடத்துவஜாய சம:

பதினே ஸ்ரவது

நெல்லிவிருகைமதிவெ ளுத்தருக்கம்.

வகவல்.

நிடுவாகனனருள் தெரித்தநெல்லியின்
மகிமைமையின்னும் வழுத்துவன்கேனாமின்.

மூலாசை யொழிந்த முனிவர்களே, அந்தநெல்லி
விருகைமகிமையையுஞ் சுவீகரிக்கமாந் அருளிச்செய்ய
வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்த அக்ஷேபணப்பார்த்த
நத்திகேஸ்வர சொல்குந்தொடங்கினா.

ஏ, தபசிற் சகனாதிதான சாந்தரே கேளும்:
கிரோதாயுகத்திற் பிவ்விய திரித்கமானது சதாபிரவகித்

என

திருவேரகம் ன் பியசங்கிரகம்.

அங்கொண்டிருக்கிற தாம்பிரவாணி நதி தீரத்தில் ஸ்ரீ
காந்திமதியம்பான் சமேதராய் ஸ்ரீ சாலிவாடிவனேசு
ரொழுத்தருளியிருக்கப்பட்ட திருகெல்வேலி பென்னெரு
ரு புண்ணிய சேஷத்திரத்தின்கண் சாந்திபாவனொன்
னும் பிராமணர் உத்தபியான ஹேமவல்லியென்னு மனை
வியோடு வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனர். அவருக்குப்பின்
கோளுண்டா புண்டாய் நசித்துப்போகவே தம்பத்திரன்
மனவருத்தமடைந்து ஸ்ரீசாலிவாடிவனேசுரைக்குறித்து
மூன்றுமாசம் ஜென்ம தையே பாகாரமாய்க்கொண்டு அரி
யதபசைச்செய்துவருகையில், ஒருநாள் பாவனாரனவர்
சற்றயர்ந்து நித்திரைசெய்து அச்சமயத்தில் ஸ்ரீ கெல்
வேலிநாதர் பிராமணனாய் சொற்பனத்திற்கேன்றி,
ஏ, அரியதபு... அந்தணனே யுனக்கிச்சென்
மத்திற் பின்னாகக் கிவித்திருக்கும்படியான புண்ணிய
புல்லை; ஆகிலும் உன் தவத்திற் கிரங்கி நாமிப்போகிரு
பைபண்ணும் பின்னையானது பிறந்து பிழைத்திருக்கும்
பகஷத்தில் நீயும் உன் கிதிரீயு மரித்துவிடுவீர்கள். இதி
துனக்கொது சம்மதமோ அதைக்கேனென்று ஆக்குபிக்
கவும் பிராமண னுலோசித்து, ஏ, இருபாளோ, சம்புத்தி
ரனால் இகபரசாதனமுண்டாம். ஆதலால் புத்திரபாக்
கியமே இருபைபண்ணவேண்டுமெனவும், அக்ஷாறே
தந்தன மென்றொழிந்து அந்தர்தானமாறார்.

பிராமணன் திடுக்கிட்டு விழித்து அற்பசந்தோடமு

கெல்லிவிருகாமகமைச்சருக்கம்

என

மிருத்தவருத்தமுமுடையவனும் மனைவிசெதினைச்சொ
ல்லவும், அந்தப்பதிவிரைதயானவன் பரத்தாவைப்பாரத்
து ஏ, பிராமணாத் வரும்துவானென். சரிமெனவன
வுகாலமிருந்தாலும் கிள்கத்தக்கதுதானே; சம்புத்திரோ
ற்பத்தியார் சகல நன்மைபுமுண்டாம்வென்ற நன்றவ
தேனென்று கைரியப்படுத்தவும் பிராமணனார் தெளிவு
ற்று இருவருக்கு சகமாய்வாழ்ந்து கொண்டிருக்கையில்
ஹேமவல்லியானவன் கெற்பவானாக். அரியதபிசு
துண்டான கெற்பமுழியின் நிதி; தன்மான பந்தா
து மாதத்திற் றப்பதிகள் வடுத்துக்கொண்டிருந்த திரு
கெல்வேலி கதரின் கண் ஈதுகளைமுண்டாகவும் பட்ட
ணத்து ஜனக்கெல்லாம் பட்டது பவதிருகனியமோ
டினூர்கள். பாவனொன்ற பிராமணருடைய கெற்பினி
யான ஸ்திரீயை மெல்லமெல்ல கிழைத்துக்கொண்டு
அச்சமயத்திலிருகனாயும் பெருகி வந்திருந்தோராகி
தாம்பிரவாணி யாத்தைத்தட்டக்கேனென்று ஒடத்திலேறி
நடு ஆற்றில் வரும்பொழுது தலாநிலைத் தீக்கப்பட்டு
வொருபெரிய சரப்பமாரை ஒடத்திலேறவும் அதில்
நிறைந்திருந்த வாரனமான ஜனக்கன் கண்டு பயக்கதக்
செலிட்டு ஒடத்து னக்குமிக்குமாய்த் தத்தனித்து ஜனக்க
னெல்லா மொருபக்கி னாதுங்கே இப்படியான குபத்
தவேளையிற் பூர்த்திகெற்பினியான ஹேமவல்லி பயத்
தால் அழகிய ஆன்குமுத்தையைப் பிரசவித்துவிட்டாள்.

உடமும் சிலபெருமற் கவிதர்நூலிட்டது. ஐயோ! பா
வம்! அதிலுள்ள ஜனங்களைச்செய்வர். நீந்தத்தெரி
ந்த சிலர் பலத்தினுற் களாயேறினார்கள். அனேகர்
ஆற்றோடேபோனார்கள். அப்போது பிரசவித்த ஜேமவ
ஸஸிய மவன்பர்த்தாவும் ஜலத்தில் அமிழ்த்தியிற்ற்து
போனவிடத்தெரியாமற் போயிற்று. உடைபட்ட ஓட
ந்திடுருபலகையில் அப்போது பிறந்த செவஞ் சில
பிராமணுநந்தங்கித் தெய்வரீனமாய்க் களாயிலொது
ங்கினார்கள். தி... கந்தையர்களை விடப்பட்டதும் சுக
ஜிவியாயமுதுகொண்டிருக்கிற செவை யப்பலகையி
ற்றங்கியவர்களிலொருவரும் நருமநா தீரலாகியுமாகிய
தர்மவர்த்தனனென்னும் பிராமணன் எழுந்துக்கொண்டு
தனது வாசல்சாணமீதிய மிக்கிரமபுரஞ்சென்று தனக்
கிதன்முன்னிருந்த கந்துபிள்ளைகளைப்பார்க்கவும் அநா
தபாண செவிவிட்டதற் றம்பதிகள் அதிப்பிரியமு
டையவாய், நதியிற்றித்தந்தமையால் நதிகனென்ற நாமக
ணமுஞ்செய்து பிரியமாய் வளர்க்கவும் பிள்ளைக்கு அழ
குமரியு மபிவிந்தியடைய லீளர்ந்து உபசயனகாலம்
வரவும் இக்குழந்தை யின்னகோத்திரத்தைச் சேர்க்கல
வென்று தெரிந்துகொள்வதற்கான ஒருபேதுவுந்தோ
ருதவராய் உள்ளில் வருத்தமடைந்திருக்கும்நாள் லொ
ருநாள் புஷ்பமெடுத்தற்பொருட்டு பதிகையுங்கூட அ
மைத்துக்கொண்டு கிராமசமீபமான வனத்திற்கெல்ல

வும் ஆருயில்லாத அக்காட்டியும் அநியாயம்! அநியாயம்!
என்ற சப்தங்கேட்கவே நாற்றிசையும்பார்த்து அங்கு
புல்லினால் மூடப்பட்ட கொருபாழங்கிணற்றிலிருந்து
அச்சப்தம் உண்டானதாய்கித்து அருகிற்கென்று அக்
கிணற்றை யெட்டிப்பார்த்த அனலில் அங்குக்கிரீ புரு
ஷானிருவர் அறுகம்புகொக் காலாற்பிடித்துக்கொண்டு
தலைகீழாய்தொங்குவதைப் பிராமணன் கண்டபயந்து
ஐயோ! ஆருயில்லாக்காட்டிலுள்ள கூபத்திற் அறுகம்
புகொக்காலாற் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிற நீங்கள்
யானொரு இனவ விகருடைய சரந்தமான வசனத்தைக்
கேட்டுக்கேட்டுதோஷமடைந்து கொல்லத்தான்.

ஏ, பிராமணுக்கமனோ, காங்கவிருக்தத் திருகெல்
லெலியாகினா. பூர்ணமான கெற்பினியோடு இடமேறி
யபோது அங்குவந்த சரப்பபிஜுநல்லினும் பிரசவித்த
னன். இடமும் உடைந்துகவித்தது. அதிலிறந்த
கருகரோடு நாங்கனிருவரு மரித்தனம். பிரசவித்த பிள்
கொடுநியாயிற்றே தெரினலம். பூர்வஜென்மபாபி
களாகிய யெங்களுக்குப் பிறர்க்கடன செய்வப்பா
மையா கிக்கொடிய கதியடைந்தனமென்று விவரப்பற
ன சகலமும் ஒன்றுவிட்டது சொல்லக்கேட்டு வியப்புற
முரின்ற தர்மவர்த்தனரைப் பார்த்து மீட்டிக்கொல்ல
நாள். ஐயா, இவ்வளவு கிருபையோடு விசாரித்த சீர்யா
னொரு வினவதும் பிராமணன் சொல்லத்தொடங்கினார்.

எசு

திருவோகமர்மியசங்கிரகம்.

செல்லிவிருக்காமெனச்சொல்லும்.

எதி

ஏ, பிராமணோத்தமமே யுந்தனக்கு நன்மையுண்டா
குசு. உங்கனோடு ஒடத்திலேறிய நானும் உம்முடைய
சிகவும் உடைபட்ட ஒடத்தினொருபலகையிற் றங்கிச்
சனாயேறினோம். உங்கள் புத்திரனை நான் கொண்டு
வந்து வளர்த்திருக்கிறேன். அவனுக்கிப்போது எட்டு
வயதாயிற்று. உபநயனம் செய்க்கோத்திரந்தெரியா
மல் வருத்தமுற்றிருந்த நான் புஷ்பங்கொய்ய இவ்ருவர்
தேன். என்னோடு வந்தவர்கள் புத்திரனிடோவுங்களை
நமஸ்கரிக்கிறார்களாய் சொல்லவும் நதிசென்னுங்
குமாரனும் யாதனாசிரிகளாய்த் தெவங்குமி யிதாமாதா
க்களுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்தனார். அதனையிருவருக்க
ன்குளிரக்கண்டு களிப்புற்று, ஏ, பாதவகாசகோத்திர
த்திலுண்டாசு சந்தித்திரா நீ சிரஞ்சீவியாயிருக்கக்கட
வை யென்றாசிரிஷித்து மேலாகு சொல்வதாயினனெ
ன்ற நந்திகேசவரைபார்த்து, ஏ, பரமசிவபக்தசிஷு
டனே, அந்தணராயும், அந்தபுதைச்செய்தவர்களுமான
யிவர்களுக்கு நதிஜெலத்திற் துர்மரணமும் அப்பாலிட்
படிப்பட்ட கொடிய கஷ்டமும் நேரிடுதலழகோவென்
று கேட்ட அகஸ்தியரைப்பார்த்து நந்திகேசவன் சொ
ல்லுகிறதாவது; ஏ, கும்பமுனே, உம்முடைய மனசிலு
மிப்படிப்பட்ட சங்கையுதித்தா ஆச்சரியம். அவன
வன் செய்தவினை யவனவனனுபவித்தே தீரவேண்டிய
தன்றோ. நன்மைசெய்தால் நன்மையேவரும். தீமை

செய்தாற்றீமையே வரும். அன்மையுதிமையுள்வந்து
செய்தாற் பன்னுமப்படியே தான் லிபிக்கும். இதுவிஷ
யத்திலும்க்குண்டாகிய சந்தேக நீயிர்த்திரு இந்தயாத
னாசிரிகளே திட்டார்தமென்று சொல்லவும், நயா,
தலைமாய்த்தொங்கும் கந்திருஷாளுடைய விருத்தா
தத்தையுந் தயவுசெய்து சென்னவென்றமென நந்தி
கேசவர சொல்வாராயினர்.

ஏ, பெருதிகாசவாசரே, தேனும் இந்த யாதனாசிரி
பிராமணன் பூர்வஜென்மத்திற் இமையபர்வதசாரணிற்
பிரமவரமென்னுந் பூர்வஜென்மத்திற் கயிலைமலையுட் பி
ராமனன். இந்தகந்திரிய முந்தென்மத்திலும்க்குண்ட
ய பாரியையாய்ப் போகவதிடும்க்கும் பேரோருருந்
வன். இருவரும் உடலின்கு முற்றித்தமாயிருந்த
கொண்டு பிராமணனாய்ச்சாழ் பூழ்ந்தவந்த அன்
னக்கொடுத்த அப்பால் அந்த கையிலிருக்கும் பொ
ருளெல்லா மோசஞ்செய்து பாதிரித்தகொள்வதமா
ன துர்த்தெழிலைய மாசரித்தவர்க்கையச் சம்பந்ததொ
வாழ்ந்திருக்கும் நானில் கந்த பெய்ருந்தவர்க்க யி
ந்தன. அக்குந்தவர்க்கெல்லாம் பிதர்க்கு செய்யப்பட
ட்டிப் பருவநாத்திற் பந்தாதிசந்ததஞ்ச சென்றப
ன், சி, சி, பெண்ணைத் தன்பின்னெய்தென்றனெ
வன் போதவியெய்தத் கந்திரியத்தன் கருக்கமுந்தப

புத்திரோற்பத்தி நிமித்தம்மாய்த் தீர்த்தயாத்நினா செ
ன்றார்கள். கேளும், அகஸ்தியரோ, வழியிலொரு ஆரணி
யத்தில் வெப்பத்தினாலுந்தாகத்தினாலும் பீடிக்கப்பட்ட
வானாயவ்வழியிற் செல்லு மற்றொரு பிராமணதம்பதி
கள் மூன்று மாகத்திப் புருஷக்குழந்தையை யொருவி
ருஷத்தடியில் வைத்துவிட்டுச் சமீபமிருந்த ஒரு ஆழ
க்கிணற்றையிருவரும் உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டு நின்
றனர். இதைப்பார்த்திருந்த யிவ்விருவரும் திடீரென்று
போய்த்தம்பதிகளைக் காணுத்க்கித் தலைமீழாய்க்கேணி
யிற்றன்னவும் ஒன்றுமறியாத அவாளிருவருஞ் சிவா,
மகாதேவாவென்ற சப்தத்தோடு ஒலத்தில் கிறுந்திற்
ந்தனர். இவாளிருவரும் அதிகந்தோஷமாய் யந்த
யிலிருந்த உத்தரமான பிள்ளையை பெருந்துக்கொண்டு
சுதேசத்துக்குவந்து கேட்டவாளுக்கெல்லாம் சுஸ்வரப்
பிரசாதத்தாற் கிடைத்தென்று சொல்லிப் பிரியமாய்
வளர்த்து, சுமந்து வெள்ளப்பெரிட்டு வித்தியாபியாச
மும் உபநயனமுஞ் செய்து பதினாறுவது வயதில் நற்
குலகண்ணிகையை விவாகமுஞ் செய்வித்து வாழ்த்திரு
க்கையிற் சில நாட்சென்றிற்ப் பிராமணன் மரித்து இவ
னோடு நாயகியுஞ் சுககமனஞ் செய்தனன். இப்படி
யான சில புண்ணிய விசேடத்தால் அடுத்தஜென்மத்திற்
பாவனனொன்றும் ஹேமவல்லியென்றும் பிராமணகுலத்

* சுககமனம் உடன்கட்டையேறுதல்.

இம் பிறந்தும், பிராமண தம்பதிகளைக் கப்பத்திறலை
மீழாய்த் தள்ளியதால்வானும் நதிநெலத்தில் மரித்து இ
ப்படித் தலைமீழாய்த்தொங்கவும், அவர்களால் விடப்பட்
டபிள்ளையை யிவ்வாளிரட்சித்ததுபோலிவாளால் விடப்
பட்டநதிசனை நகுமதாதிரவாயொருவர் ரட்சிக்கவும்
சம்பவித்தது. ஆகையால் அதற்குரியவோ விளைப்பயனை
பொருவராலும் விலக்கிக்கொள்ள முடியாதெனவே,
நகத்திற்கும் பிரமித்தி, உருத்திகேஸ்வரோ, அந்தயாத
நாகசீரிகளின் கதியை முற்றிலுங்கழித்த ஆகையுடைய
வனாயிருக்கிறெனென்று குறிப்பிக்கவும் நதிசெல்வரா
வனவாயினர்.

இவ்வுகண்டியரோ விண்ணுமந்த நதிசெல்வரத்த
அந்த யாதநாகசீரிசொல்லியதைக் கவனமாய்க்கேளும்.
சம்புத்திரா, உணக்கெங்குள்ளப்பங்குறியும் அதிப்பிர
யமான இவ்வந்தணரால் உபநயனஞ் செய்யப்பட்டவ
னாய், எங்களுக் கிக்கண்டம் திசுத்ததியுண்டாம் பொ
ருட்டு, சுமஸ்கரய் நுணர்மிருக்கிற பெருகினைக்குறித்த
பிதார்க்குமாம் அவசியஞ் செய்யக்கூடாது. அதற்கு
சிதமான ஸ்தலமொன்று சொல்லுகிறேன். ஞாயகா
ய்க்கேன். கப்பரித்தமாத்நிதிக்நிற் பாவகையெழிற்
கிப்பாவனம் பண்ணத்தக்க நதிசெல்வராத காவேரிக்
கு வடபாத் கவரணமய பொருதுக்கொள்க. காவேரிக்
வுபவனங்கொடுக்கிறவர்களைப்போல நெருத்திரத்தில்

என

திருவேலமான்மியசங்கிரகம்.

ஷ்டுருண சம்பண்ணாயிருக்கிற ஸ்ரீஸ்கந்தமூர்த்தி சர
 நிதிக்குச் சமீபத்திற் பூமிதேவியானவன் செல்லிவிரு
 கூருபமாய் நிற்கினான். அந்தவிருகூத்தடியிற் செய்
 யப்பட்ட பிதர்க்கும தானாகிக்குப்பலன் அமோக
 மாய்ப்பலிக்குமென்று சேன்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆகை
 யால் ஏ, உத்தமபுத்திரா, நீயுமந்த சேஷத்திரத்திற்கு இ
 வ்விமான பிதாவுடன் சென்று சுவாமிகுப ஸ்கானஞ்
 செய்து செல்லிவிருகூத்தடியிற் பிதர்க்குமமுஞ் செ
 ய்த முடியென்றுசொல்லி, அந்தத் தர்மவர்த்தனனொன்
 னும் பிராமணனாயும் பார்த்து ஐயா, ஆபத்தடைந்திருந்
 திற் பெங்களைச் சுவர்க்கமடைப்பதென்னுவிப்பது தே
 வர் கடமையெனத் தெரிவிக்கவும், இருவருகு சேர்
 ஷ்டுருடையாய் விடைபெற்றுக் கொடுத்துக்குத் திரும்பி
 வந்து சுபகினைத்து நதிசனாகு உபநயனமும் வெகு
 செற்பாய்முடித்து அந்நியங்கடவே யழைத்துக்கொ
 ண்டு புறப்பட்டுப் பற்பலவிதசங்களுந் கடந்து சோழ
 தேவநாபயடைந்த களிப்புற்றவர்களாய் எவ்வுயிர்க்கு
 யிறைவான ஸ்ரீசன் கருக்கும் ஏகமென்னுஞ் சுவாமி
 மலைக்குவந்து செந்தனர். இங்கைப்பார்த்தப் பார்த்
 துப் பரவசர்களாய் ஆலைய டுத்துச் சென்று உபநிர்ந்தஸ
 னானஞ்செய்து செல்லிவிருகூத்தடியில் விதிப்படி பித
 ர்க்கம்மனை நதிசனும் குறைவுபடாது செய்தமுடிக்கவு
 ம் பிதர்க்க னுடனே விமானத்தினேறிச் சுவர்க்கமடைந்

செல்லிவிருகூத்தடியிற்செல்லும்.

தனர். தர்மவர்த்தனரும் நதிசனோடு செல்லிவிருகூத்தடியிற்
 ஜெகதிசனைத் தெரிசித்தமாதிரிதிறி நீவினைப்பலா
 மகன்று திவ்விபருகனும் பிரகாரெக்க கிருகிர்த்தியர்ப்
 நதிசனுக்கு கருவு கண்ணிகையை விவாகஞ்செய்து ப
 திராதி சகலபேசு போத்திரவர்களாய் மனப்பலித்திக
 கொண்டிருந்து மோட்சமடைந்தனர். ௪. அசுத்திய
 கோ யும்முடைய நிமித்தம் அதிமனோக்கியமான செல்லி
 விருகூத்திருந்தார்த்தமும் மகிமைபுஞ்செல்லப்பட்டது.
 இவ்விதிகாசத்தைப் பத்தியுடனே வாசிப்பவர்களும்,
 சேட்பவர்களும் ஸ்ரீ சுவாமிநாதருடைய பிரகாசத்தினு
 ட சகலஜன பூவியமுடைய விமலமான மாயவிசயினான
 ஸ்ரீசுவாமிநாதருடைய பிரகாசம் எவ்விதசங்கிலி வான
 னே நானுங்களுக்குச் சொன்னும் பெருந்தேவதாயின
 ர்தேன்.

செவது செல்லிவிருகூத்தடியிற்செல்லும்.

சம்பூரணம்

ஸ்ரீ குகனே துணை.

புதுபாலநெடுஞ்சுராயநம:
பன்னிரண்டாவது
குமாரதாசைச்சருக்கம்.

ஆகவல்.

திராவலவினே தீர்ந்திடக்கொண்டே
நாராருபமாய்ச் சார்ந்ததைக்கேண்மின்.

சர்வாசையொழிந்த தபோரனரே, மின்னும் அக்
வீரகமகிமையை பென்றென்று சொல்வேன்; சகல
பிராணிகளுடைய பாசத்தையும் போக்கரிட்ட சாட்
சாத தேவகெங்கையே யித்கலம் வந்து தன்வினையோர்
து சாந்தி யடைந்தனளென்றால் அதன் பெருமையை
பெடுத்துக்கூற யூர்தான் வல்லவராவொன்ற சூசூர
னாகளை ரிவிகளிலாவரும் வணங்கி, ஏ, மகாலாபாலரே
கெங்காதேவி திருவேங்கை வந்தவரலாற்றை யவசியம்
ஊக்கிரகம் பரீணவேண்டென வணங்கவும் பிரியமு
டையாராய்ச் சொல்லவாயினர்.

ஏ, ரிவிகளின் கவனமாய்ச் கேளுங்கள். கொல்லி வி
ருகூலிருத்தார்தம் கேட்ட அகஸ்தியர் பரவசமுற்றி
ருக்கையில, நந்திகேசுவரர் நீட்டிமவணானாகி, ஏ, கு
ற்றமொன்றில்லாக் குறுமுனையே, மின்னுமொரு விருத்
தார்த்தங்கேட்டிராசு.

குமாரதாசைச்சருக்கம்.

அச

முற்காலத்திற் கெங்காதீர்த்தினான் எத்திகிராம
மென்னும் ஊரின்கண் பாசத்திரகமனத்தி ஊரையுள்ள
வறையும், பெண்சாதிபின்னையில்லாதவறையும், தயவெ
ன்பது சுற்றமில்லாத பாசனென்னொரு பிராமணனி
ருந்தான் அவன் அவ்விடங்களிலுள்ள பிராமணசெக்
கலாதிருடி ஆபரணங்களை யபகரித்துக்கொண்டு செ
க்களின் முகத்தை வந்தித்தகம் முடிந்தபடி கங்கை ம
ணலிற் புதைத்தவிட்டுச் சா பாயித்தியாதி பரந்தி
ரிலோலனாய்ச் சுவர் துயிலித்தென்கன்கொழித் திகா
று கொல்லவும் இராமததிநரி கிம்மனப்பாணிகள்கண்
டுபிடித்துக் கழுவேற்றினர். இராமதெய்வாதி விகா
ருயின் ஏமதெண்டனைய பெடுத்து யாம் சொல்லிவா
வேண்டும். அவன் கதிரவங்காரு குறித்தெகையுந்
தன்மணலிற் புதைக்கப் பொத்தித்தெகையுந்
வன் பயந்த சித்திப்பதாயினான். இவ்விதமான யுத்த
ப்பாவிபாகிய பாசனாசுதையென்கை குற்றையா
யிருந்தேனே. இப்பாவத்தினை என்னும்பாசமுண்டாயி
ருப்பதோடு, இன்னுமன்கிளவதனாகியபிசுணுதங்கள்
தங்கள் பாபங்களை எய்யிடம் வந்ததோ தித்தகொ
ன்கிருர்கள். இத்தியாதி பாபசுணுதங்கள் சுற்றமெய்
போது விடுபட்டவளாவேயினன்று பயத்தினுதனாகி
ச், சர்வதேவானாறு குடேகிதாய்ப்பட்ட பரிசுத்தமான
கலையத்தையடைந்தி, எகசத்திகளாற் தரிசெய்ப்பட்ட

கமலாசனத்திற் கெனீசமேதராய் வீந்திருக்கும் பர
மசிவத்தைக் கண்குளிரக்கண்டு முடிக்கடி நமஸ்கரித்து
கொமேற் கைகூப்பிக்கொண்டு பிரம, விஷ்ணு, இரத்திர
ன், தேவானிவர்களுடைய கீர்டங்குளிலுள்ள ரத்தினகா
ந்தியாற் கற்பூரஆர்த்தி புண்ணப்பட்டது போருக்கிற
யிரண்டு திருவழிகளையுடையவரே யுமக்கு நமஸ்காரமே
ன்றதாயினால் பல்வித அற்புத ஸ்தோத்திரங்களை
யெட்டுக் கலோகபூர்வமான மாலையாகச்சாத்திக் கமலம்
போன்ற கால்களாற் றுந் துருத்த மறைத்துக்கொண்டு
ஏ, சுவாமின் டலகிசுக்களை விகொண்டு என் மணலிற்பு
தைத்து ஆபரணமி யபுகரித்த பாதகன செய்த பாபகிர்த்
தியத்தி லுடன்பட்டவளாயும், இன்னும் பிரமஹந்தியா
னு செய்த மகாபாயிகளு மென்னிடம்வந்து ஸ்நானஞ்செ
ய்து பாபவிமோசனஞ் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். ஆத
லால் லத்தப்பரபவர்களையும் காணேயெற்றுக்கொண்டவளா
கிறேன். ஏ, திருமூர்த்தே யிவ்வளவு பாபங்களையு மெ
ற்றுக்கொண்ட அழை யெக்காலத்திற் பாபவிமோசன
மாய் கற்கதியுடையப் போகிறேனென்றேங்கிய கெங்
கையை முக்கண்ணர் கோக்கிப் புன்முறுவலேனடாக்
ஞாயிப்பதாயிடு.

ஏ, கெங்காதேலியஞ்சற்க; சர்வபாபவிமோசன
ர்த்த முண்டகோபாயஞ் சொல்லுகிறேன்கேள், தெட்

சனத்திற் சகலபாபத்தையும் கெடுத்துச் சிவரபீஷயத்
தையுங் கொடுக்கவல்லவனாயிருக்கென காவேரிமகாதா
யிங், துலாமாசத்திங் முப்பத்தாழக்கோடி தேவர்களை
ன்ன, காற்பத்தெண்ணுபிரம் ரிஷிவைவானதி பாஷ, வி
ருத்தான் ஆசகலருந் திர்த்தமாடிப் பாபவிமோத்தானாய்
நந்தியடைகிறார்கள். அம்மகாதாதிக்கு ஸுபாஸி உன்
னதீமாயும், காணுவித ஸுபவனங்கொடுக்கையு தபூதி
மலை சேஷத்திரத்திலி லிசைத்தமாதிர்த்திதேவதாஸன
ங்களும் நீக்கவல்லவனுமாய் திருப்பதினாமானைச்சும
ர்த்தி லீநீநிருத்திவந்தனார். துளையார் ரீ துளையார்
ந்தையடைந்து மகாதாசியான காவேரிநீர்தராய், கரி
ராகிருதியுடைய சுவாமிகளானாற் தெரிந்தது, சுவாமி
விமூத்தளாய்ச் சுத்ததேசத்தை மன டுத்தகனத்திற்
குசீர்வதிக்ஷயுங் கொடுத்ததென ஸாட்டித்தி மகாத
ளிப்புடன் கமல்கரித்து விடைபெற்று, தெட்கன
யத்தில்வந்து திருவேரத்திங் தென்பத்தென ம
னோகரமான காவேரிநதியைத்தென தெரிப்பதற்கு
கந்தக் காவேரிமகாதாசியின் தெரிசன தென்பத்தென
ட தன்பாகியத்தை விமூத்தகனத்திற் தென்குருப்ப
கொண்டு காவேரி திர்த்தத்தோடு கலந்து தென்குரு
விபெட்டு உத்தியானாகு. என்கும், அத்தியானாகு

* தாராருயம்: திர்த்தவடிவம்

அச

திருவேரகமானியசங்கிரகம்.

ரக்கடவுள் தெரிசனூத்தந் தாரா ரூபங்கொண்டு காவே
ரியோடுகலந்த அக்கட்டத்துக்கு அதுமுதற் குமாரநா
ரை யென்னும் நாமம் வழங்கிவருகிறது. பரபவிமோ
சனியான கெங்கையுங் குகன் சந்திரிபை யடைந்து
நமந்தார தோத்திர ஆராதனைசெய்துகொண்டு அந்தச்ச
வாமியலை சேஷத்திரத்தையுங் ஸவேரிபையும் பிரிய மன
மில்லாதவனாய்ச் சதா ஸ்ரீ சுவாமிநாதனைத் தெரிசித்திக்
கொண்டிருக்கிறான். ஆகையால், அகஸ்தியரோ, அக்கு
மாரநாயின் ஸ்மரனம், ஸ்ரீசன, ஸ்பரிசன, ஸ்ரான
பானத்தினால் சர்வ பாவமுமீ லிட்டொழிந்து சாலோக
பதமும் சித்திக்கும். இவ்விதிகாசத்தைப் படித்தவா
ரூந், கேட்டவரனும் புண்ணியலோகமடைவர், சந்தே
கமில்ல யென்று நந்திகேஸ்வர ரகுநியபடி யான்தெரி
ந்தாரை யுங்களுக்குத் தெரிவித்தான்.

விட-1. து குமாரநாணச்சருக்கம்

சம்பூரணம்.

ஸ்ரீபாரதிபிரியந்தனனே துணை.

ஸ்ரீ ஞானசக்திதராய நம:

பதிந்ழன்றுவது

சுவாமிபுஷ்கரணி மகிமைச்சருக்கம்.

அக வ ல்.

தொந்தமகந்திரிஞ் சுவாமிபுஷ்கரணியில்
அந்தகன்விழிபெறு மதிசயங்கேண்மின்.

மனக்கவலையொழிந்த மான்முடையோடு, இன்னு
மனோகரமான விதிகாசமொன்றுளது. அதனையுஞ்சொ
ல்லுகிறேன். அகஸ்தியரானவர் மீட்டும் சந்திகேஸ்வர
வைணங்கி, ஏ, சுவாமின், உமது முகமாயி தாமஸாப்
பூவினின்று மொழுக்குறி தேன்பார்ந்த வசனாயித்
தைப் புசித்துத் தெவிட்டாத வெகுக்குச் சுவாமிபுஷ்
கரணிதீர்த்த மகிமையையுங் கிருபையுய்ச்சொல்லவே
ண்டுமென்ப பிரார்த்திக்ககந்திகேஸ்வர மகிழ்ந்து சொ
ல்வதாயினர்.

ஏ; முனீந்திரோ தேவம; முற்காலத்திற் பாண்டி
தேயத்தின்கண்ணுள்ள தாலவனமென்னும் சேஷத்திர
த்திற் கெவபத்தனையுன் சிதேந்திரியரூபமிருக்கிற வினத

அக

திருவேரகமான்மியசங்கிரகம்.

னென்றும் பிராமணனொருவன் பதிவிரதானொன்மணி
யான் சந்திரவதியென்னு மனைவியோடு வாழ்ந்துகொ
ண்டிருந்தான். ஏ, சும்பசம்பவமோ கேளும், இவ்வர தன்
மம் வருவாது வாழ்ந்த தம்பதிகள் அநேகணாப்பார்த்து
மிருக்கிறோம் கேட்டுமிருக்கிறோம்; ஆயினுமிந்த வினத
ருடைய இழுக்கத்தையும், மனைவியாகிய சந்திரவதியின்
அடக்கத்தையும்பற்றி நினைக்குந்தோறும் ஆச்சரியத்தை
விளைவிக்கின்றது; அதனை மூன்றுஞ்சொல்ல முடியாதே
னும் ஒருவாது சுருக்கிச் சொல்லுகிறேன், அதாவது:—
வினதராவர் சாட்வீகஞ்ஞமாயகிய நிராசை, தவம், பொ
மமை, கிருபை, சந்தோடம், வாய்மை, அறிவுடைமை,
அடக்கமுடைமையாகிய வெட்டும் பொருந்தினவராயி
ருந்ததோடு அபிமானமுள்ளவரை யவளவாளுக்குரிய
ஆசாங்களை விடக்கூடாதென்ற சுருதிவாக்கிய மறிந்த
சாரதாவல் அன்றாடமும் அருளுதையகாலத்திற் படுக்
தைவிட்டெழுந்து கை கால்கதிப்பண்ணி விழுகியுள்ளா
ள்கூடுவது கச்சனத்திற் கூடியஅளவு தியானபரரா
யிருந்து அப்பா, கொந்ததைவிட்டு தூரத்திற்சென்று
நெய்மல விசர்க்குஞ்செய்து சாஸ்திரவிதிப்படி செள
சமுடிந்த காஷ்டத்தினாலேனும் மாவிலையினாலேனும் த
ந்த தாவனகூடுவது சந்திராவந்தனமுடித்துக்கொண்
டு நந்தன வனத்திற்குப்போய் விதிப்படி பூணக்தான
பத்திரப்பங்களை யெடுத்துவைத்துவிட்டு மதிக்குச்

சுவாமிபுஷ்கரணிமனமச்சுருக்கம்.

அக

சென்று ஸ்நானம், அனுஷ்டானம், காயத்திரி பஞ்சா
சாதினெயம், சூரியமக்காரமுதலியவைகளை யு மன்
போடுசெய்து கிரகத்திற்குவந்து விவபூஜைசெய்தையோ
டு செய்துமுடித்து அப்பால் அக்ஷிதேஹாத்திரம் வை
குவதேய முதலியவைகளை யுந் தவருதுசெய்து மாத்தி
யானிகமுமுடித்து வீதிவிவ்வந்து காற்புறமும் பார்த்து
யானோனும் அநிதிகள் அனாதைகளைகிர்ப்பட்டான். அன்
போடமைத்துவந்து அவளவாளுக்குத்தக்க வுபபாரத்
தோடு தானும் போஜனம், ஸ்னானம், தாய்ப்பலந்திரித்துச்
சுற்றேறஞ் சிதம்பரிகாரஞ்செய்துடொரு கைகால்
சுத்திபண்ணிச் சாதுசங்கத்தோடேனுஞ் சாய்மரையு
ஞ் சாயந்திரவரை சற்சாத்திரபடனம் பண்ணிக்கொண்
டிருந்து மீட்டுஞ் சாயலகைகை யவளிய கன்யங்களை முடி
த்துக்கொண்டு சிவாலயத்திற்குச்சென்று தெரிசனஞ்
செய்து கிரகத்திற்குவந்து இரத்திரி யற்பாகாரம்பன்
ணி அயந்தியுண்டாகும் பரியந்தம் பித்தமாகாதம் விவே
கம் சொருபரிட்டையாதிகளில் மனவத வதிப்பித்த
யிருந்ததித்தினர மேலிகுந் சயனித்துக்கொண்டார். இந்
ன்மத்தியில் இவ்வறதாந்தத்துக்குரிய யேதேனும் மெனநி
ச விஷயங்கள் கேரிட்டா லெவ்வா முஷிபாப முடியுமெ
ன்ற உறுதியுடையததலால் மனைவிமுதலிய குடும்பத்
திராவந்து கேட்டதற்குத் தகுந்தசமாதானஞ் சொல்லி
விட்டு மீட்டுமதனை காப்பாது மறந்துவிடுவர். ஆகார

திருவேரகமான்மியசங்கிரகம்.

தங்களில் அநுசுவை பேதங் கவனிக்கிறதேயில்லை. நடக்கும்பொழுது காணாதகத்தி யளவுக்குமேற் பார்வை செலுத்துகின்றாயில்லை. தன்னுடைய தாரந்தவிரமற்ற வாரீசு மாதாவாகவே பாவித்தவர். இன்னு மிவருடைய கட்டுணங்களை முற்றிலு மெடுத்துச்சொல்ல என்னால் முடியாது. இவர்தான் மாணிடஜென்மமெடுத்ததற்குரிய மாட்டினமையையடைந்தவர். இவ்வொழுக்கத்துக்குத் தகுந்த நிலைவரையு மீசுள் ஆமைத்த தென்னஆச்சரியமென்ற நூத்திசேவரடையார்தான், ஏ, சுவாமின், அந்த உத்தயிளின்றி, தங்களையு மறிந்துகொள்ள ஆகைமேலி யுகிரென்று கூங்கியர் பிரார்த்திக்கவும் கந்திகேசுவரர் சொல்லுபாயினர்.

வ, லோபாழுத்திராமனா டேளும்; நற்சுவத்திற்
பிறந்த சந்திரவதியென்ற அவருடைய நாயகியானவள்
பிராத்திராலம் யாதுவாக்குமுன் படுக்கைவிட்டெழுந்து
விதிப்படி ணவள் பாதந்தொட்டு நமஸ்கரித்து விடியு
முன் வீட்டிலுள்ள அலகிடல் மெழுகல் கோலமிடலாதி
தெறண்டுவேலைகளைச் செய்துமுடித்து நதிக்குச்சென்
து திர்த்தமாகி விடுகிறவருமந்தரித்து வீட்டில்வந்து
பாத்தாலின் செவ்வணைக் கிடம்பண்ணிவிட்டு, தகுதியி
னவளறிந்து சுருகியாய்ச் சோம்பலன்னியிற் பாசுரூ
செய்யும்த்தியிற் பர்த்தா யேவும்பணிகளையும் பரிவாய்ச்

சுவாமிபுத்தரணிமகிமைச்சூத்தம்.

செய்துகொண்டு சுவாமி ஸைவேந்தியமானபின் பரிசு
வுக்கும் விருந்தினர் அதிகஞ்சூக்கும் ஆதரவுடன் துணை
ம் பரிமாநிக் குறிப்பறிந்திடையிடையே கறிப்பதார்த்தம்
படைத்து இனியவசனமுஞ்சொல்லித் திருப்பிப்போன
மாயெழுந்தவுடன் சுத்திசெய்ய் ஜெவகங்கெடுத்தப் பா
த்தாவுக்குச் சிரமபரிகாரத்தஞ் சமயபின்று விசிறிவி
த்தாம்பூலங்கொடுத்தவிட்டு விடைபெற்றுப்போய்த் தா
னுந் தன்னுடைய சகிகள்சேதத் குறைபவனுடி சிற்
தீர்ந்து பர்த்தா சிரவணஞ்செய்யுங்காலத்திற் தாரத்தில்
மறைந்திருந்து கேட்டுக்கொண்டேயிருப்பார். பர்த்தா
வெழுத்து வெளியேயேபோனபின் குணஞ்சிரகத்திற் வே
ண்டிவாழ்ந்த அனுபவமானஞ்செய்துகொண்டு தாம்
வைத்து விதிப்படி சிவபூஜையுமுடித்து ஸ்தோத்திரங்க
ளைப்பண்ணி காய்கள் கசையியாய் வாழ்த்திடுங்க்க்கிடு
பை பண்ணவேண்டிப்பை பிரார்த்தித்து, இரத்தின
பூலச் சுருக்கமாயமுடித்துக் கணவனு காவமுத்திருந்
து வந்தவுடன் உபசாரஞ்செய் போனாஞ்செய்தித்த
நானும் புசித்து அந்தப்பரிசுத்தென்றாய் புதிய ஆடை
ஆபரணம் புஷ்பாதிக்கா லவகங்கெடுத்தாய் காவ
க் கருத்தறிந்து காணம் அச்சமவிட்டுக் கவியியைத்
தைக்கொடுத்துப் பர்த்தா சித்திகாசெய்யதின் குணஞ்
செறையாந்த விழித்துவிடுவன். அகலையியே மதமாத்
கிரமல்ல. நாயுக்களைத் தெய்வமென்றே புராசித்தவந்த

1140031

கய

திருவெரகமான்மியசங்கிரகம்.

சன். காசாசை சுற்று மற்றவன்; கணவனுக்கெதிரின்
து பேசியறியான். மாபஞர் மாமியாளைத் தன்மாத்
பிதாக்களைப்போலவே பாதுகாத்துப் பயந்து ஈட்டு
வத்தன்ன. பதிகெருடையைத்தவிரப் பக்கத்துவிட்டு
வாசலைப்பார்த்தவளல்லு. ஏழுவயசுக்கு மேற்பட்ட பு
ருஷபுறவர்களை யேறிட்டுப்பார்த்தவளேயல்லன். உட
லுக்கு யிர்போலுங் கட்டுமைபோலுங் கணவனிடத்தி
லவ்வளவு பத்தியைச் செலுத்திவந்தனள். நிரம்பச்சொ
ல்லுளேன், சுவர்க்கத்துக்கு அருத்திபோலப் பூலோகத்
துக்கிவளை யருத்தியாகவே சொல்லவேண்டும். ஏ, அ
கஸ்தியுடோ இவ்வளவு லிராய் வாழ்ந்திருந்த தம்புகிச
ளுக்கு லொசில பூவ தவக்குறையாற் சிலகாலம் புத்
திரொம்பத்தி லாமலிருத்தபற்றி சாட்சாத் லால
னேசுரையப் பத்தியோடு வழிபட்டுப் பூசிக்கவுந் தெய்
வகிருபையாற் சுந்திரவதி யென்னு மாதுசினோன்மணி
யானவன் கெற்புமடைந்து பூணமான பத்தாவது மா
சம் அனைவரும் அபேகிக்கும்படியான அழகோடுகடி
ய ஒரு நுண்குழந்தையானது குருடாய்ப் பிறந்தது.
அதனைக்கண்ட மாதாபிதாக்கள் வருத்தத்தோடு செய்யப்
வேண்டிய சாதுகண்மமாதிகிரியைகளைச் செய்துமுடித்
து, சுமதியென்ற காமமிடீயச் சிரத்தையாய் வளர்த்துப்
பருவகாலத்திலுபநயனமுஞ்செய்வித்தனர். சுமதியென்
ற பையனும் அநிதிட்சனய புத்தியுடையவனுயிருந்த

சுவாமிபுஷ்பகணிகெருச்சுத்தம்.

கக

தால் ஆசாரியபொருவனாக்கொண்டு அனை சமீபத்திருந்
தொடல்களைச் சொல்லிவெய்க்கும்படி செய்யவந்த அ
னைச் சனை நதயங் கிரகித்துச் சிலகாலம் சகல கலா
வல்லவருந் தேத்தியடைத்திருந்த சுமதிக்கு விவாக
ஞ்செய்யும்படியான வருவம்வரவே, விவாதானவர் வி
யாகுலத்தோடு மனைவியுய்ப்பார்த்த ஒருவார்த்தை சொ
ல்வதாயினர். ஏ, பிராணநாயகி, எமது புத்திரன் பரம
செவபத்தனாயும் பண்டிதனாயுமுந்தபொதினும், தேத்தி
ராயினனா யிருப்பதபற்றி யாரும் பெண்டொடுக்கச் சம்
மதியார்களே; இதற்கென்செய்யுவாம்; விவாகஞ்செய்
வாரிடிவ் வம்சம் விர்த்தியின் திநீ னமாமென விரு
வருந் துக்காக்ஜிராந்தானாய்ச் சிலசெவிடங் கிந்தென்
வசார். இங் கிட்டரகையான் மக. இவ் குழந்தப் புண்
ணியமுபற்றியினாவது பிள்ளையின் தேத்திராயில்வாக்
குறையை நீக்குவொகென் வந்தேசித்த பாத்நினாயின்
பொருட்டுப் பந்துக்கள் தடைபடவுதி பத்தியான
பத்தினியோடு அத்தனாகிய பிள்ளையையும்முத்துக்
கொண்டு புறப்பட்டனர்.

பாரும் அகஸ்தியுடோ வினையை நூல்க்க வல்லார்
விண்ணிலுமன்னிய மிவ்விழைந்த வாக்கியம் வீண
யோ! அவ்வாறு சென்ற மூவரும் குறையே படுக்க
புண்ணிய தீர்த்தன்களிலாக் தேத்திரவாச முர்த்தி தெ

ரிசனஞ் செய்ததிலும் பிள்ளையின் அந்தத்தவம் நீங்க
விடலை. ஒருநாளிம்மூவருள் மெய்யுடையவன் நடக்கையி
யெப்பமுந்தாருமேவிட ஜெலபு. ருத்தபு வித்த
செவ்னுதையிற் பெய்வாஜினமாய், அருகே வினமாய்
மற்றொன்றைச் சொல்வதற்கொண்ட த சகலவளப்ப
மு நிறைந்த சோலைமூலந்த தடாகமொன்றைக்கண்டு
மூவரும் ஆபாசம் கீங்கி ஜெலபானம்பண்ணி யிளைப்பா
றுஞ் சமயத்திற் சமீபமான ஓர்விலவ விருகத்தடியில்,
விழுதி, ருத்திராட்ச ஜடாமருடதாரியாய்ப் புலித்தோ
லாடையுடையவராய்ச் சுகாசனத்திற் றவஞ்செய்து
மெய்யுடையவராய்ச் சுகாசனத்திற் றவஞ்செய்து
யைக்கண்டு வந்ததேரத்தி வயிற்றினவர்களாய் ரிஷி
ஸ்வரமுன் சென்று வணங்கினின்று வளவில் ரிஷிஸ்வர
ரும் நிஷ்டைதெளிந்து நேத்திரங்களை விழித்தவும், எதி
ரில் நின்று வணங்கிப் பிம்மாவளையுங் திருபையாய்
கோகல், ஏ, பிரமணோத்தமமோ யாதுகாரணத்தாலிங்கு
வந்திடுமென விரைவிலும் பிராமணன்வணங்கிச் சொல்வதா
யின்ன.

ஏ, பத்தஜ்ஜப்பிரியாண பரமதயாளோ, யதோவு
மது சந்திரியில் நிற்கும் நீதியுந், கல்வியும் நிறைந்த
புத்திரனுக்கு உபதேசம் தேவரீர் உடாட்சிக்கவேண்டி
யதைத்தவிர, வேறியது குன்றியுமிலோமென்று தன்

றுடைய பூர்வவிருத்தார்த்தமனைத்தையுந் சுருக்கி யறிவி
க்கவும் அருடைய வினையவார்த்தைகளைக் குறித்து
ரிஷிமான்யர் வியப்புற்றும் சமதிரிதுடைய பூர்வவி
னைய ருத்திரவத்யாதுணர்ந்துஞ் சொல்லுதலாய்.
ஏ, புத்திரவாஞ்சையாற் புலம்புகிற பூசுளர், வித்தொ
ன்றுபோட வேறென்றுமுனைத்துமா; வினைப்பேர்ப்பெ
யொருதேகமென்ற வித்தகர் மொழிவினக்கொருத்த
ம் வீணில் மயங்குவது அறியாமையே; இப்போது சை
வ்யிருக்கிற இப்புத்திரனது பூர்வஜென்ம கிருத்தார்த்த
தைக் கேள்பிராக:-

முற்காலத்திலிவன் பாஞ்சாலதேசத்திற் தருபிரா
மணனுக்குப் பாலனாய்ப்பிறந்து வளவொன்றை
துற்செய்கையே தொழிலாய்த் திரிந்ததோடு, முக்கிய
மாய் ஸ்திரிபுருடாள் அகர்த்தத்திலின்புடன் கூடியிருந்
தும் ஆவில்களுதி கிரிடைகளை மறைத்திருந்து பரப்ப
தே யிவனுக்கு மனப்பிரியமாபிடுக்த்து. இதே யதுவ
லா பெய்குஞ் சிந்திரிகையின் ஒருநாளிரத்திரியிற்
பிரியத்தோடு சன்மபயல்லாசமாயிருந்த மம்பதிகளை
மறைத்திருந்த பார்க்கையில் அகாண்கண்டு காணமுந்
பக்கோபித்து வந்திரங்களை நிரித்துக்கொண்டு இவ
னைப்பார்த்து ஏ, மூடர், இவ்வித சந்திரியின் மெய்
சுருடைய கிரிடைக்கு வித்தொம்பண்ணிய நீ, வேறு

ஜென்மன் குருடாயப் போகக்கடவைபெனச் சபிக்கவு
ம் அஃகாரே ஆறு ஜென்மம் எடுத்துவருந்தி, அந்நிய
மாகிய யேழாவது ஜென்மமிதுவாரும். ஆயினும் நம்மை
வந்தடைந்தபயால் இவ்வந்தத்தன்மை யிப்போதே
ந்நிரூபித்திரிய வேர்முக்கியோபாயஞ் சொல்லுகிறே
ன், அதுமாய்க்கேளும்.

தெய்வம் தேசத்திற் றெரிசன ஸ்நான்பாணப் பிர
பாவத்தால், சகல பாவங்களையும்போக்கி சித்தசத்தித்
துவாரா ஞானங்கொடுக்கவல்லவனும், சைவபூர்வத ஜெ
னூனியுமறிய காவேரியாற்றின் வடபாற் சகலவைபவ
மு கிழைவுள்ள திரிலோகப் பிரசித்தமான சுவாமியை
சேஷத்திரிதாயக சக்தியசங்கற்பத்தையுடையவரு
ம் அடிஞ்ஞன் சம்பன்னருமான வடிவமுக மூர்த்தியான
வர் ஹ்நிருக்கின்றனர். அசேஷத்திரிததை யடைந்து
காவேரிநீர்த்தமாயுக் கார்த்திகேயனை, யன்போடு வழி
பட்டால் இவனுக்கு நேத்திரங்கள் பிரகாசமா மென்ற
கொள்கின்றன மூவருஞ் சந்தோஷத்தராய் நிறிஷ்வர
னா ிட்டும் வணக்கி விடைபெற்றுத் தேசுநன்த்திற்
ருவத்து திவ்விய நிர்ந்தத்தேஜி பிரவாகிக்குக் காவேரி
வைக்கண்டு களிப்புற்று அனங்கனிற் படிந்த மேகத்
க்கண்டு மழிலி லுள்ள மகிழ்வற் றுச் சதா நிர்ந்தனஞ்செ
ய்துகொண்டிருக்க திருவேங்கமன்வந்துசேர்ந்து குமா

தாராநீர்த்தமாயி லோகருருவான் ஸ்ரீ சுவாமியாதர் சங்கி
தியையடைந்து விதிப்படி பஷ்டாங்க பஞ்சாங்கநம்
ஸ்தாரஞ்செய்து தனது புத்திரனுக்கு நேத்திரங்கொடுத்
து ரட்சிக்கவேணுமென்றது முதலியபல ிதாந்தங்க
ளைப்பண்ணி யிப்படியே சிலகாட்சனாக நியமஞ்ஞது
பட்டதிக்கொண்டு குடும்பசக்தியால் அந்த சேஷத்திரி
லேயே வசித்துக்கொண்டிருந்தனர். தம்மை மெய்யன்
போடு சாணுகவ நடத்தவார்களுக்குத் சகலமே விட
ளிக்க வல்லவரான ஸ்ரீ சுவாமியாதரும் பிரமண்ணது
பிரார்த்தனைக்கிரங்கி யொருநாளிராத்நிரியில் திருக்கா
சிற்றறித்திருக்குத் தண்டாயுதத்தால் அந்நிதிக்கேதிரே
பூமியில் மோதினமரத்திரத்திற் பூமிபிளப்பு றும் மாதா
ள கெட்டுகயானவன் அநிகெம்பிரமா யவிபத்தியமே
னோக்கிப்பெருகின்ன. எமதையுடும் பிரமணனுடைய
சொப்பனத்திற்றேன்றி, ஏ, சாதுவே வன்புத்திரனியித்
தம் நமது சங்கிதியிற் சுவாமி புஷ்கரணி நிர்ந்தேன்
னென்று உண்டிபண்ணப்பட்டிருக்கிறது. அதிதன்
புத்திரனை க்நானர்செய்வித்தா னுடனே நேத்திரம் பிர
காசிக்குமென் றுக் ராபித்துமகற்பயன் வின்காணவர்
விபப்பற்ற விழித்து உருத்தவுடன் சந்திரையயுட்பின்
னையயுமுறைத்தக்கொண்டிருக்கியிற் போல அளவி
நகமலாதி புஷ்பங்கொதும அரிட்ட நரன்யுட்கொ
சம் சக்கிரவாகமுதலிய பனிக்கட்டங்கள்அதும் கிறற

ந்த அதிமேனேக்கியமான புத்தகாணியைக்கண்டு மகிழ்ந்தவராய்ப் புத்திரனேடு தலையும் ஸ்திரீயும் செலந்திவிட்டு முருகநாமஸ்மரணத்தோடு மூழ்கி யெழுந்தமரத்திரத்திற் சமரிக் கிருகண்களு நன்றாய்ப்பிரகாசித்தன. அப்பொழுது அவனுக்கும் அவனுடைய பெற்றோருக்கும், அருகிற் கூட்டமாய்க் கூடியிருந்த அளவிலுலாத பிராணிகளுக்கு முண்டாயிருந்த ஆச்சரியகரமான சந்தோஷத்தை யாரா ளளவிட்டுக் கூறக்கூடும்.

அகந்தியபோ, கேளும், சகல கலாவல்லபநூலிய சம
திக்கு மாநந்தமேலிட்டு அன்னையையும் பிதாவையும்
அழைத்துக்கொண்டு ஆலையத்துட்சென்று. தாறுபிதட்
சனஞ்செய்து ஸ்ரீ சுவாமிநாதமூர்த்திக்கு ஆயிர நமஸ்கா
ரமும் பண்ணி ஆசந்த பாஷ்பஞ்சொரிய ஐயனது
திருவுருவையாண்சே. டி பார்த்துப்பார்த்து அற்புதமா
ன ஸ்தோத்திரங்களைச் செய்வதாயின். அதாவது,
தேவதேவேசுவாய், சிவகுருவாயிருக்கிற உமக்கு நமஸ்
காரம்; இத்திரன் வென்னையாண்க்குப் பராய், அவஸ்தா
த்திரயயில்லாதவராய், ஆறுதாரங்கதாரம் மப்பாற்பட்ட
வராய், சர்வாத்மருபியாய், சந்திரமயராயுமிருக்கிற வும
க்கு நமஸ்காரம்; சப்தரீசு வித்யங்கள் குக் கெட்ட
வராய், சகலசக்தி நிரயராய், நிர்விக்கர, நிராகர,
நித்தியசக்தாராய், இருக்கிற உமக்கு நமஸ்காரம்; பஞ்ச

[illegible]

க.அ

திருவேரகமான்மியசங்கிரகம்.

மாகிய சகலமுஞ் சித்திக்குஞ் சந்தேகமில்லையென்
நந்திகேஸ்வர ருளியபிடி நானுங்களுக்குக் கூறுவ
ராயினன்.

கக-வது சுவாமிபுத்தகரணி மகிமைச்சருக்கம்.

சம்பூரணம்.

ஸ்ரீ சாக்ரதசம்பவனே துணை.

ஸ்ரீ கார்த்திகேயாய நம:

பதிநான்காவது

பிரமதீர்த்தவாலாற்றுச்சருக்கம்.

அகவல்.

பிரணவமுணர்ந்திடப் பிரிக்கும்சொத
வரமிகுதித்த வாலாறு கேணமில்.

தாமசாயிலமெற் றுணர்ந்தோர் சகத்திலே சற்
தம் பற்றுது ஞானக்கு முனிவர்களே, ஏகத்தின் பெ
ருமையை நினைக்குந்தோறும் சித்தநிர்மல மாகிறது. ஏ
னெனில் சாட்சாத் சிவபெருமானென்ன சிறுஷ்டி கர்

56

பிரமதீர்த்தவாலாற்றுச்சருக்கம்.

கக

தாவான நான்முகனென்ன இவானே யந்தேசத்திற்
மடைந்து ஆறுமுக்கடையவளி துப்பென்கையபட்டு அவா
ளவான் குறை தீர்த்தனொன்றுல யார்தான் அந்தைத்
தைப் புகழார்கள். ஆ! ஆ! எவ்வுயிர்க்கு மிகப்பா சாதன
மாயிருக்கப்பட்ட வித்தைத்திறகு மத்தெத்தலைதை
யினைவிடக்கடுமென்ற குதபுரணிகளைப்பார்த்தி, ஏ,
மகானுபாவமே, பிரமாவானவர் தன்ருறை தீர்த்துக்கொ
ண்ட விபரத்தையும் வித்தாரமாய்த் தீர்த்துகொள்ள
ஆசையுடையவர்களாயிருக்கிற மெக்கனாக் தருவதென
பண்ணவேண்டுமென்ற நினைப்பாரித்திக் செல்பவ
ராய், ஏ, ரிஷியனே நந்திகேஸ்வர சிப்தி மகன்மியிருக்
குச் செல்லியவண்ணங்கூறு மிவ்விதிகாத்ததைச் சல
னமாய்க் கேளுங்கள்.

நந்திகேஸ்வர, குமரமுனிவர்களோக்கி கூறினதா
வது: ஏ, சுகந்திரமே, முத்தலைத்தி னொருசமயத்
தில் உடனடி ஞானபாகைத் தெரிசிக்கும்பொழுத்து பிரமா
வானவர் சைவாசைவையை யடைந்து செவெருமான்
சந்திதிக்குச் செல்லுவையில் மயூரவாகனரான குமராக்
கடவுள் அவர் சமீபத்திலே நெருங்கி பிரமாவானவர்
மரியாதைசெய்யாது வட்பிரகேசேசன் உமையினையத்
தெரிசித்தாத் திரும்பிவருக்பொழுதும் மதிபாது சென்
றமையால் கந்தரமுத்தி முனிவந்தவராய் அருகில் நி

திருமேற்கமான் பியசந்நிரகம்

ன்ற வீரர்களைகோக்கி, வித்தியா கொர்வத்தினால் நம்மை
மதியாது செல்லும் நான் லீகனைப்பிடித்துக்கட்டி நம்மு
ன்னர் கொண்டுவருவீரொள ஆக்ஞாபிக்கவும், அவாளுந்
திருவென்றுபோய்ப் பிரமாவைப் பிடித்தபிடியாகக் கட்டி
க்கொண்டுவந்து நிறுத்தினர். கஷ்டம் வந்தபின் கல
க்கமுற்றநின்ற பிரமாவை ஷண்முகர்பார்த்து, ஏ, லே
தார்த்தமெல்லாம் தெரிந்தவன்போல வீரப்படைந்து
சென்றவனே, சகல வேதார்த்தசாரமான பிரணவத்தி
ன் ஆர்த்தமீதெனக் சாற்றவல்லையோவென அத்தட்டவு
ம் பிரமா பயந்து ஏ, நாதா, நான் பிரணவார்த்தஞ் சொ
சுக்கட்டிய வல்லவனல்லவென்று விண்ணப்பித்தனர்.
குமாரக்கட்டவன் கோபாவேசராய் நான்முகன் சொசிற்
குட்டி, ஏ, பிரமனே இதுதெரியாதவனக் கீவ்வானவ
மத்தை யேன் வந்ததென்று இருகாண்கும் விலங்கு பூ
ட்டிச் சிறையிட்டனர். சிலசிலஞ் சென்றபின்னர் தே
வானனைவருஞ் சிவபெருமானிடஞ் சென்று முறையிட
தயாநிதியானவ நிரக்கமுற்றுத் தாமெடுத்தமாதன பர்
வதத்தையடைந்து ஷண்முகருக்குப் பிரியம் வரும்படி
செய்து சிறைவிடுப்பித்தனர்.

அப்பால், பிரணவார்த்தத் தெரியாத பெரும்பிழை
யிலுள்ளோ விக்ஷட்டம் வந்ததென்று பிரமாவானவர்
விண்ணடைந்து அதனைத் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு

பிரமதித்தவரலாற்றுச்சுருக்கம்.

பிரமசிவத்தைக் குறித்துப் தபசுசெய்வதற் குத்தே
சித்துச் செங்கெடுத்தியை நல்லவன்வ கொடுத்திர மென
வெனச் சிலகாலஞ் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்து, தென்க
ணத்திலுள்ள மகாதாவேரியின் கட்டால் மனமையோடு
கூடிவிளங்குந் திருவேரகத்தின் விழுத்தார்த்தத் தெரிந்த
வராதலால் அத்தலமே யுக்தமெனத்தெளிந்து அவ்விட
ஞ்சென்று தபோயோக்கியமான சிவானந்தன் மடாக
மொன்றேற்படுத்தி யதின்கணயிற் பிரமேசுவரென்ற
லிங்கமும் பிரதிட்டித்து, பிரமசிவத்தை யுத்தேசித்து அ
ரியதபசைச் செய்துவரும்வாளிற் சிவபெருமானிரக்க
முற்று அவருக்குத் தெரிசனக் கட்டித்தனர்.

கேளும், அக்கதிப்போ நான்முகன் மெருகை அடி
யற்றமரம்போற் பாதங்களில் திருத்த நமக்கரித்தப
பற்பல ஸ்தோத்திரங்களை யுரைத்த வணங்கவும் சிவ
பெருமானு களிப்பதற்காகிய ஏ, பிரமனே, யன்னவைய
பரிய தபசை யுபகரித்தனம், அந்நம் நீயதிக்கொமா
ணியினர் தீர்த்தமடி குணவந்தம் மூன்று பிரதஷணஞ்
செய்து மலமேற்சென்று தமத் குருவாகிய சுவாமிகா
தனைத் தெரிசித்து அகருவைய அனைவீனபேரில் அ
வர அமீபத்திற் குருகுபமாய் கருக்கும் நம்மைத் தெரி
சித்தார் குருநாதனது உத்திரவு சிவபெருமேன் உளக்கு

வேண்டியவர்களை யப்போ தருகிறோமென்ற வாக்கியத்தைக் கேட்ட பிரமாவான்வர் மயங்கி ஏ, சர்வேசா, சதாசிவ ரூபியாகிய நீர்தானே யிவ்விடத்தி விப்பொழுதே பிரணவார்த்தத்தை புபதேசித்தருள வேண்டுமென்ப பிரார்த்திக்கவும் சிவபெருமான் பீட்டுங் கிருபையோடு சொல்வதாயினர்.

ஏ, நானாருக இது நமது குருசேஷத்திரமன்றோ' இவ்விடத்திலுள்ள தேவமனுஷியாதி சர்வத்திராளுக்கும் பூதி சுவாமிகாத மூர்த்தியே குருவாதலால் நீ கருதிய பிரணவார்த்த வுபதேசம் இத்தலத்தில் நாம் செய்வது சரியானதல்ல. ஆகையால் நீ ய, சிவசெக்திரம் ஜெகத் குருவாகிய குமார்க்கடவுளை யத்தியுக்கிச் சவுசத்தோட டைந்து பிரார்த்திப்பயேயாகில் நமக்குப் பிரணவத் தோடு பஞ்சாட்சரமு மஹக்கொஞ் செய்ததுபோல உமக்குக் கிருபைபண்ணிப் பிரணவார்த்த முபதேசிப்பொன்றாருள்வதித்துணிக்கத்தில் மறைந்தருளினர். பிரமாவஞ் சந்தோஷமுண்டாயவராய் ஆகனாப்பயுதிர்ந்த கர்களில் ககாநஞ்செய்து சுவாமி சந்நிதியை யடைந்து நமஸ்கரித்து பூதி க்கந்தமூர்த்தியை யிகுதயத்திற்கியானித்து அரிய நிஷ்டாபராயிருந்தனர். எம்பெருமானு மிருதேவிமார்க்கிதம் மயில்வாகனாருடனா யெழுந்தருளிப் புன்முறுகலோடுங் கருணாகோக்கத்தோடும் அவுரோ

திர்வந்து நிற்கவும் பிரமாவான்வொழுது பக்தி உணங்கி யாரந்தபாஷ்பரிபெருக தீர்தியும், சந்தைய நிராமராய், சிவதேசிகராய்க்கிர-வமக்கு கந்தைய வந்தனமென்று வணங்கிப் புகாரதுதித்த ஏ, பக்த ருடிபுத்திரா பேருதயேன் பிழைபொறுத்தப் பிரண வார்த்த முபதேசம் தருணமென்ற பிரார்த்தி கவும், எமதைய - திருவாய்மே செய்கென்றெய்த அருளினார் கிட்ட வறழ்த்த சகலவேதார்த்தசாரமாய் பிரணவத்தினுண்மையை புபதேசித்தருளினர்.

அந்தகூணமே பிரமதிர்ந்தவாலாத்தந்தருக்கம் நந்தவாரியிற் படித்தவராய் அனுக்கிரகத்த ஆசாரியராய் பலமுறை உபதேசினர். தந்தருக்க கடவுளு மவைய ப்புடனாகி ஏ, பிரமதிர்ந்தவோ மகாவதித்தந்திற் பையப்பட்டு நிர்ந்தத்திற் ககங்குரெய்து எமது பித யில்லாக் கடம்போலக் ககங்குரெய்து வாய் விட்ட பெற்றுச் சத்தியலோகத்து சென்றார்.

கேளும் அகந்தியரே, பிரமதிர்ந்தவாலாத்தந்தருக்கம்

ராச

திருவேரகமான்மியசங்கீரகம்.

சடாகத்துக்குப் பிரமதீர்த்தமென்றும், அவரார் பூஜி
க்கப்பட்ட லிங்கத்திற்குப் பிமேஸ்வரரென்றும் அதி
முதல் நாமம் வழங்கிவருகின்றது. இத்தியாதியேதுக்
களினும் சுவாமிமலைக்குச் சரிபாண வந்தவம் மூன்றுலோ
கங்களிலு மில்லையென்பது நிச்சயம். இன்னமும் அ
கேசத்திரத்தின்கண்ணுள்ள சரஸ்வதிநீர்த் தமகிமையை
ய மெனக்குத் தெரிந்தவரை உலகமெனென்ற
நத்திகேவர ரருளியவண்ணம் நானுங்களுக்கு நவிலுவ
தாயினன்.

கச-வது பிரமதீர்த்தவரலாற்றுச்சருக்கம்

0

சம்பூரணம்.

ஸ்ரீ நாரகாந்தகனே அநீதம்

ஸ்ரீ கொள்துறைபத்தாய நம
புத்திராவது

சரவண தீர்த்தமகிமைச்சருக்கம்.

— 5 —

அகவல்.

நரபு.யாம் மந்தரன் கஞ்சாபந்திரந்த
சரவணதீர்த்தத்தன்கணையகனென்மின்.

யானெனதென்று சொருக்கற் றிவிடவர்களை
மீட்டுத் தந்த சேஸ்வரர் சொல்லிய தியாதெனின்- வ,
கலசொற்பவரை விதித்திரமால் வேறொரு விருத்தாந்த
த்தைக் கேட்போம்; இக்கத்தில் நாரகாந்திரவரத்திற் ச
முதலா நாரத்தின்கண் சதாசார சந்தாஸ்திர சம்பவனை
ர்களாய் சத்தியவிரதர்களாயிருக்கிற பிரமமயக்கட்டங்
களால் நிறைந்த ஏனாகாமெனென்ற கிராமத்தில் அன்னி
யாள வஞ்சிப்பதம் இக்கியதுமே சுபாலமான மந்தர
னென்னும் பிராமண்டெருவன் காமவல்லியென்றவனை
ய்யோடுஞ் சரவணனென்ற ஆசுபுத்திரிகெதமாய் வாழ்
ந்திருந்தனன்; நானுக்கு யான் தீர்த்திலாசையுந் தற்புத்
தியு மேவிட்டுப் பாரியவையுந் புத்திரகையுந் கிரகத்

நாசு

திருவேரகமான்மியசங்கிரகம்.

தில்விட்டுவிட்டுக் கெட்ட எண்ணத்தோடு புறப்பட்டுப் பல நாடுகளும் வனங்களுங்கடத்து பாவதங்களுக்குட் சிறத்தான கெடிகாசலத்தை யடைந்தனன். அனேக தீர்த்த சமூகங்களாலும் புதுபலிநீர்களாலும் நிறைந்த அதன் குழவனாயில் பத்மாகரமொன்றுத் தீர்த்தக்களாயி லுள்ள ஓர் வில்வவிருகத்தடியில் மரவுரிதரித்துச் சகா சனத்தினராய் நிஷ்டையிலிருந்த மச்சநாதரொன்றும் ரி ஜிஸ்வரணாக்கண்டு மகிழ்ந்து அவருடைய தபசுக்கு வி க்கினம்பன்னாமல் ரிஷிஸ்வர ரூபத்தை மனதில் கண் றாய் கியானித்துக்கொண்டு அவருடைய கிருபையுன் டாகவேணுமென்ற மனோபாயோடு ரிஷிஸ்வரருக் கெதிரே சந்துதாரத்திற் குறும் சகாசனத்திற் நியான பாலாய் ஒருமாசம் பலாகாரமும் மறுமாசம் ஜெலாகார மும் மூன்றுமாசம் ஸ்ரீகாரமாயிருந்து அருந்தவமிய நிறுவருந்தாலத்தில் மச்சநாதரு மஹாபாவராதலால் மந்தானுடைய பூர்வவரலாற்றையும் தவத்தின் அபிப்பி ராயத்தையுமறிந்துகொண்டு ஒருநாள் அவனை யருகே யடைந்து, பிராமண உனக்கு வேண்டிய வரங்களை க்கேளென்றனர். மந்தானு மனமகிழ்ச்சியுடன் வண கி, ஏ, மகாரிஷிஸ்வரோ யான் இச்சாப்பிரகாரம் எவ்வு லகங்களினுக்குச் சஞ்சரிக்கவும் இஷ்டமான மனுவழியாற் சர்க்கெடுத்து ரூபங்களை யெடுக்கவுமான வரத்தைத் தே

*காவணசூது—ஆசை.

சாவணதீர்த்தமகிமைச்சாருக்கம்.

நாசு

வரீர் கிருபைபண்ண வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தான். மச்சநாதருக்கு மனமில்லாவிடினும், அவரால் விளையி ல் அவரவர் வருவாரென்ற ஆபத்தால்கிய மழிந்தவராதலா ல் அதற்கிணைந்து ஸ்ரீகாரங்கையைச் சுட்டிக்காட்டி, ஏ, பிராமணா யிர்தமகா ஸ்ரீகாரங்கையை யொருவருடைய பத்தி யோடுட்கொள்வாயானில் நீக்குதியவண்ணம் கைகூடுமெ ன்று வரங்கொடுத்தனுப்பினர். தற்காரியங்களிற் தாநி தமாய் முயல்வது உலகசபாபவமாயிருக்க யிதே தொழி லாகிய இவனுடைய முயற்சியை யாபெடுத்துச் சொல் லவாவேண்டும். தீர்ப்பட்ட வீட்டுக்குக் காற்றுப்போற் றடிய தேசிகர்வாக்கியப்படி, ஸ்ரீவினையை யுட்கொண் டு வந்தனன். செத்யுந்நை டடினது கண்டு இப்பாதக ன் மறுபடியும் தன்னாமம் வந்துகேர்ந்து பாரியைக் கும் புத்திரனுக்குத் தன்னுடைய தீர்ப்பெடுத்துச் சர்வஜ்ஞன் ல்லி பலதாஷ்டியிமுடைய ரூபமெடுத்துச் சர்வஜ்ஞன் களையும் பீடிக்கச் செய்துப்பட்டான். பாரியை, புத்திரன் பந்துக்கன் முதலிய யார்கொண்டியுத் தெனாமல் இச்சா ப்பிரகாரத்திரித்தான். ஐயோ! விதியின் தவறால் வி லக்கற் பாலது. இவ்வாறு வெறுகாலைக் கெல்லவும் ஒருநாள், மந்தானென்று மந்தமகரபாபி கிழிமசயிப மாண உபவனத்தின் கண்ணுள்ள தாமரைத் தடாகக் குளையில் உத்தமயத்தில் ஆங்கு அழகிய திருமேனீ யோடு நிஷ்டையிலெழுந்தருளியிருந்த மகானபாவரான

11அ

திருவேரகமான்மியசங்கிரகம்.

கெமதக்கினி ரிஷியைக்கண்டு அருகிற் சென்று கரடிரு
பமெடுத்துக் கர்ச்சித்தனன். ரிஷிக்கு கிஷ்டைகலைந்து
கண்விழித்துப் பிராமணனது விருத்தார்த்தத்தை ஞான
திருஷ்டியினாலறிந்து முனிவுற்று 'ஏ, துஷ்டா உன்வரு
ணத்திற்குக் கூடாவொழுக்கமான பரயிம்சையே தொழி
லாகத் திரிகிற நீ யிக்கரடி ரூபமாகவே யிருக்கக்கடவை
யெனக் கடுஞ்சாபங் கொடுத்தனர்.

பாரும், அகஸ்தியரோ பலகாளீகங்கள்வனெருகாளீ
க் ககப்படுவனென்ற பழமொழி வீணாமோ; முன்போ
விஷ்டப்படி யருவமாறியிருந்தனனும் வல்லபமும் போ
ப்பிட்டமையாற் குறுகுபெற்று சூனிக்கையிற்குந்தின
ன். கண்டவானெல்லாம் காரியுமிழ்க்கனர். இச்சமா
சாரங்களை யவன் மனையியும் புத்திரனுமறிந்து ஒடிவந்
து பார்த்து மனவருத்தமுற்று மரத்தடியிலிருந்த மகா
ரிஷிபிட்டு சென்று பாதங்களில் விழுந்து பாவியான
வியப்பிராமணனது தற்குணத்தால் வருந்திய யெங்களை
பிரட்சிக்கவேண்டும். பேதமையாற் நேவரீனாயும் பீடி
க்கத்தலைப்பட்ட யவன் பிழை பொறுத்துப் பூர்வமா
ளிட வடிவமாகவும் பொல்லாங்கான இத்தூற்தொழில்
போகவும் இருப்பெய்யவேண்டுமென யிருவரு முரு
கின்னது பிரார்த்திக்க ரிஷியானவரின் கொடியெம்மாற்கொ
டுத்தசாபத்தை யாமே மாற்றும்படியான சக்தி யெமக்கி

சரவணத்தீர்த்தமகிமைச்சருக்கம்.

11ஆ

ல்லே; ஆயினு மத்தகோ ருபாயஞ்சொல்லுகிறோம் கே
ளுங்கள்.

தெக்கணதேசத்தில் ஸ்மரண தெரிசனமாத்திரத்
தாற் சித்தி முத்தியைக் கொடுக்கத்தக்கதான காவேரி
நதியின் வடபாற் சரவாச்சரியகரமான ஸ்ரீ சுவாமிமலை
யில் வீற்றிருக்கும்சர்வாபிஷ்டபலப்பிரதரான ஸ்ரீக்ஷத்
ரமூர்த்தியைக்கண்டு கமஸ்கரித்து விதிவத்தாகப் பூஜித்
து, ஏ, சரவணனென்ற புத்திரா இப்போதுனக்கு கா
மனுக்கொக்கிற மந்திரப்பிரபாவத்தால் அந்த ரோஷத்தி
ரத்தி லொருதீர்த்த முண்டெய்யுமி யறி விக்கரடி ரூப
மாயிருக்கிற வண்டினைக் குளிப்பாட்டினால் அத்தீர்த்
த மகிமையாலும் ஸ்தல விசேடத்தாலும் குமாரசுட்டவு
ள் இருபையினாலும் உன்பிதான் குயிங்கரடி ரூபமும்
கெட்ட தொழிலுமாறிச் சுகமடைவீமென ஆசீர்வதித்து
மந்திரோபதேசமுஞ்செய்து விடைகொடுத்தனுப்பினர்.

பின்பு சரவணனானவன் தாயும் தானுமாயத் தத்
தையாகிய கரடியைக்கட்டி யிருத்துக்கொண்டு எத்தல
ங்களினு மேற்ற முடையதான ஏகத்தை யுடைந்து
கரடியை யொரிடத்தீர் கட்டிவிட்டு, சுவாமிபுஷ்கரணி
தீர்த்தமாடி யாலையத்தடுத்தென்று செங்குருவான ஸ்ரீ
சுவாமிநாதனார் தெரிசித்து மனதிற நியாளித்துக்கொ
ண்டு சுவாமிகிரிக்கு நசானுய பாகத்தில் முனிபுபதே

ராய்

திருவோகமான்மியசங்கிரகம்.

சித்த மந்திரப்பிரபாவத்தால், சரவணனுனவன் பரிசுத்த ஜெலம் நிறையும்படியான தடாக மேற்படுத்தி அதில் முன்பு தானாக தாயுர் தீர்த்தமாடிப் பின்பு கரடி ரூபியான பிதாவை யத்திர்த்தத்தில் மந்திரபூர்வமாகக் குளிப்பாட்டினான். அத்திர்த்த விசேஷத்தால் அனைவரும் பார்த்திருக்கச்சேதானே கரடி ரூபமாறிப் பூர்வம்போலமுகிய பிராமணவடிவம் வந்துவிட்டது. கெட்டபுத்திகளெல்லாம் போய்விட்டது. அதனைப்பார்த்திருந்த அனைவரும் ஆச்சரியம், ஆச்சரியமென்று அறுமுகக்கடவுளைக் கொண்டுவந்தார்கள். பிறகு மந்தானென்னும் பிராமணர் நித்தியகன்ம முடித்து மைந்தனையு மனைவியையு மழைத்துக்கொண்டு ஆலையத்துக்குச்சென்று தேவர்களைப் பூஜிக்கப்பெட்ட தேஜோன்மயரான ஸ்ரீஸகந்த மூர்த்தியைக் கண்குளிரக் கண்டவணங்கிப் பலதோத்திரஞ்செய்து பவவேரைப்பறித்தெறித்துவிட்டு ஆத்மக்ஞான முடையவராய் அந்தக்ஷேத்திரத்திலேயே குடும்ப சகிதம் வெகுகாலம் வாழ்ந்திருந்து முடிவில் ஸ்கந்தபதமடைந்தார். சரவணனென்னும் பிராமண புத்திரனு ளுண்டுபண்ணப்பட்ட நிமித்தத்தால் அத்திர்த்தத்திற்கு அதுமுதல் சரவணதீர்த்தமென்னும் நாமம் வழங்குவருகிறது. அத்திர்த்தத்தில் ஸ்ரானம் பண்ணினவர்களுக் குண்டாகும்பலன் காண்குமுகமுடைய பிரமாவாதுஞ் செங்கலமுடையது. இவ்விருத்தார்த்தத்தை யன்புடன் படித்தவன் கெட்டவாளுக்கும் பலன் அமோகமாய்ப்

தெரிசனாதிபலனுரைத்தசருக்கம்.

ராய்

பலிதமாகுமென்று நந்திகேக்வரர் அகங்கியருக்கருளிய வண்ணம் நையிசாரணிய வரதிகன் காண்கருக்குச் சொல்வதாயினான்.

கடுவது சரவணதீர்த்தமெமைச்சருக்கம்.

சம்பூரணம்.

ஸ்ரீ வேதாந்தலெகயனே துணை.

ஸ்ரீகலசேர்பவருரவேநம்.

பதினாவது.

தெரிசனாதிபலனுரைத்தசருக்கம்.

அகவல்.

நிதிவாரமாசந்தெரிந்துவந்தடைந்தோர்
சுதிபெறுமுறைமையைக்கவனமிக்கேண்மின்.

எங்களை யனுகியாய்தொடர்ந்திருந்த அஞ்ஞான
விருளையகற்று பிரவிபோன்று இவ்விடத்தெழுந்தருளிய

புஷ்கரணியில் தீர்த்தமாடி மூர்த்தியைத் தெரிசித்தால்
சராபான முதலான பாவம் நீங்கிவிடும்.

ஆடிமாசம் பருவத்திலாவது அமாவாசையிலாவது
சவாமிகூடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வஸ்திரமாயினும்
சொர்னமாயினும் பிராமணன் கையிற்கொடுத்தாற் சொ
ர்னந்திருமுன் பாவம் நீங்கிவிடும்.

ஆவணிமாசம் ஞாயிற்றுக்கிழமையிற் சாவித்திரி
மங்கிர வுச்சாரணத்தோடு சவாமிதீர்த்தமாடிக் கோநான
ஞ்செய்தாற் துஷ்டங்கதோஷம் நிவர்த்தியாம்.

புரட்டாசி மாசம் இருபட்ச அட்டமியினுந் தீர்த்த
ங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து தேவதேவனைத் தெரிசித்தா
ல் அன்னவக்களைய பாவமும் அன்னத்தைத் துஷித்த
பாவமும் நீங்கிவிடும்.

சுப்பசிமாசம் இரண்டாம் பட்சம் சோமவாரத்திற் ச
வாமிதீர்த்தமாடி மூர்த்தியைத் தெரிசிப்பவர்களுக்கும்,
சுக்கிலபட்சம் பிரதமைமுதற் சஷ்டியவரை ஆறுதினமும்
சுத்த உபவாசமாயாவது சக்தியானுசாரம் பால் அல்
வது பலகாரமாவது அதுவு முடியாதபகையில் ஏகவா
ரம் அன்னமாவது புசித்துக்கொண்டிருந்து தினந்தோ
றும் தீர்த்தங்களில் ஸ்நானமும் மூர்த்தி தெரிசனமுஞ்
செய்தவரெய்யெனச் செய்த இயன்ற அளவு அபிஷேகம், அ

வங்காரம், வைவேத்தியம், ஏழைகளுக் கன்னியிழைலாதி
கிரியைகளையும் புத்தியோடு செய்கிறவர்களுக்குச் சாவ
பாவ நிவர்த்தியும் சர்வா பீட்டமுஞ் சித்திக்கும்.

கார்த்திகை மாசம் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிற் சவா
மி தேதிர்புஷ்கரணி தீர்த்த மாடினவர்களுக்கு, சோமவா
ரங்களிலாவ இரத்திகை நட்சத்திரத்தினும் விரதமுண்டா
கக் இத்தலத்தினுள்ள சர்வதீர்த்தங்களிலும் களாசு
செய்து ஸ்ரீ சவாமிநாதரை மாராதித்து நெல்லியத்தி
ரத்தாலர்ச்சித்து ஆகையத்தில் திபந்த-பேட்டர் இயன்
ற அளவு தானஞ்செய்ய்பவர்களுக்கு இருபத்தொரு த
லைமுறைப் பாவங்களும் விபேட்டி கைத்தசானமும் பெ
றுவர். இந்திகாதிப தெரிசனங்கிடைப்பது அரிதரிதி.
அதவா, கிடைத்தவர்களுக்கு தேர்ட்சன் கிடைப்பது
சித்தம்.

மார்கழிமாசம் மிகுசுரேஷ்ட பட்சத்திதில் சவாமி
கூடதீர்த்தமாடிக் கிரியையித்தவர்களுக்குசெய்தாற் பூரி
பிரதட்சண பலன் கிடைக்கும். அன்ற பகலிற் றே
லாவாயினும் பூரிதன்னகொடுத்தால் சுத்த விதப்பித்
சுகிரவர்த்தியாவார்க்கு.

தைமாசம் புஷ்ய நட்சத்திரத்தில் குருவிழைவ
மொருவருக்குக் கொடுத்தால் மகாபெருகினைவு கொடு

மயசு

திருவேரகமான்மியசங்கிரகம்.

த்த பலன் கிடைக்கும். ஸ்ரீ சுவாமியாதருக்குத் திருப்தி கரமான மகோத்சவஞ்செய்பவர்கள் சர்வலோக புதங்க ளையும் உட்குளப்பிடன் வாழ்ந்திருந்து முடிவில் ஸ் கந்தகணமாவார்கள்.

மாசி மகத்திற் சர்வ தீர்த்தங்களிலும் ஸ்ரீநாருஞ் செய்து மூர்த்தியைத் தெரிசித்து இயன்ற அளவு தான ம் எள்ளு ஸ்ரீத்துச் செய்பவர்களுக்குப் பந்தம் நிவர்த் தியாம்.

பைங்குனி யுத்திரத்தில் பிராதக்காலத்திற் குமார நர்னாயாதி தீர்த்தமாடிச் சுவாமி தெரிசனஞ் செய்தால் தெரிந்தார் தெரியாமலுஞ் செய்தபாவங்கள் நிவர்த்தி யாம். இன்னும் மாசத்தோறும் வருகிற கிரத்திகா நட் சத்திரத்திலும் விசாக நட்சத்திரத்திலும் சுக்லபட்சம் சஷ்டியாதி விசேடதினங்களிலும் எமதையனது ஆலை யத்தில் அங்கப்பிரதட்சணம், அடிப்பிரதட்சணம் செ ய்பவர்களுக்கும் மர்விளக்காதிபோட்டு தெரிசிப்பவர் களுக்கும் புத்திரசம்பத்து, சங்காதோஷநிவர்த்தி, சர்வ ரோக நிவாரணம், சத்துருஜெயம், ஸாஜவசியம் முதலிய அனைத்துமூன் டாவதும் கையயிலினை.

கேளும், ஏ, பொதிகாசலவாசுரோ, இன்னுமினோ த்திரத்தின்கண் ஒவ்வொரு நிமித்தத்தா லெழுந்தருளி

65

தெரிசனத்திபலனுரைத்தருந்தம்.

மயசு

யிருக்கும் நடராஜாபென்ன, சந்திரசேகரமொன்ற தேவ யிருக்கும் நடராஜாபென்ன, கந்திரசேகரமொன்ற தேவ சேனாபதியென்ன, கீர்வாகுதேவாராதி கவலிர் சேனாப திவர்களைன்ன, குரியாதி கொங்களைன்ன, எண்ணிற் கிசுளுக்கு உசிதகாலத்தெரிந்து அபிஷேக அலங்காரதி யுச்சவஞ்செய்து வழிப்பெயர்ந்த அந்தந்த மூர்த்தி கிருபையும்பெற்று கந்தத்தகடவுளினுடைய நடராஜ ச மும் பெறுவர்.

இந்த சேனத்திரத்தில் மரித்தவர்கள் ஜென்ம தூப லய மடைவார்கள். வசியப்பவர்கள் தெய்வசாஸ்திரியிற் பார்கள். இத்தலத்தை யுத்தேசித்து யாத்திரை புத்தி ட்டு ஸ்ரீநாரு யெடுத்தவைத்தவர்கள் அஸ்தமேதவா ள்பலனைடவார்கள். ஜெசு ருரு மூர்த்தி யெழுந்தரு ளியிருக்கிற கிரியின்பேர்தும் சந்திரியிலும் திருவிளக்கி பவர்களுக்கும் சொந்த திரவியத்திலேனும் யாசக்கிர் தியிலுலேனும் இயன்ற அளவு திருப்பணிசாதி செய் பவர்க ளடையும்பலனை யிவ்வளவென் றெண்ணுந் சொ லமுடியாது. ஸ்ரீ சுவாமியாதரின் பெருகுட்டு பகத் னைத்தானஞ் செய்தவர்களையும் பல்வித யாவிலேந் திரித். இன்னும் ஏரகச் செல்வாரகிய ஸ்ரீ சுவாமியா னை மெய்யுன்போடு வழிபட்டு இத்தலத்திலவந்து நீச களுக்கு நாமகரணஞ்செய்தல் முடியுருக்கலாதிகிரியை

நாயுடி திருவேரகமான்மீயசங்கிரகம்.

திருவேரகமான்மீயசங்கிரகம்.

களும் மற்றுஞ் சகலவித சுபகாரியங்களும் அன்போடு செய்பவர்களுக்கு ஆயிசுவிருத்தியும் ஆரோக்கியமும் அ வசியுஞ் சித்திக்கும். இந்தக் கோஷத்திரமான்மியத்தைப் படித்தவான், கேட்டவான், ஸ்ரீ சுவாமி சந்நிதியில் கீசி ப்பவான், சிசுக்களுக்கு ஸ்ரீ சுவாமி காமத்தைத் தரிப்பவான் இவர்களுடைய பிதார்களுந் சுக்மடைவரென்ற வ் அவாளடையும் பலனைச் சொல்லவாவேண்டும். இந் தமான்மியத்தை பெற்றுக்கொடுத்தவர்க்கும் அந்நையா தரவோடுபூதித்து வாசிப்பவர்களுக்கும் குமாரக்கடவுள் பிரசன்னமாகி ஐனவரியம், ஆயுள், ஆரோக்கியம், சம்பீத்திரன், உத்தமபாரியை, வித்தையாதிசைக்குறை வின்னிக்கொடுத்த மோட்சமுந் கிருபைசெய்வர். ஏ, மகாமுனியே, வித்தமகிமையானது ஆறுகேட்டாயிப் தம் விபாபித்திருக்கிறது. காமாதி ஹற்குணங்கள்கிய அலைனைப் போக்குவதாயும், ஜெனன் மரண துன்பத் தை நீக்குவதாயும், காலதிகாளுக்குச் சொல்லக்கூடாத தாயும் ஆஸ்திகாளுக்குச் சொல்லக்கூடியதாயுமிருக்கிற இப்பராணத்தைத் திரிகாலங்களிலும் ஆசாரத்தோடும் சிரத்தையோடும் படிக்கிறவான் கேட்கிறவான் உத்தம கதியடைவான்கள்.

ஆகையால், அந்நியமோ, அந்நிகையமான இய்ய
ன்னியபுதரணத்தையாதலோடு நித்தியபாராயணஞ்

தேரிசனாதிபதி ஸ்ரீமதி சங்கரம்.

மெய்துகொண்டு அனைத்துவிற்றதும் நாநாளுந் ஆறாறு
வருஷையுடைய கடவுள் அனுக்கிரகார்த்தம் ஏகமுகத்தோ
டு தோன்றியிருக்கும் அண்ணலையும் அன்போடு ஆராதி
த்து வரவிராகில் அடையவேண்டிய தனைத்தும் அடை
தற்கைகய மில்லவேயென்றே யென்று கத்திகேட்வாரமூர்த்
தியானவர் குடமுனித்தருளிய யில்வந்த பிதிகாகத்
தைப் பிரீதியினால் காணுங்களுக்குச் சொன்னேன், ஏ,
கையிசாரணிய வாசிகளே நீங்களு மிதைதம்பி யனுதி
னமும் தவறாது பாராயணஞ் செய்துகொண்டு நித்தி
யாகத்ததைக் கொடுத்தவன் நன்னமனமுடன் பூசுவாமி
நாத மூர்த்தியை மெய்யன்போடு வழிபடக்கவிரும்பின
ன்றானென நித்தம் சூதபுராணிகளும் தமதுநடைய ஆதி
மந்தைக் கொழுந்தருளினர்.

ஸ்ரீ ஜெகதல்லிமனோரணே நம: ||

இந்தப்பிரகாரம் பதினெண்புராணங்களி
லொன்றாகிய சூரியபுராணமூல
பிரபாகரத்தத்திலுள்ள
திருவேதமான்மியசங்கிரகம்
முற்றிற்று.

௩௨.௦

திருவேரகமான்மியடங்கிரகம்.

கணிதமுறை.

வந்தனையா னந்தவே ரகந்தேசெய்வன் மற்றொரு
தெய்வம்—வந்தனையா னஞ்சலிக்கே னெனைத்தொடர் வல்
வினைப்ப—வந்தனையா னந்தன் வாறோர் முனிசு
கள் வாழ்த்த வென்முன்—வந்தனையா னந்தகன் வீசு
பாசத்தை மாற்றுவனே.

கண்ணினுக் கிமையைப்போலக் கடவுடன்
நீங்கா—வண்ணலைப் பொதிகைமேல் மகத்தியர்க்
கத்தின்—புண்ணிய சரிதஞ் சொற்ற புனிதனை புரை
யொன்றில்லாத்—தண்ணரு ணந்திகேசத் தலைவனாய்
போற்றிவாழ்வாம்.

உ.
கணபதிதனை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மினாட்சிசந்தரோசர்வாலாறு.

பூலோகலாசமாகிய மதுரையின்கண் செங்
கோல் நடாத்திப் வரகுணமுண்டிய மகாராஜாவுக்கு செ
ரிட்டிருந்த பரமஹத்தி நிவாரணத்தின் பொருத்த
திருவாலவரமுன் திவ்விய திருவினையாடல்
பெருமான் ஆக்கையின்படித் திருவிடைமரு
தையுடைய உத்தேசமாய்ப் புறப்பட்டு மாரக்கத்தின்
கண்ணுள்ள சேஷத்திரங்களிற் சுவாமிகெளரிசனஞ் செ
ய்துகொண்டு திருவைவரற்றில் பூரி பஞ்சமேஷ்வரரை
யும் வணங்கித், காவேரியின் வடகரைமார்க்கமாகச் செ
ல்லுகையில் எமதிறைவனது முத்திய வரசஸ்தானமாகி
ய திருவேரகமென்னு மிந்த சேஷத்திரத்தைக் கிட்டமுன
வுடனே வரகுணபரண்டிய ராஜனுக்குச் சரிபுளகாங்கி
தமாகியவர்க்குச் செறிய இது அநியற்புத சேஷத்திரமெ
ன்றெண்ணி வாகனத்தை விட்டழிந்து பாதசாரியாய்
வீதிவலம்சுற்றி சுவாயிசந்தி திர்த்தக்கரையைக் கிட

௩௨௨

மீனாட்சிசுந்தரோசர்வரலாறு.

மனவுடன் ஸ்ரீ கங்கதழுந்தி வீற்றிருக்கும் கைலையின்
கொடுமுடியிலொன்றாகிய விம்மலையைக்கண்டு கண்து
ளிரத் தெரிசித்தவுடன் ஆந்தவாரியில் அமிழ்ந்தினு
ராய்ச் சற்றுதெளிந்து இந்த ஸ்தலமானியத்தைக் கரு
சமயஞ் சமீபம் கின்ற பெரியவாளா லொருவாழ் தெரி
ந்துகொண்டு எமதிறைவனுக்குக் குருவாகிய குமார்க்க
டவுளை யதிசிக்கிரமாய்த் தெரிசிக்கவேண்டுமென்ற ஆவ
லோடு குமாரதானா தீர்த்தமாடி நித்தியபியமம் பூஜை
முடித்து ஆலையத்தின் தெற்குக்கோபுரவாயிலிற் பிரவே
சிக்குந், சமயத்தில் தினந்தோறும் சிவசெரிசனஞ்செ
யவதும் பழக்க முடைபராதலால் தீங்கு சிவாலைய
முனாவென்றாயுற்றுவினவ உன்னுண்குமுன் அ
வர்கண்ணெதிரோ ஸ்ரீ சுந்தரோசர் அம்பியைப்புகழ்
குமாரர் சகிதமாய் சொச்சொருபு தெரிசனங் கருதி
சித்துத் தத்தமுருவங்களில் மறைந்தருளினார். உடனே
யெமதன்னையும் பிதாவு மிங்கு கெழுந் தருளினாரோ
வென்று வினாவிற்கொண்டு ஆலவாயண்ணலான சொம
சுந்தாக்கடவுளையும், கயல்போன்ற நீண்ட கண்ணையு
டைய மீனும்புகையையும் மூத்தபிரானுன சுந்தரவினா
யுகளையும், உபயாயகிகள் சமேதராய் வீற்றிருக்கும் இ
னையபெருமானான சுபத்தைக் கொடுக்கப்பட்ட பிரம
சொருபமாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளையுங் கண்டு ஆந்

மீனாட்சிசுந்தரோசர்வரலாறு.

௩௨௩

தொடிபஞ் சொரிய விழுந்து கமல்கரித்து அந்தவிட
த்தில் விதிப்படி ஆலைய மமைக்கும்படி யாக்குரபித்து
வலப்பிரதட்சணைஞ்செய்து கிரகெற்றசென்று நாதனுக்
கும்புனாகிய ஸ்ரீ சுவாமிகாசனாக்கண்டு பரவசமுற்று
தத்தழு நுக்கப் பலவித ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்லி
பலதரம் கமல்கரித்தெழுந்து ஒடுங்கிய சுத்தசித்தராய் நி
ற்கையிலு யாவருங் கேட்கும்படி யோசர் அசரீரிவாக்கு
ண்டானது; அதென்படியெனில்:—

எ, வரகுண, உன்னுடைய அனைப்பார்தம் க
மதிகதிருப்பி யடைந்தனம். ஸ்ரீ மத்தியரிச்சுனா நத
லமடைந்து கமது பிதாவாகிய காலிசு கத்தைத் தெரி
பெற்றதொத்தில் உண்ணத்தொடர்ந்திருக்கின்ற பிரம
நெத்திநீங்கிவிடும். அதமுதல் நீயும் ஜீவன்முத்தனாய்
அத்தலத்திலேயே வகிக்கக்கடவை. இன்றுன்னியித்த
ம் இசைத்தித்திலெழுந்தருளிய யெந்தையாகிய சுந்த
ரோஸ்வரனாயும், எம்மண்ணையாகிய மீனும்புகையையும்
உன்போலன்போடு வணங்கினவர்களுக்கும் அபிகேச
அலங்கார உச்சவந்திகளைச் செய்பவர்களுக்கும் இத்தி
முத்தியை யுடன்கொடுப்போமென்று வாக்கியத்தைக்
கேட்டு ஆந்தமடைந்து அச் சுந்திதானத்தைவிட்டு நீங்க
ப்பிரியுமில்லாதவராயிருப்பினும், அருள்வாக்கியப்படி
விடைபெற்று மத்தியவாச்சுனத்திற்குச் சென்றனர். அ

1128

கண்கொடுத்தவியாய்க் வரலாறு.

துழுதல் தேவமனுஷியாதி சர்வத்திராணம் வந்துவண்
ங்கிச் சர்வாபீஷ்டமும் பெற்று வருகின்றனார்.

மீனாட்சிகந்தோசர்வரலாறு

சம்பூரணம்.

சுந்தரோசர்வரலாறு.

மகாகண்டிதுணை.

நிருச்சிந்திரமபலம்.

கண்கொடுத்தவியாய்க் வரலாறு.

கொங்குதேசவாசியாகிய பிறவியந்தக் கொங்கு
தன்னுடைய பந்துக்கள் சுவாட்சியாது கைவிட்டமை
யாத் தளர்த்தவனாய்ப் புண்ணிய ஸ்தலங்கடோறுஞ்செ
ன்று தீர்த்தமாடி வீதிவலம்வந்து பிணைதேயேற்றுண்டு
காலங்கழித்துவரும் யாத்நிரையிற் புண்ணியவசத்தா
லிந்தச் சுவாமி லை சேஷத்திராதையடைந்த அன்றிராந்
திரி யகாலமாய் விட்டபடியா லுபவாசமாயிருந்து அநி
காலையில் அனாதைகளை பிரட்சிக்கும் அன்புடைப்போ
ருதவியால் குமாரநர்னாலிலும் நேத்திரபுஷ்கரணி யெ
ன்ற திருக்குளத்திலுந் தீர்த்தமாடி வீதிவலம்வந்து ஆ

கண்கொடுத்தவியாய்க் வரலாறு.

1129

லையத்துட்சென்று சுவாமிகுபதீர்த்தம் புரோட்சித்துக்
கொண்டு மலைமேலேறி மகாகண்டபதி மண்டபத்திற்கு
வரவும், கோல்பிடித் தழைத்துக்கொண்டு போனவாள்
இவ்விதையாகச் சந்திரியென்றறிவிக்க, அவனுமன்புடன்
சுடிய, மரம்போல் வீழ்ந்து நமஸ்கரித் தெழுஞ்சமய
த்தில் இருக்கண்களும் நன்றாய்ப் பிரச்சித்தன. அவனு
மப்படியே பரவசமடைந்து ஒன்று சொல்லத்தெரியா
சவரு யெனது கண்கொடுத்தபிள்ளையாரோ, பிள்ளையா
ரோ யென்று பலதரமுஞ் சொல்லிவணங்கினன்.

அந்த அற்புதத்தைக்கேட்ட அங்கு நின்ற அவன்
ரும் வியப்படைந்ததோடு க்குக் க்குத்தீடி அவன் சொ
ல்லியபடியே யாவருஞ்சொல்லித் தோத்திரஞ்செய்த
செண்டாடினார்கள். இது காரணம்பற்றியே அன்று
முதற் கண்கொடுத்த பிள்ளையாரென்று திருநாமம் வழ
ங்கிவருகிறது.

கண்கொடுத்தவியாய்க் வரலாறு

சம்பூரணம்.

குருபாதமேகதி.

சிலமயம்.

நோத்திரத்திரட்டு.

நிகாகணபதிநுதி.

அகநாநகபதம்மார்க்கம், அகநாநகமகர்ச்சிர்

அகநகநகதம்புத்தானு, எகதந்தமுபாம்பதேற.

கந்தநகநகநுதி.

தடாரம்.

மலகையர்க்கநக வளவர்கொன்பாவை வரிசினகை
மடமாணி—பங்கயக் செல்வி பாண்டமா தேவி பணி
செய்து நாடொறும் பாவ—பொங்கழலொருவன்
நாயகனல் வேதமும் பொருள்களுமருளி—யங்கபத்
ணணி தன்னொருமார்ந்த வாலவா யாவது மிதுவே. (உ)

நிருவாகசம்.

நகநேயல்வதனை யிங்குமற்குமென்பதும்
பெரினெனோ பத்தமின்மைபெதையெனென்பின்
நகநேயபாண்டகொண்ட நின்மலர்வோர்நின்னவாற்
நெகநேயோநெவருண்பைநிந்தியாதுகிந்தையே (க)

நோத்திரத்திரட்டு.

நகந

பெரியபுராணம்.

இலமேயமுதலு புண்ணுவனவர்க் களித்துக்
காலனைமார்க்கண்டர்க்காக் காய்ந்தனை யடியேற்றின்று
ஞாலகின்புகழேபாக வேண்டொன்மறைக ளேத்துஞ்
சிலமேயாலவாயிற் சிவபெருமானே யென்றார். (அ)

சந்திரவினாயகர்

சந்திரவினாயகர் தொழுகழல்தொழுவோர்
பந்தமும் நீங்கிப் பரகதி பெற்றவரே. (இ)

சுப்பிரமணியர்.

தேவியிருவருஞ் சிறந்திருமருங்குற
மேவிய வினாயகர் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம். (க)

மீனும்பிகை.

பங்கயற்க ணரியபிரம் பரநுருவேதனகிரிய பிழை
மாகி—யங்கயற்க ணகனாகத் தென்னிழந்த சாரா
ங்க வின்முந்தாழாக்—தொவையற்கலை தலர்க்கந்தற் கு
மரி பரண்டியன் மகள்பெறற் கொலகெண்ட—வங்கய
ழ்க ணம்மையிரு பாதப்பொ தெப்பொது மகத்தன்
வைப்பசம். (ச)

கோமாஸந்தர்.

காமயாஸகிதம் தேவம் ஸகந்தேன ஸகமோதிதம்
ஜடாமருட்சோடாட்டியம் சோமர்ஸ்கக்தமகம்பஜே. அ

தெட்சனாழர்ச்சி.

தந்தைதா யாவாதுஞ் சார்கதியில் காவானும்
அத்தமிலா வின்டிகமக் காவானு—மெந்தமுயிர்
தானுருவானுஞ் சானுருவானுமருட்
கோனாருவானுங்குரு. (க)

பூமிதேவி.

நேயிதாங்கு நிமலன்றன் சொற்படி
சமமுற்றச் செழுநெல்லி ருபமாய்க்
காமிதாந்தகங்கணத்திலளித்திடம்
பூமிதேவிதன் பொன்னடி போற்றுவாம். (ஐ)

படியலியகர்.

சூங்காரநிலையம் தேவம் செஜகர்ணம் செஜநகம்
பிசண்டிலமகம் வந்தே சர்வவிக்கிரோபசாரந்தயே.

கோதோத்தபிள்ளையார்.

எண்டந்தமுலலை விழிவேலனாக மிருளிடைசொற்
பண்டந்தமாழைமனுவள்ளிதெய்வானைதம்பங்கனைய
ரண்டந்தராஜம்மேபேற் நேரகன்றனந்தாதிசொல்லக்
கண்டந்தவேழமுகனகலானென்கருத்திடையே. (கஉ)

தேர்திரத்திரட்டு.

தாநகபாமேன்வார்.

திருத்தாண்டகம்.

அப்பனீ யம்மைநீ யையனு நீ யன்படைய மாமனுமாயி
யுந்—யொப்புடையமாற்கு மொன்பொருளுநீ யொரு
குலமுஞ் சுற்றமுமோருரு நீ —தம்ப்பனவு மும்ப்பன
யுந் தோற்றுவாய்நீ துணையா தென்னெஞ்சத்தறப்பி
ப்பாய் நீ —யிப்பொன்னீ யிப்பனீ யிம்முத்தநீ
யிறைவனீ யேறுந்தென்கவ நீயே. (கங)

திருவாககம்.

வழங்குகின்றாய்க்குன் னருளாமுத்தந்த மாநிக்
கொண்டு —விழுங்குகின்றேன் விக்கிதேவ வினையே
பென் விதியிள்ளையாந்—நளங்கருந்தேனென் தன்
னீர் பருகத்தந் தய்யக்கொள்ளா —யழுங்குகின்றே
னுடையா யடியேனுன் னடைக்கலமே. (கச)

பேரியபுராணம்.

நிசைமுழுதுந் கண்தாத் தேவநிசைக்கு முன்
னெருங்கி—மிசைமிடைந்து வரும்பொழுது வேற்
றெலிகள் விரகாமே—யசையவெழுங்குமுனாதத்தஞ்
செழுத்தாந் நமைப்பயசவு — மிசைபுரும்புங்குத்தஞ்
கொழுந்தருளியெதிரின்றார். (கடு)

தோத்திரத்திட்டு.

ஸ்ரீ சுவாமிநாதர் துதி.

அகஸ்சிபா ஆறெழுந்தந்தாதி.

என்குருவே கிருடைபானந்தமோன மெழிற்சிவனார்
தன்குருவே பனையீழாறுகோலஞ் சமைந்தநமைப்
பின்குருவே விந்துநாதம் பரம்பெரும்பெரொளிக்கு
முன்குருவே முருளேனா நெழுத்தென்னு மூலங்களே.

கத்தன்பாங்கிரி ரோகை யோகங் காண்பல குன்
றத்தன்மென் சோலை மலையநுவிநன்குடி யாறுமென்பர்
வித்தென்பதா மென்னுளாதாரமாயிவெவ்வேறுவாழ்
பிச்சுசூவ குருவாஞ் சடாக்கரப் பெரொளிக்கே.

அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்திலுமுண் டவ்வா
றெழுத்தும்—பண்டித்ததற்குக் கோழிக்காசித்தி பண்
னுதற்காய்த்—துண்டத்துடலுயி ராயப்பரை செய்த
குத்திரத்தாற்—கண்டித்தநமசி வரயாவெனவுருக் காட்
டியதே.

நக்கிராதேவர்.

உன்னை யெழியு வொருவனாய் நம்புகிலேன்
பின்னையெக்குவொயர்ன் பின்செல்லேன்-பன்னிருக்கைக்
கோலப்பா வர்நாற் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா சேய் வாழ்வே.

(10க)

தோத்திரத்திட்டு.

அஞ்சமுந் தோன்றிலாதிமதத் தோன்றும்
வெஞ்சமுந் தோன்றில் வேசத்தோன்றும்—நெஞ்சி
லொருகா னினைக்கி விருகாணு மயந்து
முருகாவென ரேதுகார் முன்.

அருணதிரநாத்—கந்தாரங்காசம்.

தேனென்று பாடுகது நவம். கொளுமெழித் தெ
ய்வவன்னி—கோனன்மெனக் குயித்சித்த தோன்றுண்
டு கூறவற்றே—காணந்து கலந்து தியந்து நீர்ந்து
மண்ணுமன்று—நாணந்தி நாணத் தாரியந்து சரி
யின்றே.

வெட்டுங்கடாபிசை தோன்றும்வெக்டி—விடுந்
கையிற்றூற்—கட்டும்பொழுது விடுவிக்வேண்டி
சலங்க—வெட்டுந் குவகிசி வெட்டும்பொழுது வெ
ட்டாதவெளி—மீட்டும் புண்டா விடுவிக்வேண்டி
ரத்தனே.

காலிக்கமலக் குழைடன் ரோத்தெனக் காதல
ளாய்—தாவிக்குகம்பிசைக்காணத் தின் பைதயின்
த—தாவிப்படாந் தொகுக்கென்காணத்திடுவெக்டி
ம்—பாவித்தனியைக் காணாது வாழத் பதைக்கின்ற
தே.

(10க)

கத்திரட்டி.

நான் தனிதேவன் என நனுவென்
நருன் என நியா ரதியுந் தாமோ,
வருவன் நருன் என தன் நிலை
நிருளன் நெய்யன் நெனன் நதவே. (உச)

அசா மணியுந் துதிவம் புனைவா
ணேசா முருகா நின்தன் பருளா
லாசா நிகளக் கனா பின்பின்
பேசா வனுபுய பிறந் ததவே. (உச)

நிந்தாய் மெனக் கருடந்தையுந்
நெய் துலமானவை தீர்த்தெனையான்
கந்தையர்வே வவனே யுமையான்
மைந்தா குமரா மறைநாயகனே. (உச)

நீடுபுகழ்.

பாதி மதித்தி போதமணிகடை நாதனருளிம கும
ரோ—பாருகனிமொழி மாதுருமகன் பாதம் வருடிய
மணவனா—காதுமொருவழி காருறவருன் மாயன்
திதிரு மருகோனே—காலனெனையனு காமவனதிரு கா
லில் வழிபட நுன்வாயே—ஆதியயனெடு தேவர் சுர
ருக தானம் துருதரு சிறைமீளா—ஆடுமயிலினி வேறி

யமராகன் குழ வரவரு மினெனெனே—குதமிகவுரை கோ
லை மருவச வாமமிகைணி வரவருவானே—குரு குட
லற வாரிசுவிதிட வேதி விடவல பெருமானே. (உச)

கருப்பந்துறிப் பிறவாதே கரக்கப்பாடுந் தழனா
தே—திருப்பொற் பாதத் தண்புதி திறக்கப் பாலித் தரு
ன்வாயே—பரப்பற்றுக்குரியோனே பரத்தப்பாதுக்
கணியோனே—திருக்கக்கசெவற் கொடியோனே செச
த்திற் சோதிப் பெருமானே. (உச)

பாலகப்பிரமணியர்

கோலாசரணம் விசாதா சரணம் விளங்குதலெனத்
காலாசரணக் கடம்பாசரணமென் கண்ணிரைந்த
கோலாசரணம் குந்தாசரணம் குமரிபெரு
பாலாசரணம் சரணமென்றேதப் பயமில்லையே. (உச)

நடையர்.

அப்பலவான னடியினித் தொழுவார்ச்
கின்புறம் வீடு மெழிதின்னி வருமே. (கம்)

புண்ணுகழர்ந்தி.

அருகமு முருவுகாதி யனுதியாய்ப் பலவா யொன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்ப்தோற் மேனியாகிக்
ருணைகர் முகங்கனாநன் கால்கன்பன்னிரண்டுக்கொ
யாருதிரு முருகன்வந்தான் குறித்தனனுடமுய்ய. (1)

ககச

தோத்திரம்

தோத்திரம்

ககச

களைக்கலின் முடிமீதிற் டர்விடுநாயிறுபோற்—கடிநீ
லக்கலபமயிற் றுரகூசைத்தோன்றி—வனசுரத்தற் றரு
ண்மானும் கடவுள்கோ னுதவு—மாதவயானைப் பிருபா
ன் மன்னுற வெங்காளும்—நினைபடியார் பகையிற் சா
ராமற் காத்து—நிறைசுக பூரணவாரி குறைவறவேயுத
வும்—புனைமலர் பத்தொன்பது ஓபுரமாமுளரிப்—
பொன்னடியென்சென்னியிழம்புநிதியிலும்வைப்பாம்.

நகரநாதர்.

குருபரன் வரிக்கக் கைலக் கொடுமுடி யொன்றை
க்கொண்டு—சூடுகவென் றானோவும் வண்ணமே செய்
தமுண்பால்—முருகவெள்ளுளாற் பூத முதன்னைபுஞ்
சமீபவாசப்—பெருமையும் பெற்றநாதா பேதையேற்
கருள்செய்வாயே. (கக)

நாயகர்

கடிகமழ் கரிய கூந்தற் கனிமொழி துவர்வாய்
தெய்வப்—பிடிதனக் கோட்டாலவள்ளிப் பெண்கொடி
படருஞ்செய்யா—படிபுகழ் புயமாங்குன்றிற் பாழுவண்
கழுநீர் நீப—புடலவிழ் செழுந்தாற் செவ்வேன் மல
ரடி வணக்கஞ்செய்வாம். (கக)

சந்திரசேகரர்.

இந்திரன் கன்னிசூயபிடப்பாகமுடைய
சந்திரசேகரர் தாள் களைப்போற்றுவாம். (கக)

இலக்கவி.

அவ்வுட்கமிபத மல்குபுடன்பணிபோர்க்
இஷ்ட சூழ்ச்சிளொலா மெய்திடுந்தானே. (கக)

சாவிவதிதி.

தாடும் பொருட்சுவ செற்சுவை தோய்தர காற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய் பங்கயானத்திற்
கூடும்பசும்பொற் கொடியே கனதனக்குன்றுமைப்பாற்
காடுஞ்சமக்குங் கரும்பே சூழ்வதிலுலிவெ. (கக)

நடராஜர் துதி.

உண்ணப் பரிவாணந்த வுரவாடி பவவ்வுயிர்க்கு முயிரல்
தீரின்—புடும்பயனல் வெம்மையெனத் தனையகலா
திருந்துசரா சரந்தரிஷி—பெண்மையுரு வாகியதன்
ஞாந்தக் கொடிகிழ்ச்சு பெருகயார்க்கு—மண்மைய
தாயம்பலத்து ஷாடியுருள் பேரொளியை யகத்துள் வை
ப்பாம். (கக)

நவநீர்.

ஆரவார வேலைவேலை யாக வேலை வேலையுஞ்
சூரன் மார்பு மேவு மேவு தோகையா தோகையா
வாரமேறு தாளைதாளை யாதுவாளை வானைகும்
வீரவாகு தேவராஜி வீரபாத மேல்வாம். (கக)

நாக

தோத்திரத்திரட்டு.

சீதாராதேவி.

ஏகவக்தராம் சதர்ஹஸ்தாம் அக்கினிகேசரதவிதாப
ஸ்போடகாதி வரோகாணம் சிவர்தநீ கம்பஜே. (1)

பிரமசேவர்.

சதர் வக்தராம் அஷ்டபாகுதிமகண்டெவ் வட்சகுத்திரகம்
யோநாந சமாயுதம் பரமதேவர் நமோஸ்துதே. (சச)

பைவக்கடவோ.

பரமனைமதித்திடாப்பங்கமாசனன்
ஒருதலை கின்னியே பெருநதயுதனவர்
குருதியு மகக்கையுங் கொண்டு தண்டமுன்
புரிதரு வடுகோப் போற்றி சய்குவாம். (சஉ)

சூரியன்.

சுசினி யிருநீ நீக்குங் கதிரொளி யாகியெங்கும்
பூசனையுலகோர் போற்றப் புசிப்பொடு சுதத்தைநல்கும்
வாசியேழுடைய சேர்மேன் மகாகிரி வலமாய்வந்த
தேனிகா விலை நீட்டிப்பாய் செங்கதிரவனே போற்றி.

தோத்திரத்திரட்டு.

நாக

சந்திரன்.

அகில தலதனினின்று மன்றுவர் துதித்தபோது
சிலைவயர் சிவகளாகிக் கடவுள வெருமேத்தாந்
சிலை வதவமையான்பங்கன்செஞ்சடைப் பிறையாமேரு
மலை வ... வந்த மதியமே போற்றி போற்றி. (சச)

சண்டேகார்.

அண்டர்பிராணர் தொண்டர்தமக் கதிபனாகிய
னைத்துநா—முண்ட கலு முடிபுனவுஞ் சுவைநவு
முனக்காகச்—சண்ட மதிமாய் வந்ததோ மென்றநக
வர் பொற் றடமுடிக்குத்—தண்டமதிசேர் னைக்கொ
ன்னை மாலையாங்கிச் சூட்டினார். (சஇ)

அடியார்வணக்கம்.

சீர்மேவும் பொதிகைசைச் செல்வனையுமருணகிரிப்
பேர்மேவு சாதனையும் பேரரு ணக்கிரையுங்
கடர்வேலுண்டிபணிபுது குறைநீர்மற்றடியனாயும்
பார்மிதிற்றுதிப்போர்க்கும் பணிசெய்து கிடப்பேனே.

பிரகதஸ்வரீஷி.

எத்தலங்களினாயிடுக நேரக்கமென்று சாத்தி
யத்தலவாசமீக்கா ததுகனைகுணப்பெற்ற
முத்தனே பிரகதஸ்வரூபினிவா வடியேற் குன்போற்
பத்திவவாகம் ஞானம் பலத்திடயருள் செய்வாயே. (1)

1147091
தேரத்திரத்திரட்டு.

சனிஸ்வர்.

கதிரவன்சேடே காக்கைவரகன
அதிககெம்பீரா அடைக்கலமுனக்கே (1147091)

வாழ்த்து.

அருமறைபொலிய வானவர்வேள்வி யந்தண ராவின்
மோங்கத்—தருமுகில்பொழிக மன்னவர் வாழ்கத் தார
ணிமுழுவதந் தழைப்ப—விருளறுமடியார் விளங்குந்
சைவ மெண்ணுமேக வேரத்தின்—மருவிய சைவர்
தானிகர் தலத்தார் பிறறெவர்முற்றும் வாழியவே.

தேரத்திரத்திரட்டு

